ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΚΑΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!!!

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 95
ΙΟΥΝΙΟΣ 2010
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η δολοφονία των 3 ανθρώπων μπορεί να ανέβαλε, αλλά δεν έδιωξε τους εφιάλτες της εξουσίας

Συνεχίζουμε με πάθος, ανιδιοτέλεια, αυταπάρνηση και αγάπη

Η δολοφονία
των 3 ανθρώπων
μπορεί να ανέβαλε,
αλλά δεν έδιωξε
τους εφιάλτες
της εξουσίας

Συνεχίζουμε με πάθος, ανιδιοτέλεια, αυταπάρνηση και αγάπη για τη ζωή και την ελευθερία, την πορεία προς ΑΝΑΡΧΙΑ

ανιδιοτέλεια, αυταπάρνηση και αγάπη για τη ζωή και την ελευθερία, την πορεία προς την ΑΝΑΡΧΙΑ

Στου Κεμάλ το σπίτι δεν μιλάνε για σφαγή...

Αγιο φαίνεται να έχει το ελλαδικό κράτος, η σάπια μπαμπακερή κλωστή που το συγκρατεί άντεξε, το «μπουρδέλο η βουλή» δεν κάηκε, προς το παρόν. Έχουν πυκνώσει, βέβαια, τα κορναρίσματα και οι μούτζες προς το κοινοβούλιο και οι βουλευτές λαμβάνουν δρακόντεια μέτρα πριν επιλέξουν τους αγαπημένους τους γαστρονομικούς προορισμούς, του Κολωνακίου και του Θησείου. Μια απλή διαδρομή ενός κάπως προβεβλημένου πολιτικού, για παράδειγμα από το Περιστύλιο ως την Βουκουρεστίου απαιτεί σχέδια επί χάρτου, εναλλακτικές διαδρομές, σενάρια εμπλοκής και απεγκλωβισμού. Τα γιούχα από τους εξοργισμένους καλοστεκούμενους κυρίους και κυρίες, που σε άλλες εποχές θα αποκαλούσαμε «αστούς», είναι ικανά να ματαιώσουν ψώνια χιλιάδων ευρώ και να κόψουν την όρεξη ακόμα και στο πιο πεινασμένο παχύδερμο.

Και ως γνωστόν, δεν υπάρχει τίποτα φοβερότερο από τους «αστούς», όταν θυμώσουν για τα καλά και αποφασίσουν να πάρουν το παιχνίδι στα χέρια τους.

Ωστόσο, για την αξιοσέβαστη πολιτική ελίτ «μας», το πιο σημαντικό είναι ότι μπορούν ακόμα να σουλατσάρουν στους ευρύχωρους διαδρόμους του Ιερού Παλατίου, μπορούν ακόμα να κοκορομαχούν και να φλυαρούν με την ψυχή τους, να νομοθετούν και να γνωμοδοτούν. Κανένα πόδι «βαρβάρου» δεν μπόρεσε να πατήσει τον Οίκο των Αγγέλων, κανένα σύνθημα δεν «ρύπανε» τα ιερά Τείχη. Τα κύματα της οργής του κόσμου καταλάγιασαν προσωρινά και μόλις που αντηχούν στις μεγάλες πολυτελείς σάλες με τα πορτρέτα και τις περίτεχνες τοιχογραφίες. Οι κηπουροί κλάδεψαν με τέχνη τα παρτέρια και οι ατσαλάκωτοι φρουροί κοιτούν με δυσπιστία τους περαστικούς και τους τουρίστες. Και την νύχτα, πόσο φαντασμαγορικά δείχνει φωτισμένο το Μέγαρο των Μεγάρων!

Το ένστικτο της (πολιτικής) αυτοσυντήρησης, ζωώδες και πρωτόγονο, φυσικά στέκει πολύ πιο πάνω από την όποια λαστιχένια «αξιοπρέπεια». Το κατανοούμε.

«Κλέφτες, κλέφτες!» φωνάζει ο κόσμος. Έπεα πτερόεντα! Είμαστε για ακόμα μια μέρα βουλευτές, υπουργοί, αξιωματούχοι, σύμβουλοι, τραπεζίτες, μάνατζερ. Είμαστε ακόμα οι κλέφτες σου!

Ας όψονται οι χήνες του Καπιτωλίου!

Τώρα ξεθαρρεμένοι οι Άρχοντες που τη γλίτωσαν τόσο φτηνά, πήραν φόρα και έβαλαν πλώρη για νέες πιο πλατειές λεηλασίες. Εκ του ασφαλούς και μετά από τα καταθλιπτικά «δημοσιονομικά» και τις διαδηλώσεις, καιρός για λίγη «υψηλή πολιτική». Οθωμανοί σουλτάνοι, Κινέζοι μανδαρίνοι και σαουδάραβες, καταφτάνουν με τις κουστωδίες τους και ζυγίζουν με το μάτι νησιά, θάλασσες, ποτάμια, βουνά και ανθρώπους. Με απόλυτη τάξη και αρμονία. Οι Γείτονες, με την σύμφωνη γνώμη του ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, θα αναλάβουν την ασφάλεια του Αιγαίου -χτίζοντας την ασφάλεια του κάθε Ευρωπαίου, σύμφωνα με ένα σύνθημα της αριστεράς. Δεν θέλουν, όμως, δημοσιογραφικά ρεπορτάζ για τις ειρηνικότατες πολεμικές δραστηριότητες και τις «αβλαβείς κρουαζιέρες» μέχρι τα ανοιχτά του Σουνίου και ούτε να ακούσουν κουβέντα για διαδηλώσεις επί ελληνικού εδάφους, γιατί θα γίνουν «τούρκοι». Να έχουμε κανένα ελληνικό «συνωστισμό» στα καλά καθούμενα;

Τι προτιμάτε, οθωμανικό σαντζάκι, κινεζική επαρχία, προτεκτοράτο των ΗΠΑ ή γερμανικό λάντερ;

Παπική τιάρα ή τούρκικο φακιόλι; Τώρα διαθέτουμε απ' όλα!

Και η ζωή συνεχίζεται. Οι πολιτικοί συνεχίζουν να εξαπατούν τον κόσμο δηλώνοντας πως είναι σκληροί διαπραγματευτές και ότι κέρδισαν φανταστικές νίκες με μειώσεις τιμών και σύνταξη στα 37 και όχι στα 40 χρόνια. Και στα πολυπολιτισμικά γκέτο της Πόλης, συμμορίες μεταναστών συγκρούονται με καταστροφικό μίσος για να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους από το εμπόριο των ναρκωτικών και της ανθρώπινης σάρκας. Ο φόβος της «επόμενης μέρας» σκοτεινιάζει τα βλέμματα των ανθρώπων.

Αν η κρατική μηχανή διέθετε μπλακ χιούμορ και παιχνιδιάρα νετσαγεφική διάθεση θα έπρεπε να κάνει δεκτούς στο Προεδρικό Μέγαρο τους δολοφόνους των ανθρώπων που βρίσκονταν μέσα στη Marfin Bank της Σταδίου για να τους παρασημοφορήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με την Ύψιστη Διάκριση του Κράτους. Το κράτος, σαν τον φοίνικα, αναστήθηκε ηθικά μέσα από τις στάχτες της καμένης τράπεζας και τα μαυρισμένα σώματα των τριών ανθρώπων που έχασαν την ζωή τους όταν ο Δόλος συνάντησε τη Λύσσα.

Χωρίς αμφιβολία, η Ιστορία του ελλαδικού κράτους θα ήταν πολύ διαφορετική εκείνο το ζεστό, σχεδόν καλοκαιρινό μεσημέρι του Μαγιού, αν δεν... Η Ιστορία όμως δεν γράφεται με τα διάφορα «αν». Όσοι σχεδιάζουν να πατήσουν επί πτωμάτων, ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει καλύτερο μελάνι, για να γράψει κανείς Ιστορία από το αίμα. Το ανθρώπινο αίμα. Άλλωστε το λέει και ο ποιητής:

Θέλει νεκρούς χιλιάδες
να'ναι στους τροχούς
θέλει και οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους

Ευχαριστούμε ... δεν θα πάρουμε!

Λεόν

Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλες και φίλοι,

Επειδή τα εμπόδια στη διανομή της εφημερίδας σας συνεχίζουν να υπάρχουν σε διάφορες περιοχές από τους γνωστούς και μη εξαιρετέους «καλοθελητές» και με δεδομένη την παρότρυνση αρκετών από εσάς, από τώρα και στο εξής ενεργοποιούμε τη δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθενας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει, μέσω email (diadromi@revolution.gr) ή ταχυδρομικά (Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ).

Και στις δύο περιπτώσεις είναι απαραίτητη η επισύναψη (ή αναγραφή των στοιχείων και του αριθμού παραστατικού στο email) της απόδειξης καταβολής το ποσού στο λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία: Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.

Συνδρομή Εσωτερικού (για 10 φύλλα): 20 ευρώ
Συνδρομή Ευρώπης (για 10 φύλλα): 30 ευρώ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Είναι πανθομολογούμενο ότι δεν υπάρχει, ούτε στον ελάχιστο βαθμό, κάποιου είδους συναίνεση εκ μέρους της κοινωνίας για την εφαρμογή σχεδίων «διάσωσης» εκ μέρους των εξουσιαστών, που γυρεύουν την «πόρτα εξόδου» από την «κρίση», είτε αυτή προσδιορίζεται πολιτικά, είτε οικονομικά. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι υπάρχει μια απόλυτη αδυναμία του πολιτικού «συστήματος» να προβλέψει τη συνέχεια, να κερδίσει χρόνο, να οχυρώσει τα «κάστρα» του και να αναδιατάξει τις δυνάμεις του απέναντι σ' έναν γενικευμένο κοινωνικό ξεσηκωμό. **Η δράση των συμμοριών**, που τελικά δολοφόνησαν τρεις ανθρώπους την ημέ-

Αγιο φαίνεται να έχει το ελλαδικό κράτος, η σάπια μπαμπακερή κλωστή που το συγκρατεί άντεξε, το «μπουρδέλο η βουλή» δεν κάηκε, προς το παρόν. Έχουν πυκνώσει, βέβαια, τα κορναρίσματα και οι μούτζες προς το κοινοβούλιο και οι βουλευτές λαμβάνουν δρακόντεια μέτρα πριν επιλέξουν τους αγαπημένους τους γαστρονομικούς προορισμούς, του Κολωνακίου και του Θησείου. Μια απλή διαδρομή ενός κάπως προβεβλημένου πολιτικού, για παράδειγμα από το Περιστύλιο ως την Βουκουρεστίου απαιτεί σχέδια επί χάρτου, εναλλακτικές διαδρομές, σενάρια εμπλοκής και απεγκλωβισμού. Τα γιούχα από τους εξοργισμένους καλοστεκούμενους κυρίους και κυρίες, που σε άλλες εποχές θα αποκαλούσαμε «αστούς», είναι ικανά να ματαιώσουν ψώνια χιλιάδων ευρώ και να κόψουν την όρεξη ακόμα και στο πιο πεινασμένο παχύδερμο.

Και ως γνωστόν, δεν υπάρχει τίποτα φοβερότερο από τους «αστούς», όταν θυμώσουν για τα καλά και αποφασίσουν να πάρουν το παιχνίδι στα χέρια τους.

Ωστόσο, για την αξιοσέβαστη πολιτική ελίτ «μας», το πιο σημαντικό είναι ότι μπορούν ακόμα να σουλατσάρουν στους ευρύχωρους διαδρόμους του Ιερού Παλατίου, μπορούν ακόμα να κοκορομαχούν και να φλυαρούν με την ψυχή τους, να νομοθετούν και να γνωμοδοτούν. Κανένα πόδι «βαρβάρου» δεν μπόρεσε να πατήσει τον Οίκο των Αγγέλων, κανένα σύνθημα δεν «ρύπανε» τα ιερά Τείχη. Τα κύματα της οργής του κόσμου καταλάγιασαν προσωρινά και μόλις που αντηχούν στις μεγάλες πολυτελείς σάλες με τα πορτρέτα και τις περίτεχνες τοιχογραφίες. Οι κηπουροί κλάδεψαν με τέχνη τα παρτέρια και οι ατσαλαν πλώρη για νέες πιο πλατείες λεηλασίες. Εκ του ασφαλούς και μετά από τα καταθλιπτικά «δημοσιονομικά» και τις διαδηλώσεις, καιρός για λίγη «υψηλή πολιτική». Οθωμανοί σουλτάνοι, Κινέζοι μανδαρίνοι και σαουδάραβες, καταφτάνουν με τις κουστωδίες τους και ζυγίζουν με το μάτι νησιά, θάλασσες, ποτάμια, βουνά και ανθρώπους. Με απόλυτη τάξη και αρμονία. Οι Γείτονες, με την σύμφωνη γνώμη του ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, θα αναλάβουν την ασφάλεια του Αιγαίου -χτίζοντας την ασφάλεια του κάθε Ευρωπαίου, σύμφωνα με ένα σύνθημα της αριστεράς. Δεν θέλουν, όμως, δημοσιογραφικά ρεπορτάζ για τις ειρηνικότατες πολεμικές δραστηριότητες και τις «αβλαβείς κρουαζιέρες» μέχρι τα ανοιχτά του Σουνίου και ούτε να ακούσουν κουβέντα για διαδηλώσεις επί ελληνικού εδάφους, γιατί θα γίνουν «τούρκοι». Να έχουμε κανένα ελληνικό «συνωστισμό» στα καλά καθούμενα;

Τι προτιμάτε, οθωμανικό σαντζάκι, κινεζική επαρχία, προτεκτοράτο των ΗΠΑ ή γερμανικό λάντερ;

Παπική τιάρα ή τούρκικο φακιόλι; Τώρα διαθέτουμε απ' όλα!

βρίσκονταν μέσα στη Marfin Bank της Σταδίου για να τους παρασημοφορήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με την Ύψιστη Διάκριση του Κράτους. Το κράτος, σαν τον φοίνικα, αναστήθηκε ηθικά μέσα από τις στάχτες της καμένης τράπεζας και τα μαυρισμένα σώματα των τριών ανθρώπων που έχασαν την ζωή τους όταν ο Δόλος συνάντησε τη Λύσσα.

Χωρίς αμφιβολία, η Ιστορία του ελλαδικού κράτους θα ήταν πολύ διαφορετική εκείνο το ζεστό, σχεδόν καλοκαιρινό μεσημέρι του Μαγιού, αν δεν... Η Ιστορία όμως δεν γράφεται με τα διάφορα «αν». Όσοι σχεδιάζουν να πατήσουν επί πτωμάτων, ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει καλύτερο μελάνι, για να γράψει κανείς Ιστορία από το αίμα. Το ανθρώπινο αίμα. Άλλωστε το λέει και ο ποιητής:

Θέλει νεκροί χιλιάδες
να'ναι στους τροχούς
θέλει και οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους

Ευχαριστούμε ... δεν θα πάρουμε!

Λεόν

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Είναι πανθομολογούμενο ότι δεν υπάρχει, ούτε στον ελάχιστο βαθμό, κάποιου είδους συναίνεση εκ μέρους της κοινωνίας για την εφαρμογή σχεδίων «διάσωσης» εκ μέρους των εξουσιαστών, που γυρεύουν την «πόρτα εξόδου» από την «κρίση», είτε αυτή προσδιορίζεται πολιτικά, είτε οικονομικά. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι υπάρχει μια απόλυτη αδυναμία του πολιτικού «συστήματος» να προβλέψει τη συνέχεια, να κερδίσει χρόνο, να οχυρώσει τα «κάστρα» του και να αναδιατάξει τις δυνάμεις του απέναντι σ' έναν γενικευμένο κοινωνικό ξεσηκωμό. **Η δράση των συμμοριών**, που τελικά δολοφόνησαν τρεις ανθρώπους την ημέρα που διαδήλωναν σ' όλο τον ελλαδικό χώρο εκατοντάδες χιλιάδες οργισμένοι άνθρωποι, **λειτούργησε διαλυτικά σ' αυτόν τον ξεσηκωμό**, προσφέροντας ένα τέτοιο αποτέλεσμα, που οι κλασσικοί μηχανισμοί καταστολής δεν θα μπορούσαν ποτέ να επιτύχουν. Η δράση αυτή ήρθε **να συκοφαντήσει** και –το χειρότερο– να κατασκευάσει συνθήκες **κοινωνικής περιφρόνησης**, αλλά και **καχυποψίας** για τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές. Μα, θα πει κανείς, είναι ξεκάθαρα εχθρικοί οι αναρχικοί σ' αυτές τις λογικές, όχι μόνο τώρα, αλλά και στο παρελθόν, με αποτέλεσμα επανειλημμένα να συγκρουστούν με διάφορους τρόπους σε ποικίλες εκφράσεις τους.

Δυστυχώς, το γεγονός αυτό δεν στάθηκε αρκετό ώστε να αποτραπούν οι αθλιότητες και τελικά οι δολοφονικές επιθέσεις της 5ης Μάη. Και αυτή η διαπίστωση όσο και να είναι πικρή, δεν μπορεί να κρυφθεί. Και κάτι ακόμα. **Η εξέγερση που ξεκόβεται από τις κοινωνικές της ρίζες δεν προφητεύει ένα κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο.** Όσοι αγωνίζονται για την κοινωνική απελευθέρωση και, ακόμα περισσότερο, εμπνέονται από την αναρχική προοπτική, δεν μπορούν να κινούνται από λογικές διατήρησης πολιτικών φατριών και προάσπισης των συμφερόντων τους, που αργά ή γρήγορα αποκτούν και υλικές εκφράσεις. **Η κομματική πειθαρχία δεν έχει πολλές φορές καμία διαφορά όταν βαπτίζεται «επαναστατική ομερτά».**

Ο αγώνας ενάντια σε κάθε μορφής καταπίεση και εκμετάλλευση δεν προϋποθέτει την εξασφάλιση χρηματικών πόρων και μάλιστα διόλου ευκαταφρόνητων. Πάθος ναι, ανιδιοτέλεια ναι, και αυταπάρνηση ακόμα περισσότερο. **Η συνέπεια λόγων και πράξεων δεν είναι προαιρετική για τους αναρχικούς**. Για τους κάθε λογής επαναστάτες μπορεί. Για τους αναρχικούς, όμως, σε καμία περίπτωση. Δεν μπορεί να υπάρχει αγώνας για ζωή, ελευθερία, δικαιοσύνη και ισότητα, όταν στην πράξη απαξιώνεται η ζωή, το ήθος είναι ανύπαρκτο και το μυαλό που είναι θολωμένο από ουσίες βλέπει παντού «στόχους» προς εξόντωση...

τη συναίσθηση να λαμβάνει
με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθενας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει, μέσω email (diadromi@revolution.gr) ή ταχυδρομικά (Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ).

Και στις δύο περιπτώσεις είναι απαραίτητη η επισύναψη (ή αναγραφή των στοιχείων και του αριθμού παραστατικού στο email) της απόδειξης καταβολής το ποσού στο λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία: Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.

Συνδρομή Εσωτερικού
(για 10 φύλλα): 20 ευρώ
Συνδρομή Ευρώπης
(για 10 φύλλα): 30 ευρώ

Μπορείτε ακόμη να στείλετε ταχυδρομική επιταγή στο όνομα:
Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ
Απαραίτητα είναι, και πάλι, τα ακριβή στοιχεία καθώς και ένα τηλέφωνο.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 9ος•ΦΥΛΛΟ 95•
ΙΟΥΝΙΟΣ 2010

παιχνίδι στα χέρια τους.

Ωστόσο, για την αξιοσέβαστη πολιτική ελίτ «μας», το πιο σημαντικό είναι ότι μπορούν ακόμα να σουλατσάρουν στους ευρύχωρους διαδρόμους του Ιερού Παλατίου, μπορούν ακόμα να κοκορομαχούν και να φλυαρούν με την ψυχή τους, να νομοθετούν και να γνωμοδοτούν. Κανένα πόδι «βαρβάρου» δεν μπόρεσε να πατήσει τον Οίκο των Αγγέλων, κανένα σύνθημα δεν «ρύπανε» τα ιερά Τείχη. Τα κύματα της οργής του κόσμου καταλάγιασαν προσωρινά και μόλις που αντηχούν στις μεγάλες πολυτελείς σάλες με τα πορτρέτα και τις περίτεχνες τοιχογραφίες. Οι κηπουροί κλάδεψαν με τέχνη τα παρτέρια και οι ατσα-

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86

***

Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο
της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

****

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα,
θα πρέπει να απευθύνονται
στον Παναγιώτη Λιόλιο,
ή στο Γιώργο Βλασσόπουλο
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
& το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

Παπική τιάρα ή τούρκικο φακιόλι; Τώρα διαθέτουμε απ' όλα!

ρουμε!

Λεόν

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Είναι πανθομολογούμενο ότι δεν υπάρχει, ούτε στον ελάχιστο βαθμό, κάποιου είδους συναίνεση εκ μέρους της κοινωνίας για την εφαρμογή σχεδίων «διάσωσης» εκ μέρους των εξουσιαστών, που γυρεύουν την «πόρτα εξόδου» από την «κρίση», είτε αυτή προσδιορίζεται πολιτικά, είτε οικονομικά. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι υπάρχει μια απόλυτη αδυναμία του πολιτικού «συστήματος» να προβλέψει τη συνέχεια, να κερδίσει χρόνο, να οχυρώσει τα «κάστρα» του και να αναδιατάξει τις δυνάμεις του απέναντι σ' έναν γενικευμένο κοινωνικό ξεσηκωμό. **Η δράση των συμμοριών**, που τελικά δολοφόνησαν τρεις ανθρώπους την ημέρα που διαδήλωναν σ' όλο τον ελλαδικό χώρο εκατοντάδες χιλιάδες οργισμένοι άνθρωποι, **λειτούργησε διαλυτικά σ' αυτόν τον ξεσηκωμό**, προσφέροντας ένα τέτοιο αποτέλεσμα, που οι κλασσικοί μηχανισμοί καταστολής δεν θα μπορούσαν ποτέ να επιτύχουν. Η δράση αυτή ήρθε **να συκοφαντήσει** και –το χειρότερο– να κατασκευάσει συνθήκες **κοινωνικής περιφρόνησης**, αλλά και **καχυποψίας** για τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές. Μα, θα πει κανείς, είναι ξεκάθαρα εχθρικοί οι αναρχικοί σ' αυτές τις λογικές, όχι μόνο τώρα, αλλά και στο παρελθόν, με αποτέλεσμα επανειλημμένα να συγκρουστούν με διάφορους τρόπους σε ποικίλες εκφράσεις τους.

Δυστυχώς, το γεγονός αυτό δεν στάθηκε αρκετό ώστε να αποτραπούν οι αθλιότητες και τελικά οι δολοφονικές επιθέσεις της 5ης Μάη. Και αυτή η διαπίστωση όσο και να είναι πικρή, δεν μπορεί να κρυφθεί. Και κάτι ακόμα. **Η εξέγερση που ξεκόβεται από τις κοινωνικές της ρίζες δεν προφητεύει ένα κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο.** Όσοι αγωνίζονται για την κοινωνική απελευθέρωση και, ακόμα περισσότερο, εμπνέονται από την αναρχική προοπτική, δεν μπορούν να κινούνται από λογικές διατήρησης πολιτικών φατριών και προάσπισης των συμφερόντων τους, που αργά ή γρήγορα αποκτούν και υλικές εκφράσεις. **Η κομματική πειθαρχία δεν έχει πολλές φορές καμία διαφορά όταν βαπτίζεται «επαναστατική ομερτά».**

Ο αγώνας ενάντια σε κάθε μορφής καταπίεση και εκμετάλλευση δεν προϋποθέτει την εξασφάλιση χρηματικών πόρων και μάλιστα διόλου ευκαταφρόνητων. Πάθος ναι, ανιδιοτέλεια ναι, και αυταπάρνηση ακόμα περισσότερο. **Η συνέπεια λόγων και πράξεων δεν είναι προαιρετική για τους αναρχικούς**. Για τους κάθε λογής επαναστάτες μπορεί. Για τους αναρχικούς, όμως, σε καμία περίπτωση. Δεν μπορεί να υπάρχει αγώνας για ζωή, ελευθερία, δικαιοσύνη και ισότητα, όταν στην πράξη απαξιώνεται η ζωή, το ήθος είναι ανύπαρκτο και το μυαλό που είναι θολωμένο από ουσίες βλέπει παντού «στόχους» προς εξόντωση...

Ο Σαιν Ζυστ πριν τη Γαλλική επανάσταση είχε ταχτεί κατά της θανατικής ποινής προτείνοντας «οι δολοφόνοι να φορούν μαύρα για όλη τους την ζωή», ενώ, επίσης, ήταν υπέρμαχος μιας δικαιοσύνης που δεν θα προσπαθούσε να ανακαλύψει την ενοχή του «κατηγορουμένου», αλλά τις αδυναμίες του, γιατί έλεγε ότι «αν και το δέντρο του εγκλήματος είναι σκληρό η ρίζα του είναι τρυφερή». Συνήθιζε να λέει, ακόμη, ότι «**όλες οι πέτρες είναι κομμένες για το χτίσιμο της ελευθερίας**», αλλά και ότι «**το τέλειο έγκλημα θα γίνει ένα είδος θρησκείας και οι κακούργοι θα τρυπώσουν στην ιερή κιβωτό**».

Και όμως ο δρόμος προς την τυραννία αποδείχθηκε ότι δεν ήταν διόλου μακριά στην πράξη. **Οι νόμοι των επαναστατών, μάς είναι τόσο εχθρικοί όσο και οι νόμοι κάθε εξουσίας**, περιφρονούμε την ισχύ των οπλών τους όσο περιφρονούμε και την ισχύ των όπλων κάθε εξουσιαστή, **η θεολογία τους είναι τόσο αποκρουστική όσο και η θεολογία των παπάδων**. **Καμία υπόθαλψη, καμία αυταπάτη.** Ο δρόμος ανοίγει, δεν έχουμε παρά να τον διαβούμε, με καθαρή καρδιά, με σθένος και χωρίς παζάρια, μικρά ή μεγάλα...

Ιούνιος 2010

λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία: Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.

Συνδρομή Εσωτερικού (για 10 φύλλα): 20 ευρώ
Συνδρομή Ευρώπης (για 10 φύλλα): 30 ευρώ

Μπορείτε ακόμη να στείλετε ταχυδρομική επιταγή στο όνομα:
Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ
Απαραίτητα είναι, και πάλι, τα ακριβή στοιχεία καθώς και ένα τηλέφωνο.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 9ος•ΦΥΛΛΟ 95•
ΙΟΥΝΙΟΣ 2010
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα)
116/611–838–03
IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

«Τώρα είναι η ώρα που πυρώνει το καμίνι, και μόνο φως πρέπει να φαίνεται»

Jose Marti

«Ο ουρανός είναι άδειος, η γη παραδομένη στη χωρίς αρχές δύναμη. Αυτοί που διάλεξαν να σκοτώνουν κι αυτοί που διάλεξαν να υποδουλώνουν, θα καταχτήσουν διαδοχικά το προσκήνιο στ' όνομα μιας εξέγερσης που ξεστράτισε από την αλήθεια της».

Αλμπέρ Καμύ,
Ο επαναστατημένος άνθρωπος

Ζωή και Ελευθερία παντοτινά, απέναντι στο θάνατο που σπέρνει κάθε εξουσία

Ενίοτε η υποκρισία θεωρείται πολιτική αρετή. Ενίοτε θλιβερές συμμορίες βαφτίζονται επαναστάτες, το μίσος γίνεται θρησκεία και η βία εναντίον όλων θεός. Ενίοτε το απόστημα σπάει και πυορροεί ακατάσχετα... Παρ' όλα αυτά η ζωή σε τούτα εδώ τα μέρη δεν είναι ακόμα χάρτινη...

Είναι αλήθεια ότι η γενικευμένη κατακραυγή (κοινωνός της οποίας παραμένει πλήθος αναρχικών) για την δολοφονία τριών εργαζομένων σε τραπεζικό υποκατάστημα της Marfin (του γνωστού ομίλου στον οποίο προεδρεύει ο Βγενόπουλος) στην οδό Σταδίου, κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης της 5ης Μαΐου, δεν έχει δώσει μέχρις στιγμής και δικαίως, τον χρόνο και τον χώρο, ώστε να αποτιμηθούν ορισμένες σημαντικές διαστάσεις της ΑΠΩΛΕΙΑΣ.

Το γεγονός της ΑΠΩΛΕΙΑΣ, όπως βιώθηκε εκείνη την ημέρα είτε από συντρόφους, είτε από εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, που βρέθηκαν εκείνη την ημέρα στους δρόμους, έχει να κάνει ΚΑΙ με την ψυχική ενότητα, που πρώτα απ' όλα κινούσε αυτό το ανθρώπινο ποτάμι σε μια διαδρομή με ένα συγκεκριμένο στόχο: την περικύκλωση του Κοινοβουλίου και την απόπειρα εισβολής σ' αυτό.

Πράγματι, η απόπειρα εκδηλώθηκε με μεγάλη σφοδρότητα. Μα για ποιους πρόκειται θα ρωτήσει κάποιος πονηρός ή καχύποπτος: Μήπως για πολίτες που δρα-

πολιτικά «μιάσματα» και να εκτονώσουν την κοινωνική οργή. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα επιχειρηθεί κάτι τέτοιο από τους εξουσιαστές, αφού είναι φανερό ότι ένα σημαντικό τμήμα της πολιτικής, δημοσιογραφικής και οικονομικής ελίτ κινείται σ' αυτήν την κατεύθυνση, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα υπάρξει χρόνος για κάτι τέτοιο. Οι θιασώτες της «κάθαρσης» του πολιτικού σκηνικού προτείνουν την μείωση των βουλευτών από 300 σε 200, αλλαγή του νόμου περί «ευθύνης» υπουργών, την τιμωρία ή και την φυλάκιση έστω ορισμένων εμπλεκόμενων σε «σκάνδαλα», την δήμευση των περιουσιών τους, αλλά και την «αποστρατεία» του «παλαιού» πολιτικού προσωπικού των κομμάτων, δηλαδή όσων πρώην υπουργών ή βουλευτών θεωρούνται «καμένα χαρτιά».

Ένα εξ ίσου σημαντικό τμήμα, κυρίως της δημοσιογραφικής ελίτ, θεωρεί ότι κατ' αρχάς η εναλλαγή Πασοκ και ΝΔ στην διαχείριση των κρατικών υποθέσεων δεν μπορεί πλέον να εκτονώσει την κοινωνική δυσαρέσκεια, ενώ επίσης τα κόμματα της αριστεράς δεν είναι σε θέση ούτε να καθοδηγήσουν, ούτε να εκφράσουν τις κοινωνικές αντιδράσεις που αναμένονται ανεξέλεγκτες.

Σε σχετικό άρθρο στην Καθημερινή στις 9 Μαΐου, ο Σταύρος Λυγερός υποστηρίζει: «Η ανυπαρξία θεσμικής εναλλακτικής λύσης στο πρόβλημα της διακυβέρνησης, όμως, δεν μπορεί να αναχαιτίσει για πολύ την κοινωνική δυναμική. Όσο πιο πολύ, μάλιστα, την καθυστερήσει, τόσο πιο εκρηκτική θα είναι η εκδήλωσή της [...] Η εξέγερση με ιδεολογική αναφορά και καλούς τρόπους, που αρκετοί ακόμα ονειρεύονται, είναι φαντασίωση. Από το 1968 και το 1973 έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι της ιστορίας [...] Σε μια τέτοια περίπτωση, η αναπόφευκτη κατάλυση της δημόσιας τάξης, θα αναδείξει παράπλευρα φαινόμενα, όπως η έξαρση των λεηλασιών και της εγκληματικότητας. Η Αθήνα (και όχι μόνο) έχει μετεξελιχθεί σε πολυσύνθετο μητροπολιτικό κέντρο, εντός του οποίου υπάρχουν σχεδόν απροσπέλαστα επίπεδα που φυτοζωεί ένα τεράστιο πλήθος χαμηλοπ-

τροπολογία, ώστε οι συμφωνίες αυτές να εισάγονται στην βουλή όχι για κύρωση αλλά «για συζήτηση και ενημέρωση». Προφανώς ο Τέλογλου γνώριζε και γι' αυτήν την περίπτωση, αλλά και για την ενδιαφέρουσα συνέχεια που επιφυλάσσει η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης».

Συνοψίζοντας, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι είτε επικρατήσει η μία τάση, είτε η άλλη, είτε προκριθεί κάποια εναλλακτική προϊόν συνθετικών διαδικασιών (κινήσεις Αλαβάνου ή Μπακογιάννη για νόμο κου-

δη, αλλά και τη σύλληψη του Α. Σειρηνίδη και τέλος την δολοφονία των τριών εργαζομένων στην τράπεζα κατά την διάρκεια της διαδήλωσης της 5ης Μάη.

Είχαμε εκτιμήσει μετά το Δεκέμβρη του 2008 και την εκδήλωση της κοινωνικής εξέγερσης που συντάραξε τον ελλαδικό χώρο, και προκάλεσε το παγκόσμιο ενδιαφέρον, ότι εδώ οι εξεγέρσεις ξεσπούν συνήθως πριν από τις λεγόμενες «κρίσεις» πολιτικές και οικονομικές.

Έναν χρόνο μετά, ο ίδιος

μα μιας εξέγερσης που ξεστράτι-
σε από την αλήθεια της».

Αλμπέρ Καμύ,
Ο επαναστατημένος άνθρωπος

Ενίοτε η υποκρισία θεωρείται πολιτική αρετή. Ενίοτε θλιβερές συμμορίες βαφτίζονται επαναστάτες, το μίσος γίνεται θρησκεία και η βία εναντίον όλων θεός. Ενίοτε το απόστημα σπάει και πυορροεί ακατάσχετα... Παρ' όλα αυτά η ζωή σε τούτα εδώ τα μέρη δεν είναι ακόμα χάρτινη...

Είναι αλήθεια ότι η γενικευμένη κατακραυγή (κοινωνός της οποίας παραμένει πλήθος αναρχικών) για την δολοφονία τριών εργαζομένων σε τραπεζικό υποκατάστημα της Marfin (του γνωστού ομίλου στον οποίο προεδρεύει ο Βγενόπουλος) στην οδό Σταδίου, κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης της 5ης Μαΐου, δεν έχει δώσει μέχρις στιγμής και δικαίως, τον χρόνο και τον χώρο, ώστε να αποτιμηθούν ορισμένες σημαντικές διαστάσεις της ΑΠΩΛΕΙΑΣ.

Το γεγονός της ΑΠΩΛΕΙΑΣ, όπως βιώθηκε εκείνη την ημέρα είτε από συντρόφους, είτε από εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, που βρέθηκαν εκείνη την ημέρα στους δρόμους, έχει να κάνει ΚΑΙ με την ψυχική ενότητα, που πρώτα απ' όλα κινούσε αυτό το ανθρώπινο ποτάμι σε μια διαδρομή με ένα συγκεκριμένο στόχο: την περικύκλωση του Κοινοβουλίου και την απόπειρα εισβολής σ' αυτό.

Πράγματι, η απόπειρα εκδηλώθηκε με μεγάλη σφοδρότητα. Μα για ποιους πρόκειται θα ρωτήσει κάποιος πονηρός ή καχύποπτος; Μήπως για πολίτες που δραστηριοποιούνται για να διεκδικήσουν αλλαγές, βελτιώσεις ή έχουν ως στόχο να επηρεάσουν τα κέντρα αποφάσεων, ώστε να μην επέλθουν δυσβάστακτα μέτρα ή μεταρρυθμίσεις που θεωρούν ότι θίγουν τα συμφέροντά τους; Μήπως πρόκειται για υποκινούμενους, έστω παρά την βούληση τους, από «αόρατα» κέντρα αποφάσεων, που μηχανεύονται «πορτοκαλί» επαναστάσεις έχοντας κατά νου διάδοχα σενάρια για το ξεπέρασμα της πολιτικής «κρίσης» εις όφελος των κυριάρχων; Και τι γεγονότα θα ακολουθούσαν μια επιτυχημένη εισβολή στο Κοινοβούλιο; Οι αναρχικοί ποια θέση θα είχαν και με ποια προοπτική θα συμμετείχαν σε μια τέτοια κατάσταση; Σε μια τέτοια περίπτωση μια αιματοχυσία θα ήταν ενδεχόμενη, ώστε οι δυνάμεις καταστολής να ανακτήσουν τον χα-

τιμωρία ή και την φυλάκιση έστω ορισμένων εμπλεκόμενων σε «σκάνδαλα», την δήμευση των περιουσιών τους, αλλά και την «αποστρατεία» του «παλαιού» πολιτικού προσωπικού των κομμάτων, δηλαδή όσων πρώην υπουργών ή βουλευτών θεωρούνται «καμένα χαρτιά».

Ένα εξ ίσου σημαντικό τμήμα, κυρίως της δημοσιογραφικής ελίτ, θεωρεί ότι κατ' αρχάς η εναλλαγή Πασοκ και ΝΔ στην διαχείριση των κρατικών υποθέσεων δεν μπορεί πλέον να εκτονώσει την κοινωνική δυσαρέσκεια, ενώ επίσης τα κόμματα της αριστεράς δεν είναι σε θέση ούτε να καθοδηγήσουν, ούτε να εκφράσουν τις κοινωνικές αντιδράσεις που αναμένονται ανεξέλεγκτες.

Σε σχετικό άρθρο στην Καθημερινή στις 9 Μαΐου, ο Σταύρος Λυγερός υποστηρίζει: «Η ανυπαρξία θεσμικής εναλλακτικής λύσης στο πρόβλημα της διακυβέρνησης, όμως, δεν μπορεί να αναχαιτίσει για πολύ την κοινωνική δυναμική. Όσο πιο πολύ, μάλιστα, την καθυστερήσει, τόσο πιο εκρηκτική θα είναι η εκδήλωσή της [...] Η εξέγερση με ιδεολογική αναφορά και καλούς τρόπους, που αρκετοί ακόμα ονειρεύονται, είναι φαντασίωση. Από το 1968 και το 1973 έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι της ιστορίας [...] Σε μια τέτοια περίπτωση, η αναπόφευκτη κατάλυση της δημόσιας τάξης, θα αναδείξει παράπλευρα φαινόμενα, όπως η έξαρση των λεηλασιών και της εγκληματικότητας. Η Αθήνα (και όχι μόνο) έχει μετεξελιχθεί σε πολυσύνθετο μητροπολιτικό κέντρο, εντός του οποίου υπάρχουν σχεδόν απροσπέλαστα επίπεδα που φυτοζωεί ένα τεράστιο πλήθος νομιμοποιηθέντων και παράνομων μεταναστών. Όταν η ασφάλεια των πολιτών απειληθεί και ο κοινωνικός πυρετός πέσει, η κοινωνία θα αναζητήσει «σιδερένιο χέρι», να την κυβερνήσει, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τις δημοκρατικές ευαισθησίες της».

Όσο για το «σιδερένιο χέρι», τόσο ο παραπάνω δημοσιογράφος όσο και αρκετοί άλλοι «εκλεκτοί» του συνάδελφοι δεν διστάζουν είτε να κατονομάσουν σε ποιον μπορεί «δικαιωματικά» να ανήκει -πρόκειται βέβαια για τον Α. Βγενόπουλο- είτε να προβάλλουν δεόντως τον «μεσσία» σε εκπομπές-διαγγέλματα (βλ. σχετικές εκπομπές Χατζηνικολάου, Παπαχελά). Δεν χρειάζεται, βέβαια, να πούμε σε πιο βαθμό αποτελεί κόκκινο πανί για τους αριστερούς η προώθηση της «λύσης» Βγενόπουλου. Αρκεί να δει κανείς ορισμένες ανακοι-

που σπέρνει κάθε εξουσία

τροπολογία, ώστε οι συμφωνίες αυτές να εισάγονται στην βουλή όχι για κύρωση αλλά «για συζήτηση και ενημέρωση». Προφανώς ο Τέλογλου γνώριζε και γι' αυτήν την περίπτωση, αλλά και για την ενδιαφέρουσα συνέχεια που επιφυλάσσει η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης».

Συνοψίζοντας, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι είτε επικρατήσει η μία τάση, είτε η άλλη, είτε προκριθεί κάποια εναλλακτική προϊόν συνθετικών διαδικασιών (κινήσεις Αλαβάνου ή Μπακογιάννη για νέους κομματικούς σχηματισμούς ή «μέτωπα» με ορίζοντα δοκιμασίας τις δημοτικές εκλογές τον Οκτώβρη), οι εμπνευστές των παραπάνω «λύσεων» χρειάζονται χρόνο.

Η δολοφονία των τριών εργαζομένων στην διαδήλωση της 5ης Μαΐου πρόσφερε αυτήν ακριβώς την πίστωση χρόνου. Μικρή ή μεγάλη θα το δείξει η εξέλιξη των γεγονότων. **Η συμπόρευση, πάντως, σε μια τόσο κρίσιμη στιγμή με τους πλέον διακαείς εξουσιαστικούς πόθους είναι κάτι παραπάνω από αναμφισβήτητη**. Είναι, επίσης, ενδεικτικό το γεγονός ότι στις 6 Μαΐου πραγματοποιήθηκαν τουλάχιστον 50 προσαγωγές, ενώ είναι γνωστοί οι κατασταλτικοί σχεδιασμοί που εφαρμόστηκαν στην επόμενη απεργιακή κινητοποίηση στις 20 Μαΐου, με «προληπτικές» προσαγωγές διαδηλωτών ακόμα και από τον

δη, αλλά και τη σύλληψη του Α. Σειρηνίδη και τέλος την δολοφονία των τριών εργαζομένων στην τράπεζα κατά την διάρκεια της διαδήλωσης της 5ης Μάη.

Είχαμε εκτιμήσει μετά το Δεκέμβρη του 2008 και την εκδήλωση της κοινωνικής εξέγερσης που συντάραξε τον ελλαδικό χώρο, και προκάλεσε το παγκόσμιο ενδιαφέρον, ότι εδώ οι εξεγέρσεις ξεσπούν συνήθως πριν από τις λεγόμενες «κρίσεις» πολιτικές και οικονομικές.

Έναν χρόνο μετά, ο ίδιος κοινωνικός χώρος απασχολεί εκ νέου το σύνολο των διεθνών ΜΜΕ, καθώς επιχειρείται να μπει στον γύψο με πρόσχημα επικείμενη «πτώχευση» του χρεωμένου ελληνικού κράτους. Έχουμε, επίσης, επισημάνει πρόσφατα ότι οι ανακατατάξεις που είχαν ως ορόσημο το 1989 δεν έχουν πάψει να υφίστανται, ενώ η επιβολή στον ευρύτερο χώρο της Βαλκανικής, που σημαδεύτηκε από αυτές (νατοϊκοί βομβαρδισμοί της Γιουγκοσλαβίας κ.λπ.), εξακολουθεί για τους κυρίαρχους να βρίσκεται σε άμεση συνάφεια με τις πολεμικές ή άλλες επιχειρήσεις που επανακαθορίζουν τις σφαίρες επιρροής από την Μέση Ανατολή μέχρι το Αφγανιστάν και τον Καύκασο.

Σ' αυτό το σκηνικό ακριβώς εντάσσεται η «νέα» θέση του τουρκικού κράτους στην ευρύτερη περιοχή (ενδεικτικό το συνεχιζό-

σημαντικές διαστάσεις της ΑΠΩΛΕΙΑΣ.

Το γεγονός της ΑΠΩΛΕΙΑΣ, όπως βιώθηκε εκείνη την ημέρα είτε από συντρόφους, είτε από εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, που βρέθηκαν εκείνη την ημέρα στους δρόμους, έχει να κάνει ΚΑΙ με την ψυχική ενότητα, που πρώτα απ' όλα κινούσε αυτό το ανθρώπινο ποτάμι σε μια διαδρομή με ένα συγκεκριμένο στόχο: την περικύκλωση του Κοινοβουλίου και την απόπειρα εισβολής σ' αυτό.

Πράγματι, η απόπειρα εκδηλώθηκε με μεγάλη σφοδρότητα. Μα για ποιους πρόκειται θα ρωτήσει κάποιος πονηρός ή καχύποπτος; Μήπως για πολίτες που δραστηριοποιούνται για να διεκδικήσουν αλλαγές, βελτιώσεις ή έχουν ως στόχο να επηρεάσουν τα κέντρα αποφάσεων, ώστε να μην επέλθουν δυσβάστακτα μέτρα ή μεταρρυθμίσεις που θεωρούν ότι θίγουν τα συμφέροντά τους; Μήπως πρόκειται για υποκινούμενους, έστω παρά την βούληση τους, από «αόρατα» κέντρα αποφάσεων, που μηχανεύονται «πορτοκαλί» επαναστάσεις έχοντας κατά νου διάδοχα σενάρια για το ξεπέρασμα της πολιτικής «κρίσης» εις όφελος των κυρίαρχων; Και τι γεγονότα θα ακολουθούσαν μια επιτυχημένη εισβολή στο Κοινοβούλιο; Οι αναρχικοί ποια θέση θα είχαν και με ποια προοπτική θα συμμετείχαν σε μια τέτοια κατάσταση; Σε μια τέτοια περίπτωση μια αιματοχυσία θα ήταν ενδεχόμενη, ώστε οι δυνάμεις καταστολής να ανακτήσουν τον χαμένο έλεγχο; Θα πλημμύριζαν οι δρόμοι από κόσμο που θα στήριζε απλά μια ανατροπή του καθεστώτος ή υπήρχαν και υπάρχουν ακόμη απελευθερωτικές προοπτικές;

Ας ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Δεν υπάρχει εδώ και καιρό ούτε ένας τεχνικός της εξουσίας που να μην επαναλαμβάνει ότι «το πολιτικό σύστημα είναι τελειωμένο». Με τις δεδομένες συνθήκες φαντάζει σχεδόν ακατόρθωτο για τους εξουσιαστές να παρουσιάσουν τον πολιτικό «κόσμο» χωρισμένο σε δύο τμήματα, το «υγιές» και το «νοσηρό», ώστε κινώντας -έστω και κατ' επίφαση- θεσμικές διαδικασίες «αυτοκάθαρσης» να «αποβάλλουν» τα

λιστα, την καθυστερήσει, τόσο πιο εκρηκτική θα είναι η εκδήλωσή της [...] Η εξέγερση με ιδεολογική αναφορά και καλούς τρόπους, που αρκετοί ακόμα ονειρεύονται, είναι φαντασίωση. Από το 1968 και το 1973 έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι της ιστορίας [...] Σε μια τέτοια περίπτωση, η αναπόφευκτη κατάλυση της δημόσιας τάξης, θα αναδείξει παράπλευρα φαινόμενα, όπως η έξαρση των λεηλασιών και της εγκληματικότητας. Η Αθήνα (και όχι μόνο) έχει μετεξελιχθεί σε πολυσύνθετο μητροπολιτικό κέντρο, εντός του οποίου υπάρχουν σχεδόν απροσπέλαστα επίπεδα που φυτοζωεί ένα τεράστιο πλήθος νομιμοποιηθέντων και παράνομων μεταναστών. Όταν η ασφάλεια των πολιτών απειληθεί και ο κοινωνικός πυρετός πέσει, η κοινωνία θα αναζητήσει «σιδερένιο χέρι», να την κυβερνήσει, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τις δημοκρατικές ευαισθησίες της».

Όσο για το «σιδερένιο χέρι», τόσο ο παραπάνω δημοσιογράφος όσο και αρκετοί άλλοι «εκλεκτοί» του συνάδελφοι δεν διστάζουν είτε να κατονομάσουν σε ποιον μπορεί «δικαιωματικά» να ανήκει -πρόκειται βέβαια για τον Α. Βγενόπουλο- είτε να προβάλλουν δεόντως τον «μεσσία» σε εκπομπές-διαγγέλματα (βλ. σχετικές εκπομπές Χατζηνικολάου, Παπαχελά). Δεν χρειάζεται, βέβαια, να πούμε σε πιο βαθμό αποτελεί κόκκινο πανί για τους αριστερούς η προώθηση της «λύσης» Βγενόπουλου. Αρκεί να δει κανείς ορισμένες ανακοινώσεις για τις δολοφονίες της 5ης Μάη και θα καταλάβει...

Θα θυμίσουμε ακόμη σ' αυτό το σημείο και την «πρόταση» Τέλογλου για συγκρότηση κυβέρνησης με έκτακτες εξουσίες και δυνατότητα περιστολής άρθρων του Συντάγματος, που άλλωστε ήδη είδαμε να υλοποιείται εν τω άμα και το θάμα στην περίπτωση της τροπολογίας που πέρασε ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου. Τι έκανε ο τελευταίος; Μετά την ψήφιση του ν. 3845/2010, σύμφωνα με τον οποίο όλα τα μνημόνια ή συμφωνίες ή συμβάσεις που υπογράφει ο ίδιος με την Κομισιόν, το ΔΝΤ ή την ΕΚΤ εισάγονται στην βουλή για κύρωση, πέρασε και μια

τροπολογία, ώστε οι συμφωνίες αυτές να εισάγονται στην βουλή όχι για κύρωση αλλά «για συζήτηση και ενημέρωση». Προφανώς ο Τέλογλου γνώριζε και γι' αυτήν την περίπτωση, αλλά και για την ενδιαφέρουσα συνέχεια που επιφυλάσσει η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης».

Συνοψίζοντας, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι είτε επικρατήσει η μία τάση, είτε η άλλη, είτε προκριθεί κάποια εναλλακτική προϊόν συνθετικών διαδικασιών (κινήσεις Αλαβάνου ή Μπακογιάννη για νέους κομματικούς σχηματισμούς ή «μέτωπα» με ορίζοντα δοκιμασίας τις δημοτικές εκλογές τον Οκτώβρη), οι εμπνευστές των παραπάνω «λύσεων» χρειάζονται χρόνο.

Η δολοφονία των τριών εργαζομένων στην διαδήλωση της 5ης Μαΐου πρόσφερε αυτήν ακριβώς την πίστωση χρόνου. Μικρή ή μεγάλη θα το δείξει η εξέλιξη των γεγονότων. **Η συμπόρευση, πάντως, σε μια τόσο κρίσιμη στιγμή με τους πλέον διακαείς εξουσιαστικούς πόθους είναι κάτι παραπάνω από αναμφισβήτητη.** Είναι, επίσης, ενδεικτικό το γεγονός ότι στις 6 Μαΐου πραγματοποιήθηκαν τουλάχιστον 50 προσαγωγές, ενώ είναι γνωστοί οι κατασταλτικοί σχεδιασμοί που εφαρμόστηκαν στην επόμενη απεργιακή κινητοποίηση στις 20 Μαΐου, με «προληπτικές» προσαγωγές διαδηλωτών ακόμα και από τον χώρο της συγκέντρωσης, με αποκλεισμούς χώρων συλλογικοτήτων κλπ.

Μπορεί κάποιος να βιαστεί και να υποστηρίξει ότι παρόμοιες κατασταλτικές κινήσεις δεν είναι πρωτοφαντες και θα έχει δίκιο. Μόνο που είναι δύσκολο πλέον να μην εκτιμάται ο αντίκτυπος μιας αλληλουχίας γεγονότων που ξεκινούν χρονικά από την 10 Μάρτη και την δολοφονία του Λάμπρου Φούντα στην Δάφνη, την δολοφονία του 15χρονου Αφγανού και τον σοβαρό τραυματισμό της 10χρονης αδελφής του από έκρηξη βόμβας στα Πατήσια στις 28 Μάρτη, την επιχείρηση «εξάρθρωσης» του Ε.Α., τη σύλληψη, τον βαρύ τραυματισμό και τελικά τον ακρωτηριασμό του Σ. Σεϊσίδη, αλλά και τη σύλληψη του Α. Σειρηνίδη και τέλος την δολοφονία των τριών εργαζομένων στην τράπεζα κατά την διάρκεια της διαδήλωσης της 5ης Μάη.

Είχαμε εκτιμήσει μετά το Δεκέμβρη του 2008 και την εκδήλωση της κοινωνικής εξέγερσης που συντάραξε τον ελλαδικό χώρο, και προκάλεσε το παγκόσμιο ενδιαφέρον, ότι εδώ οι εξεγέρσεις ξεσπούν συνήθως πριν από τις λεγόμενες «κρίσεις» πολιτικές και οικονομικές.

Έναν χρόνο μετά, ο ίδιος κοινωνικός χώρος απασχολεί εκ νέου το σύνολο των διεθνών ΜΜΕ, καθώς επιχειρείται να μπει στον γύψο με πρόσχημα επικείμενη «πτώχευση» του χρεωμένου ελληνικού κράτους. Έχουμε, επίσης, επισημάνει πρόσφατα ότι οι ανακατατάξεις που είχαν ως ορόσημο το 1989 δεν έχουν πάψει να υφίστανται, ενώ η επιβολή στον ευρύτερο χώρο της Βαλκανικής, που σημαδεύτηκε από αυτές (νατοϊκοί βομβαρδισμοί της Γιουγκοσλαβίας κ.λπ.), εξακολουθεί για τους κυρίαρχους να βρίσκεται σε άμεση συνάφεια με τις πολεμικές ή άλλες επιχειρήσεις που επανακαθορίζουν τις σφαίρες επιρροής από την Μέση Ανατολή μέχρι το Αφγανιστάν και τον Καύκασο.

Σ' αυτό το σκηνικό ακριβώς εντάσσεται η «νέα» θέση του τουρκικού κράτους στην ευρύτερη περιοχή (ενδεικτικό το συνεχιζόμενο «ξεκαθάρισμα λογαριασμών» των «ήπιων» ισλαμιστών με το στρατό), αλλά και η εμπέδωση ή αναίρεση συμφωνιών για ενεργειακά θέματα (συμφωνίες με το ρωσικό κράτος για το πέρασμα αγωγών φυσικού αερίου μέσω τουρκικού εδάφους κλπ). Όσο για το ρωσικό κράτος, προσδιορίζει εκ νέου την επιρροή του στην Μέση Ανατολή και μέσω συμφωνιών στον τομέα «της ειρηνικής πυρηνικής ενέργειας», την ίδια στιγμή που η κινέζικη αυτοκρατορία βάζει πόδι στο λιμάνι του Πειραιά... Συνοπτικά θα αναφέρουμε ακόμη ότι τα αστρονομικά ποσά, που συσσωρεύτηκαν από τους κερδισμένους της αμερικανικής «κρί-

συνέχεια στη σελίδα 4

συνέχεια από τη σελίδα 3

σης», ήδη ταξιδεύουν για να εισβάλλουν σε επιλεγμένους «στόχους», όπου δηλαδή η «χρεοκοπία» είτε αναγγέλλεται, είτε όχι, είναι το σήμα για τον «βομβαρδισμό» και την «κατεδάφιση» ολόκληρων κοινωνιών.

Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, λοιπόν, ερρίφθη ο κύβος για την τύχη του ελληνικού κράτους. Με πρόσχημα ότι το ελληνικό κράτος «χρωστάει και μάλιστα πολλά», είναι φανερό ότι επιχειρείται η διάλυση ενός κοινωνικού χώρου, όπως τον γνωρίζαμε μέχρι σήμερα, ενώ η όλη επιχείρηση επιτηρείται ήδη από έναν πραγματικό στρατό που αστυνομεύει τους δρόμους με πρόσχημα την εγκληματικότητα ή και ευθέως, λόγω «κινδύνου κοινωνικών ταραχών». Χρονικά, η περίπτωση του ελλαδικού χώρου προηγείται αναλόγων σχεδιασμών για άλλα κράτη του ευρωπαϊκού νότου (Πορτογαλία, Ισπανία, Ιταλία), ώστε να μετρηθούν οι κοινωνικές αντιδράσεις, αλλά και να παραδειγματιστούν οι κοινωνίες των χωρών που έπονται. Μικρή σημασία, λοιπόν, θα έχει εάν το ελληνικό κράτος «ξεπέσει» από την Ευρωζώνη ή συνεχίσει να βρίσκεται εντός αυτής, υπό συνεχή συρρίκνωση της «εθνικής του κυριαρχίας».

Είναι ορατό, πλέον, στον καθένα ότι η βιαιότητα όσων επιβάλλονται αυτή τη στιγμή -και φυσικά δεν έχουν να κάνουν μόνο με τον οικονομικό τομέα- δείχνει και το σκοπούμενο. Πρόκειται για την επιβολή όρων σε έναν κοινωνικό χώρο, που θέτουν εισβολείς, οι οποίοι μόλις έχουν κατακτήσει καινούργιο έδαφος και το λεηλατούν με αγριότητα. Είναι, επίσης, ενδεικτικό ότι η απώλεια «κεκτημένων» είναι τέτοια που σε ορισμένες περιπτώσεις παραπέμπει σε αιτήματα κινητοποιήσεων, όπως της πρώτης πρωτομαγιάς στην Αθήνα το 1893 (λ.χ. η αποζημίωση λόγω απόλυσης ήταν εργατικό αίτημα σε μια χρονική περίοδο, που η απεργία ήταν ακόμη παράνομη...). Γι' αυτό ακριβώς δεν υπάρχουν κοινωνικές αυταπάτες για την συνέχεια. Γι' αυτό ακριβώς, συνδικάτα και αριστερά κόμματα δεν μπορούν να ελέγξουν τον κόσμο που κατεβαίνει στον δρόμο, και κινείται προς το κοινοβούλιο με τις διαθέσεις που ήδη αναφέρθηκαν. Γι' αυτό οι εξουσιαστές ανακουφίστηκαν απίστευτα, όταν από τις εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές που βρέθηκαν στους δρόμους την 5η Μάη, μόνο μερικές χιλιάδες διαδήλωσαν ειρηνικά μπροστά στο κοινοβούλιο την επομένη όπου ψηφιζόταν το περιβόητο νομοσχέδιο και τελικά απωθήθηκαν με ευκολία από τις κατασταλτικές δυνάμεις.

Όσο για την επόμενη απεργία, τα πράγματα, όπως ήδη αναφέρθηκε, ήταν ακόμα χειρότερα, αφού η επιτήρηση όχι μόνο των διαδηλωτών αλλά του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας θύμιζε αμερικάνικη ταινία...

Θα το ξαναπούμε. **Το κράτος και η εξουσία πιστώθηκε με πολύτιμο χρόνο.** Χρόνος, που όπως φαίνεται θα αξιοποιηθεί σε δύο κατευθύνσεις. Αφ' ενός στην κατεύθυνση εκτόνωσης της κοινωνικής οργής μέσω θεσμικών λύσεων και αφ' ετέρου στην κατεύθυνση ελέγχου των «νέων» συγκρουσιακών κοινωνικών ομάδων που έκαναν δυναμικά την εμφάνισή τους έξω από το κοινοβούλιο. Πρόκειται για ανθρώπους κάθε ηλικίας, ένα οργισμένο και πολυάριθμο πλήθος που περιφρόνησε τις δυνάμεις καταστολής και επιχείρησε να εισβάλλει στο κοινοβούλιο, υιοθετώντας συνθήματα όπως να «καεί, να καεί το μπουρδέλο η βουλή», «κάτω οι κλέ-

θύνθηκε στο Θησείο!!!

Θα το ξανατονίσουμε. Η αριστερά δεν είναι σε θέση ούτε να εκφράσει, ούτε να ελέγξει τις οργισμένες αντιδράσεις όχι μόνο των λεγόμενων νέων συγκρουσιακών κοινωνικών ομάδων, που δίνουν ολοένα και δυναμικότερο παρόν στις διαδηλώσεις, αλλά πλέον ούτε και σημαντικής μερίδας των παραδοσιακών οπαδών της. Ταυτόχρονα, ένα τεράστιο κοινωνικό δυναμικό έχει την τάση να αποδεσμευτεί από κάθε είδους πολιτικά δεσμά και κάθε είδους μηχανισμούς «εκλογίκευσης» και αφομοίωσης της δυσαρέσκειας και της αποστροφής του για τους πολιτικούς και την πολιτική, αλλά και από τα οικονομικά δεσμά που προσδιόριζαν την μέχρι πρότινος εξάρτηση του από το κράτος.

Το δυσοίωνο μέλλον μιας άνευ προηγουμένου καθοδικής κοινωνικής κινητικότητας, που αφορά είτε τους χιλιάδες νέους, οι οποίοι είχαν «επενδύσει» στην εκπαιδευτική διαδικασία, είτε ακόμα περισσότερους που είναι αδύνατον να απορροφηθούν στον ιδιωτικό τομέα, θα φέρει όχι μόνο τους ίδιους σε μια ακόμη άμεση αντιπαράθεση με την εξουσία, αλλά και το κοντινό τους περιβάλλον (κυρίως το οικογενειακό, αλλά όχι μόνο). Ταυτόχρονα, το κύμα των απολύσεων είτε στον δημόσιο, είτε στον ιδιωτικό τομέα αρχίζει να μετατρέπεται σε τσουνάμι, με τις μικρές επιχειρήσεις ή καταστήματα να κλείνουν με καταιγιστικούς ρυθμούς. Απεξάρτηση, όμως, θα υπάρχει έστω αναγκαστικά και από τα επίσης μέχρι προ τινός κυρίαρχα πρότυπα της καταναλωτικής «ευμάρειας», παρ' ότι ήδη επιχειρείται να κατασκευαστεί ένα νέο life style, εκείνο των «μετρημένων και έξυπνων εξόδων».

Με όσα αναφέρουμε δεν θέλουμε να πούμε ότι ο δρόμος που οδηγεί σε μια ακόμη κοινωνική εξέγερση είναι ορθάνοικτος ή, ακόμα περισσότερο, πως η κατάλυση θεσμών και μηχανισμών της εξουσίας είναι απλά προ των πυλών. Οι εξουσιαστές έχουν γνώση της εκρηκτικής κοινωνικής κατάστασης και θα προ-

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ της 5ης Μαΐου στην Αθήνα και η παρ' ολίγον κατάληψη της Βουλής

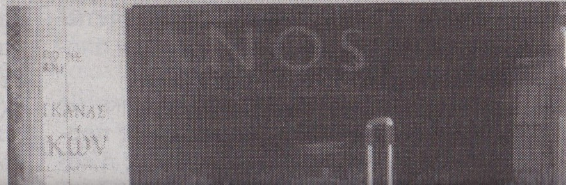
Η πορεία που είχε καλεστεί στο πεδίο του Άρεως και στα γύρω σημεία, ξεκίνησε γύρω στις 12:45. Πρόκειται για μία από τις μεγαλύτερες σε αριθμό πορείες των τελευταίων χρόνων.

Στις 13:40 πυρπολείται μερσεντές που βρίσκεται στη συμβολή των οδών Πατησίων και Σολωμού όταν σπάζεται το πίσω μέρος της και ρίχνεται μολότωφ στο εσωτερικό της. Η φωτιά σβήνεται γρήγορα χωρίς να προκληθούν μεγάλες ζημιές. Μικροεπιθέσεις πραγματοποιούνται σε διάφορα σημεία της Πατησίων (όπως στη συμβολή Πανεπιστημίου και Αιόλου δίπλα στο Λουμίδη). Στη συνέχεια γίνεται επίθεση το σούπερ μάρκετ Bazaar.

Επί της Σταδίου και Αιόλου τα ΜΑΤ κάνουν χρήση χημικών. Στο ύψος των οδών Αρσάκη και Πεσματζόγλου γίνονται εμπρηστικές επιθέσεις στα καταστήματα Αναγνωστόπουλος, Βάρδας και Νικολόπουλος. Διμοιρία των ΜΑΤ προσπαθεί να πλησιάσει από την οδό Πεσματζόγλου αλλά δέχεται επίθεση και απωθείται, αφού κάνει χρήση χημικών (13:50-14:00).

Στις 14:00, άτομα επιχειρούν να πυρπολήσουν το βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ επί της οδού Σταδίου 24 και επιτίθενται σε σύντροφο που προσπαθεί να τους εξηγήσει ότι θα προκληθούν θύματα. Ακολουθεί, σχεδόν αμέσως, επίθεση με βόμβες μολότωφ στην τράπεζα Marfin, επί της οδού Σταδίου 23. Αποτέλεσμα αυτής της επίθεσης είναι να τραυματιστεί ένας υπάλληλος σοβαρά, να διαφύγουν τον κίνδυνο ακόμη 3 σκαρφαλώνοντας σε μπαλκόνι διπλανού κτιρίου και ΝΑ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΟΥΝ ΤΡΕΙΣ ΑΛΛΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ της τράπεζας, οι οποίοι βρέθηκαν κατά την πυρόσβεση νεκροί από ασφυξία.

Πυκνοί μαύροι καπνοί κατακλύζουν την περιοχή και το τμήμα της πορείας που βρίσκεται πριν από το σημείο του εμπρησμού σταματά, καθώς επιχει-

επιχείρηση επιτηρείται ήδη από έναν πραγματικό στρατό που αστυνομεύει τους δρόμους με πρόσχημα την εγκληματικότητα ή και ευθέως, λόγω «κινδύνου κοινωνικών ταραχών». Χρονικά, η περίπτωση του ελλαδικού χώρου προηγείται ανάλογων σχεδιασμών για άλλα κράτη του ευρωπαϊκού νότου (Πορτογαλία, Ισπανία, Ιταλία), ώστε να μετρηθούν οι κοινωνικές αντιδράσεις, αλλά και να παραδειγματιστούν οι κοινωνίες των χωρών που έπονται. Μικρή σημασία, λοιπόν, θα έχει εάν το ελληνικό κράτος «ξεπέσει» από την Ευρωζώνη ή συνεχίσει να βρίσκεται εντός αυτής, υπό συνεχή συρρίκνωση της «εθνικής του κυριαρχίας».

Είναι ορατό, πλέον, στον καθένα ότι η βιαιότητα όσων επιβάλλονται αυτή τη στιγμή -και φυσικά δεν έχουν να κάνουν μόνο με τον οικονομικό τομέα- δείχνει και το σκοπούμενο. Πρόκειται για την επιβολή όρων σε έναν κοινωνικό χώρο,

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Από την πρώτο φύλλο και μέχρι σήμερα, μετά την επιστροφή του κάθε φύλλου από το πρακτορείο, γίνεται διανομή χιλιά-

ρά κόμματα δεν μπορούν να ελέγξουν τον κόσμο που κατεβαίνει στον δρόμο, και κινείται προς το κοινοβούλιο με τις διαθέσεις που ήδη αναφέρθηκαν. Γι' αυτό οι εξουσιαστές ανακουφίστηκαν απίστευτα, όταν από τις εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές που βρέθηκαν στους δρόμους την 5η Μάη, μόνο μερικές χιλιάδες διαδήλωσαν ειρηνικά μπροστά στο κοινοβούλιο την επομένη όπου ψηφιζόταν το περιβόητο νομοσχέδιο και τελικά απωθήθηκαν με ευκολία από τις κατασταλτικές δυνάμεις.

Όσο για την επόμενη απεργία, τα πράγματα, όπως ήδη αναφέρθηκε, ήταν ακόμα χειρότερα, αφού η επιτήρηση όχι μόνο των διαδηλωτών αλλά του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας θύμιζε αμερικάνικη ταινία...

Θα το ξαναπούμε. **Το κράτος και η εξουσία πιστώθηκε με πολύτιμο χρόνο**. Χρόνος, που όπως φαίνεται θα αξιοποιηθεί σε δύο κατευθύνσεις. Αφ' ενός στην κατεύθυνση εκτόνωσης της κοινωνικής οργής μέσω θεσμικών λύσεων και αφ' ετέρου στην κατεύθυνση ελέγχου των «νέων» συγκρουσιακών κοινωνικών ομάδων που έκαναν δυναμικά την εμφάνισή τους έξω από το κοινοβούλιο. Πρόκειται για ανθρώπους κάθε ηλικίας, ένα οργισμένο και πολυάριθμο πλήθος που περιφρόνησε τις δυνάμεις καταστολής και επιχείρησε να εισβάλλει στο κοινοβούλιο, υιοθετώντας συνθήματα όπως να «καεί, να καεί το μπουρδέλο η βουλή», «κάτω οι κλέφτες», «είμαστε χιλιάδες, είμαστε πολλοί, σήμερα θα μπούμε όλοι στην βουλή». Ένα πλήθος αγανακτισμένων ανθρώπων (πολλοί απ' αυτούς ήταν φανερό ότι κατέβαιναν για πρώτη φορά σε διαδήλωση!), που δεν είναι διατεθειμένοι να συνταχθούν με κάποιους αξιοθρήνητους αριστερούς που προτείνουν ως «λύση» περισσότερη δημοκρατία, την εφεύρεση ενός «νέου διαφωτισμού», «νέους δημοκρατικούς θεσμούς», την διεκδίκηση «νέων απελευθερωμένων δήμων» και άλλες αμεσοδημοκρατικές παρλαπίπες.

Ένα σημαντικό κομμάτι απ' αυτούς τους ανθρώπους βρέθηκαν ακόμη και στα μπλοκ του ΠΑΜΕ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είναι ή θα γίνουν ψηφοφόροι του ΚΚΕ. Η προτροπή τους να καεί η βουλή δεν αποτελούσε βέβαια γραμμή του κόμματος, γι' αυτό και οι καθο-

της δυσαρέσκειας και της αποστροφής του για τους πολιτικούς και την πολιτική, αλλά και από τα οικονομικά δεσμά που προσδιόριζαν την μέχρι πρότινος εξάρτηση του από το κράτος.

Το δυσοίωνο μέλλον μιας άνευ προηγουμένου καθοδικής κοινωνικής κινητικότητας, που αφορά είτε τους χιλιάδες νέους, οι οποίοι είχαν «επενδύσει» στην εκπαιδευτική διαδικασία, είτε ακόμα περισσότερους που είναι αδύνατον να απορροφηθούν στον ιδιωτικό τομέα, θα φέρει όχι μόνο τους ίδιους σε μια ακόμη άμεση αντιπαράθεση με την εξουσία, αλλά και το κοντινό τους περιβάλλον (κυρίως το οικογενειακό, αλλά όχι μόνο). Ταυτόχρονα, το κύμα των απολύσεων είτε στον δημόσιο, είτε στον ιδιωτικό τομέα αρχίζει να μετατρέπεται σε τσουνάμι, με τις μικρές επιχειρήσεις ή καταστήματα να κλείνουν με καταιγιστικούς ρυθμούς. Απεξάρτηση, όμως, θα υπάρχει έστω αναγκαστικά και από τα επίσης μέχρι προ τινός κυρίαρχα πρότυπα της καταναλωτικής «ευμάρειας», παρ' ότι ήδη επιχειρείται να κατασκευαστεί ένα νέο life style, εκείνο των «μετρημένων και έξυπνων εξόδων».

Με όσα αναφέρουμε δεν θέλουμε να πούμε ότι ο δρόμος που οδηγεί σε μια ακόμη κοινωνική εξέγερση είναι ορθάνοικτος ή, ακόμα περισσότερο, πως η κατάλυση θεσμών και μηχανισμών της εξουσίας είναι απλά προ των πυλών. Οι εξουσιαστές έχουν γνώση της εκρηκτικής κοινωνικής κατάστασης και θα προσπαθήσουν με διάφορους τρόπους είτε να την εκτρέψουν, είτε να εκτονώσουν σε σημαντικό βαθμό την δυναμική της.

Άλλωστε, «καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια». Μια τέτοια κρίσιμη «στιγμή», ο «παροπλισμός» των αναρχικών απόψεων και πρακτικών, ή, έστω, η απoδυνάμωση των τεράστιων δυνατοτήτων συμβολής σε συνθετικές κοινωνικές διεργασίες, δεν είναι απλά ένα τεράστιο δώρο στην εξουσία, που θέλησαν κάποιες συμμορίες να προσφέρουν. Είναι κάτι παραπάνω... Ματαιοπονούν, όμως. **Οι αναρχικοί διατηρούν στο ακέραιο την δυνατότητα να αγγίξουν όλο αυτόν τον κόσμο που περιφρονεί τα κόμματα και τους πολιτικούς, δεν πρόκειται κανείς να τους αποτρέψει από το να αποτυπώσουν με κάθε τρόπο την συνέχεια και την προοπτική ενός αδιαπραγμάτευτου αγώνα**

γρήγορα χωρίς να προκληθούν μεγάλες ζημιές. Μικροεπιθέσεις πραγματοποιούνται σε διάφορα σημεία της Πατησίων (όπως στη συμβολή Πανεπιστημίου και Αιόλου δίπλα στο Λουμίδη). Στη συνέχεια γίνεται επίθεση το σούπερ μάρκετ Bazaar.

Επί της Σταδίου και Αιόλου τα ΜΑΤ κάνουν χρήση χημικών. Στο ύψος των οδών Αρσάκη και Πεσματζόγλου γίνονται εμπρηστικές επιθέσεις στα καταστήματα Αναγνωστόπουλος, Βάρδας και Νικολόπουλος. Διμοιρία των ΜΑΤ προσπαθεί να πλησιάσει από την οδό Πεσματζόγλου αλλά δέχεται επίθεση και απωθείται, αφού κάνει χρήση χημικών (13:50-14:00).

Στις 14:00, άτομα επιχειρούν να πυρπολήσουν το βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ επί της οδού Σταδίου 24 και επιτίθενται σε σύντροφο που προσπαθεί να τους εξηγήσει ότι θα προκληθούν θύματα. Ακολουθεί, σχεδόν αμέσως, επίθεση με βόμβες μολότωφ στην τράπεζα Marfin, επί της οδού Σταδίου 23. Αποτέλεσμα αυτής της επίθεσης είναι να τραυματιστεί ένας υπάλληλος σοβαρά, να διαφύγουν τον κίνδυνο ακόμη 3 σκαρφαλώνοντας σε μπαλκόνι διπλανού κτιρίου και ΝΑ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΟΥΝ ΤΡΕΙΣ ΑΛΛΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ της τράπεζας, οι οποίοι βρέθηκαν κατά την πυρόσβεση νεκροί από ασφυξία.

Πυκνοί μαύροι καπνοί κατακλύζουν την περιοχή και το τμήμα της πορείας που βρίσκεται πριν από το σημείο του εμπρησμού σταματά, καθώς επιχει-

ρείται να κατασβεστεί η φωτιά από πυροσβεστικά οχήματα που προσεγγίζουν με δυσκολία στο σημείο ακολουθούμενα από ισχυρές δυνάμεις της ΔΙΑΣ και των ΜΑΤ.

Το υπόλοιπο κομμάτι της πορείας έχει ήδη βρεθεί στο Σύνταγμα. Γίνεται επίθεση στο υπουργείο Οικονομικών και στο ξενοδοχείο της Μεγάλης Βρετανίας. Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση χημικών. Ένα μέρος της πορείας κινείται προς την Λ. Αμαλίας, ένα άλλο βρίσκεται στην Πανεπιστημίου, ενώ ένα τρίτο προσεγγίζει τη Βουλή και αρχίζει να την πε-

πιβολή όρων σε έναν κοινωνικό χώρο,

Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ» δεν διεκδικεί κανενός είδους...copyright. Τα κείμενα και οι ειδήσεις που δημοσιεύονται δεν αποτελούν «πνευματική ιδιοκτησία» του Κύκλου Σύνταξης και μπορούν να χρησιμοποιηθούν, απ' όσους το επιθυμούν, στην κατεύθυνση της ελεύθερης αναρχικής πληροφόρησης και διακίνησης των απόψεων.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Από την πρώτο φύλλο και μέχρι σήμερα, μετά την επιστροφή του κάθε φύλλου από το πρακτορείο, γίνεται διανομή χιλιάδων αντιτύπων χωρίς αντίτιμο σε διάφορα κεντρικά σημεία, πλατείες, χώρους όπου γίνονται εκδηλώσεις κ.λπ. Αυτή είνα μια πάγια διαδικασία που θα συνεχίσουμε να την τηρούμε.

Όσοι/ες έχουν κάποια σκεψη ή πρόταση που μπορεί να συμβάλλει θετικά στη μορφή και την ύλη της εφημερίδας, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο

69 73 79 92 07

ή μέσω του email:

diadromi@revolution.gr

ηθεί σε δύο κατευθύνσεις. Αφ' ενός στην κατεύθυνση εκτόνωσης της κοινωνικής οργής μέσω θεσμικών λύσεων και αφ' ετέρου στην κατεύθυνση ελέγχου των «νέων» συγκρουσιακών κοινωνικών ομάδων που έκαναν δυναμικά την εμφάνισή τους έξω από το κοινοβούλιο. Πρόκειται για ανθρώπους κάθε ηλικίας, ένα οργισμένο και πολυάριθμο πλήθος που περιφρόνησε τις δυνάμεις καταστολής και επιχείρησε να εισβάλλει στο κοινοβούλιο, υιοθετώντας συνθήματα όπως να «καεί, να καεί το μπουρδέλο η βουλή», «κάτω οι κλέφτες», «είμαστε χιλιάδες, είμαστε πολλοί, σήμερα θα μπούμε όλοι στην βουλή». Ένα πλήθος αγανακτισμένων ανθρώπων (πολλοί απ' αυτούς ήταν φανερό ότι κατέβαιναν για πρώτη φορά σε διαδήλωση!), που δεν είναι διατεθειμένοι να συνταχθούν με κάποιους αξιοθρήνητους αριστερούς που προτείνουν ως «λύση» περισσότερη δημοκρατία, την εφεύρεση ενός «νέου διαφωτισμού», «νέους δημοκρατικούς θεσμούς», την διεκδίκηση «νέων απελευθερωμένων δήμων» και άλλες αμεσοδημοκρατικές παρλαπίπες.

Ένα σημαντικό κομμάτι απ' αυτούς τους ανθρώπους βρέθηκαν ακόμη και στα μπλοκ του ΠΑΜΕ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είναι ή θα γίνουν ψηφοφόροι του ΚΚΕ. Η προτροπή τους να καεί η βουλή δεν αποτελούσε βέβαια γραμμή του κόμματος, γι' αυτό και οι καθοδηγητάδες έσπευσαν με τις ντουντούκες να καλύψουν τις φωνές τους. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο επιτέθηκε ο ΛΑΟΣ στο ΚΚΕ, υποστηρίζοντας τάχα ότι βρίσκεται εκτός συνταγματικής νομιμότητας, αφ' ενός για να το πριμοδοτήσει δίνοντας του εύσημα για μια ανύπαρκτη αγωνιστικότητα, να το επιβραβεύσει για την μέχρι τώρα «σώφρονα» στάση του και αφ' ετέρου να το νουθετήσει, ώστε την επομένη φορά να απομακρύνει τα μπλοκ από το κοινοβούλιο. Όπερ και εγένετο. Στις 20 Μάη το ΠΑΜΕ, και ενώ από το πρωί αφέθηκαν μέλη του να καταλάβουν το υπουργείο Εργασίας, τελικά κατευ-

θα υπάρχει έστω αναγκαστικά και από τα επίσης μέχρι προ τινός κυρίαρχα πρότυπα της καταναλωτικής «ευμάρειας», παρ' ότι ήδη επιχειρείται να κατασκευαστεί ένα νέο life style, εκείνο των «μετρημένων και έξυπνων εξόδων».

Με όσα αναφέρουμε δεν θέλουμε να πούμε ότι ο δρόμος που οδηγεί σε μια ακόμη κοινωνική εξέγερση είναι ορθάνοικτος ή, ακόμα περισσότερο, πως η κατάλυση θεσμών και μηχανισμών της εξουσίας είναι απλά προ των πυλών. Οι εξουσιαστές έχουν γνώση της εκρηκτικής κοινωνικής κατάστασης και θα προσπαθήσουν με διάφορους τρόπους είτε να την εκτρέψουν, είτε να εκτονώσουν σε σημαντικό βαθμό την δυναμική της.

Άλλωστε, «καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια». Μια τέτοια κρίσιμη «στιγμή», ο «παροπλισμός» των αναρχικών απόψεων και πρακτικών, ή, έστω, η αποδυνάμωση των τεράστιων δυνατοτήτων συμβολής σε συνθετικές κοινωνικές διεργασίες, δεν είναι απλά ένα τεράστιο δώρο στην εξουσία, που θέλησαν κάποιες συμμορίες να προσφέρουν. Είναι κάτι παραπάνω... Mαταιοπονούν, όμως. **Οι αναρχικοί διατηρούν στο ακέραιο την δυνατότητα να αγγίξουν όλο αυτόν τον κόσμο που περιφρονεί τα κόμματα και τους πολιτικούς, δεν πρόκειται κανείς να τους αποτρέψει από το να αποτυπώσουν με κάθε τρόπο την συνέχεια και την προοπτική ενός αδιαπραγμάτευτου αγώνα για ζωή και ελευθερία.**

Επειδή, το κράτος και η κάθε μορφής εξουσία δεν είναι το πεπρωμένο των ανθρώπινων κοινωνιών.

Επειδή, οι αναρχικοί δεν είναι γενικά και αόριστα επαναστάτες, ούτε η αναρχία είναι μέρος της αριστερής παράδοσης.

Επειδή, οι αναρχικοί δεν αψηφούν το κράτος και τους μηχανισμούς του, για να σκύψουν τελικά το κεφάλι στην οποιαδήποτε εξουσία που θέλουν να επιβάλλουν οι κάθε λογής περιώνυμοι επαναστάτες.

Τότε, τώρα και για πάντα...

Συσπείρωση Αναρχικών

μπαλκόνι διπλανού κτιρίου και ΝΑ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΟΥΝ ΤΡΕΙΣ ΑΛΛΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ της τράπεζας, οι οποίοι βρέθηκαν κατά την πυρόσβεση νεκροί από ασφυξία.

Πυκνοί μαύροι καπνοί κατακλύζουν την περιοχή και το τμήμα της πορείας που βρίσκεται πριν από το σημείο του εμπρησμού σταματά, καθώς επιχει-

ρείται να κατασβηστεί η φωτιά από πυροσβεστικά οχήματα που προσεγγίζουν με δυσκολία στο σημείο ακολουθούμενα από ισχυρές δυνάμεις της ΔΙΑΣ και των ΜΑΤ.

Το υπόλοιπο κομμάτι της πορείας έχει ήδη βρεθεί στο Σύνταγμα. Γίνεται επίθεση στο υπουργείο Οικονομικών και στο ξενοδοχείο της Μεγάλης Βρετανίας. Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση χημικών. Ένα μέρος της πορείας κινείται προς την Λ. Αμαλίας, ένα άλλο βρίσκεται στην Πανεπιστημίου, ενώ ένα τρίτο προσεγγίζει τη Βουλή και αρχίζει να την περικυκλώνει.

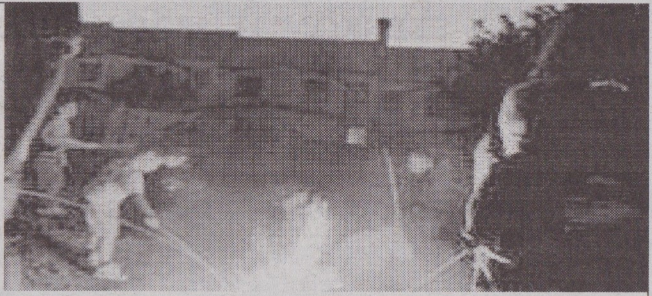
Θεσσαλονίκη:

Τριάντα προσαγωγές στη απεργιακή πορεία της 5ης Μάη, στην οποία συμμετείχαν χιλιάδες άνθρωποι.

Πορείες και προσυγκεντρώσεις υπήρχαν σε διάφορα σημεία του κέντρου και στα πανεπιστήμια. Από νωρίς ξεκίνησαν επιθέσεις με πέτρες και σφυριά σε πολυτελή καταστήματα και τράπεζες στην Τσιμισκή, Εθνικής Αμύνης και άλλες κεντρικές οδούς (Vodafone, Pull & Bear, Wind, Εθνική κ.ά.) και συμπλοκές με τους μπάτσους. Συνθήματα γράφτηκαν σε τζαμαρίες και τοίχους.

Όταν η πορεία γύρισε από Αγ. Δημητρίου στα πανεπιστήμια, συνεχίστηκαν οι συμπλοκές με τα ΜΑΤ στη Μελενίκου και την πλατεία Χημείου. Διαδηλωτές άναψαν φωτιές για να προστατευθούν απ' τα δακρυγόνα που φλόμωσαν στην κυριολεξία όλο τον κόσμο που βρισκόταν εκεί.

Αργότερα, ο κόσμος πάγωσε από την είδηση του θανάτου 3 υπαλλήλων τράπεζας από εμπρηστική ενέργεια στην Αθήνα. Συνολικά έγιναν 30 προσαγωγές. Οι δύο απ' αυτές μετατράπηκαν σε συλλήψεις.

Πραγματοποιούνται συγκρούσεις με τα ΜΑΤ επί της Όθωνος και Αμαλίας ακολουθεί (14:15) επίθεση με βόμβες μολότωφ στο κτίριο του ΣΕΒ επί τους οδού Ξενοφώντος και στις διμοιρίες που βρίσκονται εκεί. Ρίχνονται βόμβες μολότωφ στις κλούβες των ΜΑΤ που βρίσκονται στο τμήμα της Αμαλίας προς τη μεριά του Ζαππείου και πυρπολείται (14:25) το κτίριο όπου στεγαζόταν ο ΣΔΟΕ, επί της Λεωφόρου Αμαλίας. Ακολούθως καίγεται όχημα της πυροσβεστικής στο ύψος των στύλων του Ολυμπίου Διός και ένα VAN τουρκικού ειδησεογραφικού πρακτορείου.

Φθορές προκαλούνται σε τράπεζες και καταστήματα επί της Λ. Συγγρού και πυρπολείται το κτίριο της Νομαρχίας Αθηνών επί της Συγγρού 15 (14:35).

Συγκρούσεις με τα ΜΑΤ εξελίσσονται σ' όλο το μήκος της Λ. Αμαλίας μέχρι το ύψος του ΦΙΞ.

Σ' όλο αυτό το διάστημα πραγματοποιούνται συγκρούσεις και ρίχνονται πέτρες εναντίον των ΜΑΤ που βρίσκονται μπροστά από τη Βουλή. Χιλιάδες διαδηλωτές κατακλύζουν το χώρο μπροστά από το μνημείο του Άγνωστου στρατιώτη. Γίνεται προσπάθεια εισβο-

Ο αναρχικός αγώνας δεν περιορίζεται, δεν εκβιάζεται και δεν υποτάσσεται

Η 5η Μάη καθορίστηκε μέρα απεργιακής κινητοποίησης σε όλη την επικράτεια του Ελλαδικού χώρου. Μια από τις μεγαλύτερες μεταπολιτευτικά διαδηλώσεις με εκατοντάδες χιλιάδες συμμετέχοντες σε αυτή. Αφορμή (;) Αιτία (;) είναι η απόφαση των εξουσιαστών να επιβάλλουν δυσβάστακτα μέτρα καθημερινής εξόντωσης των ανθρώπων. Ο Ελλαδικός χώρος πιθανόν να αποτελεί το πείραμα των αφεντικών της Ε.Ε, όσον αφορά την εκτίμηση του μεγέθους των κοινωνικών αντιστάσεων και των διαθέσεων άμεσης ρήξης με την εξουσία σε όλες τις εκφάνσεις της, αφού είναι γνωστοί οι αγώνες, πρόσφατοι και μη, με αποκορύφωμα την εξέγερση το Δεκέμβρη 2008. Οι συγκεντρώσεις, οι πορείες και τα όσα εκτυλίχθηκαν σε αυτές μεταδίδονταν σχεδόν σε ολόκληρο τον πλανήτη. Και σε αυτή τη διαδήλωση η αναρχική παρουσία είναι πολυπληθής και διακριτή, με τα πανό που υπήρχαν και τον κόσμο που τα πλαισίωσε, όπως σε κάθε γεγονός κοινωνικής σύγκρουσης με το κράτος.

Σημείο αιχμής της διαδήλωσης στην Αθήνα αποτέλεσε η πηγαία και αυθόρμητη εξεγερτική διάθεση χιλιάδων ανθρώπων απέναντι στην εξουσία. Ο κόσμος ενστερνίζεται αναρχικά προτάγματα και συνθήματα όπως: «Να καεί να καεί το μπουρδέλο η βουλή» κ.ά. που δονούν την ατμόσφαιρα. Η πολύωρη και συγκρουσιακή πολιορκία της Βουλής με σκοπό την εισβολή σε αυτή, είχε για οδηγό της την ανάγκη για την καταστροφή της κυριαρχίας και του κράτους, που εκμηδενίζουν και εξοντώνουν καθημερινά την ανθρώπινη υπόσταση, είχε για οδηγό και πλημμύριζε από διάθεση για την αναγκαιότητα επαναοικειοποίησης της ελευθερίας μας.

Όμως, κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης πραγματοποιείται δολοφονική επίθεση στο τραπεζικό υποκατάστημα της «Marfin» στην οδό Σταδίου, με αποτέλεσμα τρεις νεκρούς υπαλλήλους. Έχουν προηγηθεί ανάλογες εγκληματικές επιθέσεις, από τυχοδιωκτικές συμμορίες, στο βιβλιοπωλείο «Ιανός», καθώς και στο σουπερ μάρκετ «Bazaar» στην οδό Αιόλου. Χάρη στην παρέμβαση αναρχικών συντρόφων και άλλων διαδηλωτών, που είχε σαν αποτέλεσμα **τη στοχοποίηση και τον προπηλακισμό τους από τις παραπάνω συμμορίες**, δεν υπάρχουν και άλλοι νεκροί ή βαριά τραυματισμένοι.

με άλλη τόση ευκολία σήμερα λένε πως είναι αναρχικοί, αύριο κομμουνιστές, προχθές και μεθαύριο επαναστάτες, ανάλογα με τα καιροσκοπικά οφέλη που επιζητούν. Εξάλλου η ιδεολογικοποίηση του εγκλήματος δεν είχε, δεν έχει και δεν θα έχει φραγμούς ήθους, αυτοσεβασμού και ανιδιοτέλειας. Είναι γνωστόν τοις πάσι, φυσικά, πως γι' αυτούς «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Για την αναρχία, όμως, αν χρησιμοποιούσαμε αυτές τις λέξεις θα ίσχυε το ακριβώς αντίθετο, κι όχι μόνον.

Τα παραπάνω δραματικά γεγονότα δίνουν την κατάλληλη αφορμή στο κράτος και τους ρουφιάνους του να επιχειρήσουν να αντιστρέψουν την εις βάρος τους κατάσταση. Τα μίντια διαχέουν κλίμα ενοχής με στόχο να μετατρέψουν την εξεγερτική διάθεση του κόσμου σε υποταγή.

Παράλληλα, στοχοποιούν τον αναρχικό χώρο κατασκευάζοντας δολοφόνους, υποψίες κλπ. Αυτό δίνει το έναυσμα για όργιο κρατικής καταστολής, με εισβολές σε καφενεία, στο στέκι μεταναστών και στο κατειλημμένο κτήριο των αναρχικών για ενιαίο πολυμορφικό κίνημα που βρίσκεται στην οδό Ζαΐμη 11 στα Εξάρχεια, από όπου και συλληφθήκαμε.

Λόγω της μεγάλης καθυστέρησης που δημοσιοποιείται το κείμενο αυτό, και των όσων έχουν παρέλθει τον καιρό τούτο, **κρίνουμε πως οι λεπτομέρειες της επιχειρησιακής εισβολής των μπάτσων στο κτήριο είναι τουλάχιστον ετεροχρονισμένες**.

Θέλουμε να γίνει γνωστό, όσο μας αφορά, πως η καθυστέρηση συγγραφής και δημοσιοποίησης της τοποθέτησής μας για τα γεγονότα της 5ης Μάη που οδήγησαν και στην σύλληψη μας δεν ήταν σκόπιμη, τουλάχιστον από μεριάς μας. Η αναρχική συναίνεση που προσπαθήσαμε να υπάρξει δεν κατέστη δυνατή λόγω των διαφορών σε επίπεδο ουσίας.

Κατά τη διάρκεια της εισβολής στην κατάληψη της οδού Ζαΐμη 11, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας αντισταθήκαμε στις ορδές των ένστολων κρατικών δολοφόνων. Καθεστωτικά μέσα και φυλλάδες, όπως η Ελευθεροτυπία, έκαναν λόγο για διαπραγμάτευση ανάμεσα σε μας, βουλευτών του Σύριζα (που μας είναι άγνωστο πως

Πραγματοποιούνται συγκρούσεις με τα ΜΑΤ επί της Όθωνος και Αμαλίας ακολουθεί (14:15) επίθεση με βόμβες μολότωφ στο κτίριο του ΣΕΒ επί τους οδού Ξενοφώντος και στις διμοιρίες που βρίσκονται εκεί. Ρίχνονται βόμβες μολότωφ στις κλούβες των ΜΑΤ που βρίσκονται στο τμήμα της Αμαλίας προς τη μεριά του Ζαππείου και πυρπολείται (14:25) το κτίριο όπου στεγαζόταν ο ΣΔΟΕ, επί της Λεωφόρου Αμαλίας. Ακολούθως καίγεται όχημα της πυροσβεστικής στο ύψος των στύλων του Ολυμπίου Διός και ένα VAN τουρκικού ειδησεογραφικού πρακτορείου.

Φθορές προκαλούνται σε τράπεζες και καταστήματα επί της Λ. Συγγρού και πυρπολείται το κτίριο της Νομαρχίας Αθηνών επί της Συγγρού 15 (14:35).

Συγκρούσεις με τα ΜΑΤ εξελίσσονται σ' όλο το μήκος της Λ. Αμαλίας μέχρι το ύψος του ΦΙΞ.

Σ' όλο αυτό το διάστημα πραγματοποιούνται συγκρούσεις και ρίχνονται πέτρες εναντίον των ΜΑΤ που βρίσκονται μπροστά από τη Βουλή. Χιλιάδες διαδηλωτές κατακλύζουν το χώρο μπροστά από το μνημείο του Άγνωστου στρατιώτη. Γίνεται προσπάθεια εισβολής των διαδηλωτών στη Βουλή που αποκρούεται από τις δυνάμεις καταστολής. Μια δυνατότητα κατάληψης της βουλής χάνεται σε κάποια στιγμή, μολονότι υπήρχαν δυνατότητες να καταληφθεί τουλάχιστον ο προαύλιος χώρος. Παρά τη βίαιη επίθεση των δυνάμεων καταστολής με εκτεταμένη χρήση χημικών (14:30) προκειμένου να διασπαστεί η συγκέντρωση μπροστά στη βουλή οι διαδηλωτές επανέρχονται ξανά και ξανά.

Την ίδια στιγμή σπασίματα σε τράπεζες και καταστήματα γίνονται στην πανεπιστημίου, ενώ στο ύψος των Προπυλαίων του πανεπιστημίου ομάδα διαδηλωτών συγκρούεται με τα ΜΑΤ για περίπου μισή ώρα (15:00-15:30). Οι δυνάμεις καταστολής πραγματοποιούν γενική επίθεση με χημικά ωθώντας τον κόσμο προς τη μεριά της Σόλωνος. Ένα τμήμα των διαδηλωτών κινείται προς

Η 5η Μάη καθορίστηκε μέρα απεργιακής κινητοποίησης σε όλη την επικράτεια του Ελλαδικού χώρου. Μια από τις μεγαλύτερες μεταπολιτευτικά διαδηλώσεις με εκατοντάδες χιλιάδες συμμετέχοντες σε αυτή. Αφορμή (;) Αιτία (;) είναι η απόφαση των εξουσιαστών να επιβάλλουν δυσβάστακτα μέτρα καθημερινής εξόντωσης των ανθρώπων. Ο Ελλαδικός χώρος πιθανόν να αποτελεί το πείραμα των αφεντικών της Ε.Ε, όσον αφορά την εκτίμηση του μεγέθους των κοινωνικών αντιστάσεων και των διαθέσεων άμεσης ρήξης με την εξουσία σε όλες τις εκφάνσεις της, αφού είναι γνωστοί οι αγώνες, πρόσφατοι και μη, με αποκορύφωμα την εξέγερση το Δεκέμβρη 2008. Οι συγκεντρώσεις, οι πορείες και τα όσα εκτυλίχθηκαν σε αυτές μεταδίδονταν σχεδόν σε ολόκληρο τον πλανήτη. Και σε αυτή τη διαδήλωση η αναρχική παρουσία είναι πολυπληθής και διακριτή, με τα πανό που υπήρχαν και τον κόσμο που τα πλαισίωσε, όπως σε κάθε γεγονός κοινωνικής σύγκρουσης με το κράτος.

Σημείο αιχμής της διαδήλωσης στην Αθήνα αποτέλεσε η πηγαία και αυθόρμητη εξεγερτική διάθεση χιλιάδων ανθρώπων απέναντι στην εξουσία. Ο κόσμος ενστερνίζεται αναρχικά προτάγματα και συνθήματα όπως: «Να καεί να καεί το μπουρδέλο η βουλή» κ.ά. που δονούν την ατμόσφαιρα. Η πολιορκία και συγκρουσιακή πολιορκία της Βουλής με σκοπό την εισβολή σε αυτή, είχε για οδηγό της την ανάγκη για την καταστροφή της κυριαρχίας και του κράτους, που εκμηδενίζουν και εξοντώνουν καθημερινά την ανθρώπινη υπόσταση, είχε για οδηγό και πλημμύριζε από διάθεση για την αναγκαιότητα επαναοικειοποίησης της ελευθερίας μας.

Όμως, κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης πραγματοποιείται δολοφονική επίθεση στο τραπεζικό υποκατάστημα της «Marfin» στην οδό Σταδίου, με αποτέλεσμα τρεις νεκρούς υπαλλήλους. Έχουν προηγηθεί ανάλογες εγκληματικές επιθέσεις, από τυχοδιωκτικές συμμορίες, στο βιβλιοπωλείο «Ιανός», καθώς και στο σούπερ μάρκετ «Bazaar» στην οδό Αιόλου. Χάρη στην παρέμβαση αναρχικών συντρόφων και άλλων διαδηλωτών, που είχε σαν αποτέλεσμα **τη στοχοποίηση και τον προπηλακισμό τους από τις παραπάνω συμμορίες**, δεν υπάρχουν και άλλοι νεκροί ή βαριά τραυματισμένοι.

Τέτοιου είδους ελιτίστικες και αντικοινωνικές ενέργειες, που απαξιώνουν την ανθρώπινη ζωή είναι όχι μόνο ανταγωνιστικές, αλλά και εχθρικές προς την αναρχική θεώρηση και πρακτική. Με λίγα λόγια αποσαφηνίζουμε τα εξής: Η α-σπεκουλάριστη, η α-καθοδήγητη κοινωνική βία, απέναντι στη βία της κυριαρχίας, που πηγάζει από την αναγκαιότητα -και μόνο- για την απελευθέρωση του ανθρώπου, την καταστροφή κάθε είδους εξουσίας, που έχει σαν φυσικό επακόλουθο το ξερίζωμα και τον αφανισμό κάθε μορφής εκμετάλλευσης, είναι αποδεσμευτική και απελευθερωτική. Αυτή η μορφή βίας τσακίζει την κυριαρχία και αφανίζει εξουσιαστικές σχέσεις και θεσμούς.

Ως αναρχικοί είμαστε μέσα στην κοινωνία, στο πλευρό κάθε καταπιεσμένου και αδικημένου και ειδικά δίπλα στα αντιστεκόμενα κομμάτια της και δεν τοποθετούμαστε εχθρικά απέναντί της, προτάσσοντας και πραγματώνοντας χαοτικές-μηδενιστικές θεωρίες μίσους πεφωτισμένων πρωτοποριών, τις οποίες με υπευθυνότητα πρέπει να τις απομονώσουμε κοινωνικά.

Όσοι, λοιπόν, ανήκουν στον αναρχικό κι αντιεξουσιαστικό χώρο, συλλογικότητες ομάδες και άτομα, μέσα από τη δημόσια τοποθέτηση τους -έγγραφη ή μη- εστίασαν το λόγο τους σε εξουσιαστικά καθάρματα τύπου Βγενόπουλου για να αιτιολογήσουν την ύπαρξη νεκρών, προφασιζόμενοι επιχειρήματα του τύπου: «δεν υπήρχε σύ-

με άλλη τόση ευκολία σήμερα λένε πως είναι αναρχικοί, αύριο κομμουνιστές, προχθές και μεθαύριο επαναστάτες, ανάλογα με τα καιροσκοπικά οφέλη που επιζητούν. Εξάλλου η ιδεολογικοποίηση του εγκλήματος δεν είχε, δεν έχει και δεν θα έχει φραγμούς ήθους, αυτοσεβασμού και ανιδιοτέλειας. Είναι γνωστόν τοις πάσι, φυσικά, πως γι' αυτούς «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Για την αναρχία, όμως, αν χρησιμοποιούσαμε αυτές τις λέξεις θα ίσχυε το ακριβώς αντίθετο, κι όχι μόνον.

Τα παραπάνω δραματικά γεγονότα δίνουν την κατάλληλη αφορμή στο κράτος και τους ρουφιάνους του να επιχειρήσουν να αντιστρέψουν την εις βάρος τους κατάσταση. Τα μίντια διαχέουν κλίμα ενοχής με στόχο να μετατρέψουν την εξεγερτική διάθεση του κόσμου σε υποταγή.

Παράλληλα, στοχοποιούν τον αναρχικό χώρο κατασκευάζοντας δολοφόνους, υποψίες κλπ. Αυτό δίνει το έναυσμα για όργιο κρατικής καταστολής, με εισβολές σε καφενεία, στο στέκι μεταναστών και στο κατειλημμένο κτήριο των αναρχικών για ενιαίο πολυμορφικό κίνημα που βρίσκεται στην οδό Ζαΐμη 11 στα Εξάρχεια, από όπου και συλληφθήκαμε.

Λόγω της μεγάλης καθυστέρησης που δημοσιοποιείται το κείμενο αυτό, και των όσων έχουν παρέλθει τον καιρό τούτο, **κρίνουμε πως οι λεπτομέρειες της επιχειρησιακής εισβολής των μπάτσων στο κτήριο είναι τουλάχιστον ετεροχρονισμένες**.

Θέλουμε να γίνει γνωστό, όσο μας αφορά, πως η καθυστέρηση συγγραφής και δημοσιοποίησης της τοποθέτησής μας για τα γεγονότα της 5ης Μάη που οδήγησαν και στην σύλληψη μας δεν ήταν σκόπιμη, τουλάχιστον από μεριάς μας. Η αναρχική συναίνεση που προσπαθήσαμε να υπάρξει δεν κατέστη δυνατή λόγω των διαφορών σε επίπεδο ουσίας.

Κατά τη διάρκεια της εισβολής στην κατάληψη της οδού Ζαΐμη 11, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας αντισταθήκαμε στις ορδές των ένστολων κρατικών δολοφόνων. Καθεστωτικά μέσα και φυλλάδες, όπως η Ελευθεροτυπία, έκαναν λόγο για διαπραγμάτευση ανάμεσα σε μας, βουλευτών του Σύριζα (που μας είναι άγνωστο πως βρέθηκαν εκεί) και του εισαγγελέα, που οδήγησε στην παράδοση μας.

Για να αποσαφηνιστούν μερικά πράγματα.

Ως αναρχικοί δεν θα μπορούσαμε να διαβουλευτούμε ή να διαπραγματευτούμε όρους παράδοσης. Η αναγκαστική και σταδιακή οπισθοχώρηση μας κατά τη διάρκεια της εισβολής των μπάτσων μας οδήγησε στο μπαλκόνι του επάνω ορόφου του κτηρίου. Οι μπάτσοι μην περιμένοντας την εξέλιξη αυτή και φοβούμενοι για νεκρούς εκατέρωθεν, πλέον, επιχείρησαν αυτοί να διαπραγματευτούν.

Στους δύο βουλευτές του Σύριζα (Μπανιάς και Δρίτσας), που ξανατονίζουμε ότι μας είναι άγνωστο πως βρέθηκαν εκεί, ζητήθηκε άμεσα να αποχωρήσουν. Σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσαμε να δεχτούμε κανένός είδους θεσμική-εξουσιαστική μεσολάβηση.

Αυτό που αξίζει να επισημανθεί, είναι η αλληλεγγύη και αμέριστη συμπαράσταση των γειτόνων. Τις ώρες που πέρασαν μέχρι τη σύλληψη μας συνεχώς μας προμήθευαν με νερό και χυμούς, στηρίζοντας μας ηθικά, παρά τη συνεχή τρομοκράτηση και τις απαγορεύσεις των κατασταλτικών δυνάμεων.

Θέλουμε, ακόμη, να τονίσουμε πως λόγω της στάσης μας κατά την διάρκεια της πορείας και της αντίθεσης μας προς τις συμμορίτικες πρακτικές, γίναμε (και συνεχίζουμε να γινόμαστε) δέκτες ανοικτών

δησεογραφικού πρακτορείου.

Φθορές προκαλούνται σε τράπεζες και καταστήματα επί της Λ. Συγγρού και πυρπολείται το κτίριο της Νομαρχίας Αθηνών επί της Συγγρού 15 (14:35).

Συγκρούσεις με τα ΜΑΤ εξελίσσονται σ' όλο το μήκος της Λ. Αμαλίας μέχρι το ύψος του ΦΙΞ.

Σ' όλο αυτό το διάστημα πραγματοποιούνται συγκρούσεις και ρίχνονται πέτρες εναντίον των ΜΑΤ που βρίσκονται μπροστά από τη Βουλή. Χιλιάδες διαδηλωτές κατακλύζουν το χώρο μπροστά από το μνημείο του Άγνωστου στρατιώτη. Γίνεται προσπάθεια εισβολής των διαδηλωτών στη Βουλή που αποκρούεται από τις δυνάμεις καταστολής. Μια δυνατότητα κατάληψης της βουλής χάνεται σε κάποια στιγμή, μολονότι υπήρχαν δυνατότητες να καταλειφθεί τουλάχιστον ο προαύλιος χώρος. Παρά τη βίαιη επίθεση των δυνάμεων καταστολής με εκτεταμένη χρήση χημικών (14:30) προκειμένου να διασπαστεί η συγκέντρωση μπροστά στη βουλή οι διαδηλωτές επανέρχονται ξανά και ξανά.

Την ίδια στιγμή σπασίματα σε τράπεζες και καταστήματα γίνονται στην πανεπιστημίου, ενώ στο ύψος των Προπυλαίων του πανεπιστημίου ομάδα διαδηλωτών συγκρούεται με τα ΜΑΤ για περίπου μισή ώρα (15:00-15:30). Οι δυνάμεις καταστολής πραγματοποιούν γενική επίθεση με χημικά ωθώντας τον κόσμο προς τη μεριά της Σόλωνος. Ένα τμήμα των διαδηλωτών κινείται προς την περιοχή των Εξαρχείων όπου αναποδογυρίζονται κάδοι με σκουπίδια, ενώ σε ορισμένους μπαίνουν φωτιές και στήνονται σαν οδοφράγματα.

Τμήμα της διαδήλωσης που έχει ξεμείνει λόγω του εμπρησμού της τράπεζα Marfin επιχειρεί να προσεγγίσει τη Βουλή. Οι προσπάθειες να προσεγγιστεί η Βουλή συνεχίζονται μέχρι τις 16:00.

Σταδιακά το κτίριο της Βουλής και ο περιβάλλων χώρος κατακλύζονται από πολυάριθμες δυνάμεις ραβδούχων και ένοπλων κρατικών δολοφόνων και γίνονται απροσπέλαστοι.

λιορκία της Βουλής με σκοπό την εισβολή σε αυτή, είχε για οδηγό της την ανάγκη για την καταστροφή της κυριαρχίας και του κράτους, που εκμηδενίζουν και εξοντώνουν καθημερινά την ανθρώπινη υπόσταση, είχε για οδηγό και πλημμύριζε από διάθεση για την αναγκαιότητα επαναοικειοποίησης της ελευθερίας μας.

Όμως, κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης πραγματοποιείται δολοφονική επίθεση στο τραπεζικό υποκατάστημα της «Marfin» στην οδό Σταδίου, με αποτέλεσμα τρεις νεκρούς υπαλλήλους. Έχουν προηγηθεί ανάλογες εγκληματικές επιθέσεις, από τυχοδιωκτικές συμμορίες, στο βιβλιοπωλείο «Ιανός», καθώς και στο σουπερ μάρκετ «Bazaar» στην οδό Αιόλου. Χάρη στην παρέμβαση αναρχικών συντρόφων και άλλων διαδηλωτών, που είχε σαν αποτέλεσμα **τη στοχοποίηση και τον προπηλακισμό τους από τις παραπάνω συμμορίες**, δεν υπάρχουν και άλλοι νεκροί ή βαριά τραυματισμένοι.

Τέτοιου είδους ελιτίστικες και αντικοινωνικές ενέργειες, που απαξιώνουν την ανθρώπινη ζωή είναι όχι μόνο ανταγωνιστικές, αλλά και εχθρικές προς την αναρχική θεώρηση και πρακτική. Με λίγα λόγια αποσαφηνίζουμε τα εξής: Η α-σπεκουλάριστη, η α-καθοδήγητη κοινωνική βία, απέναντι στη βία της κυριαρχίας, που πηγάζει από την αναγκαιότητα -και μόνο- για την απελευθέρωση του ανθρώπου, την καταστροφή κάθε είδους εξουσίας, που έχει σαν φυσικό επακόλουθο το ξερίζωμα και τον αφανισμό κάθε μορφής εκμετάλλευσης, είναι αποδεσμευτική και απελευθερωτική. Αυτή η μορφή βίας τσακίζει την κυριαρχία και αφανίζει εξουσιαστικές σχέσεις και θεσμούς.

Ως αναρχικοί είμαστε μέσα στην κοινωνία, στο πλευρό κάθε καταπιεσμένου και αδικημένου και ειδικά δίπλα στα αντιστεκόμενα κομμάτια της και δεν τοποθετούμαστε εχθρικά απέναντί της, προτάσσοντας και πραγματώνοντας χαοτικές-μηδενιστικές θεωρίες μίσους πεφωτισμένων πρωτοποριών, τις οποίες με υπευθυνότητα πρέπει να τις απομονώσουμε κοινωνικά.

Όσοι, λοιπόν, ανήκουν στον αναρχικό κι αντιεξουσιαστικό χώρο, συλλογικότητες ομάδες και άτομα, μέσα από τη δημόσια τοποθέτηση τους -έγγραφη ή μη- εστίασαν το λόγο τους σε εξουσιαστικά καθάρματα τύπου Βγενόπουλου για να αιτιολογήσουν την ύπαρξη νεκρών, προφασιζόμενοι επιχειρήματα του τύπου: «δεν υπήρχε σύστημα πυρόσβεσης» «άθραυστα τζάμια», «έξοδοι ασφαλείας», «οι υπάλληλοι χρησιμοποιήθηκαν ως ανθρώπινη ασπίδα» και τέτοιου είδους μαλακίες, συνδικαλίζονται και ασκούν αριστερίστικη πολιτική χειρίστου είδους, σκυλεύοντας πάνω από τους νεκρούς.

Οι αναρχικοί δεν ζητούν καλύτερες συνθήκες σκλαβιάς, δεν διαπραγματεύονται και γενικώς δεν αιτούνται τίποτα από τους εξουσιαστές. Ο αναρχικός αγώνας είναι δίχως αιτήματα γι' αυτό και διατηρεί την επικινδυνότητα του αιχμηρή στο έπακρο. Είναι αγώνας για ζωή και ελευθερία με απώτερο σκοπό τη καταστροφή της κυριαρχίας και του κράτους. «Αιτήματα» που ήταν και θα παραμένουν αδιαπραγμάτευτα.

Όσο για αυτούς που ισχυρίζονται ότι «καλά πάθανε οι απεργοσπάστες», «αφεντικάκια ήταν και όχι εργαζόμενοι» κ.ά., απαντάμε το εξής: όπως με περίσσια θρασυδειλία και αναισθησία δεν διστάζουν να προσδώσουν ψεύτικους ρόλους και ιδιότητες στους νεκρούς,

αυτό, και των όσων έχουν παρέλθει τον καιρό τούτο, **κρίνουμε πως οι λεπτομέρειες της επιχειρησιακής εισβολής των μπάτσων στο κτήριο είναι τουλάχιστον ετεροχρονισμένες**.

Θέλουμε να γίνει γνωστό, όσο μας αφορά, πως η καθυστέρηση συγγραφής και δημοσιοποίησης της τοποθέτησής μας για τα γεγονότα της 5ης Μάη που οδήγησαν και στην σύλληψη μας δεν ήταν σκόπιμη, τουλάχιστον από μεριάς μας. Η αναρχική συναίνεση που προσπαθήσαμε να υπάρξει δεν κατέστη δυνατή λόγω των διαφορών σε επίπεδο ουσίας.

Κατά τη διάρκεια της εισβολής στην κατάληψη της οδού Ζαΐμη 11, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας αντισταθήκαμε στις ορδές των ένστολων κρατικών δολοφόνων. Καθεστωτικά μέσα και φυλλάδες, όπως η Ελευθεροτυπία, έκαναν λόγο για διαπραγμάτευση ανάμεσα σε μας, βουλευτών του Σύριζα (που μας είναι άγνωστο πως βρέθηκαν εκεί) και του εισαγγελέα, που οδήγησε στην παράδοση μας.

Για να αποσαφηνιστούν μερικά πράγματα.

Ως αναρχικοί δεν θα μπορούσαμε να διαβουλευτούμε ή να διαπραγματευτούμε όρους παράδοσης. Η αναγκαστική και σταδιακή οπισθοχώρηση μας κατά τη διάρκεια της εισβολής των μπάτσων μας οδήγησε στο μπαλκόνι του επάνω ορόφου του κτηρίου. Οι μπάτσοι μην περιμένοντας την εξέλιξη αυτή και φοβούμενοι για νεκρούς εκατέρωθεν, πλέον, επιχείρησαν αυτοί να διαπραγματευτούν.

Στους δύο βουλευτές του Σύριζα (Μπανιάς και Δρίτσας), που ξανατονίζουμε ότι μας είναι άγνωστο πως βρέθηκαν εκεί, ζητήθηκε άμεσα να αποχωρήσουν. Σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσαμε να δεχτούμε κανενός είδους θεσμική-εξουσιαστική μεσολάβηση.

Αυτό που αξίζει να επισημανθεί, είναι η αλληλεγγύη και αμέριστη συμπαράσταση των γειτόνων. Τις ώρες που πέρασαν μέχρι τη σύλληψη μας συνεχώς μας προμήθευαν με νερό και χυμούς, στηρίζοντας μας ηθικά, παρά τη συνεχή τρομοκράτηση και τις απαγορεύσεις των κατασταλτικών δυνάμεων.

Θέλουμε, ακόμη, να τονίσουμε πως λόγω της στάσης μας κατά την διάρκεια της πορείας και της αντίθεσης μας προς τις συμμορίτικες πρακτικές, γίναμε (και συνεχίζουμε να γινόμαστε) δέκτες ανοικτών ή συγκαλυμμένων απειλών.

Παρεμπιπτόντως θέλουμε να πληροφορήσουμε ότι έγινε δολιοφθορά στο δίκυκλο όχημα ενός από εμάς. Η δολιοφθορά θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρή σωματική βλάβη αν δεν γινόταν αντιληπτή.

Καμία απειλή και καμία τρομοκρατία από όπου και αν προέρχονται δεν μας αγγίζουν.

Καμία ανοχή σε όσους προσπαθούν να βάλουν ταφόπλακα στις εξεγέρσεις του μέλλοντος!

Όλοι στους δρόμους για τον αγώνα προς την αναρχία!

Γιάννης Καραμάνος - Ξενοφώντας Σκούρας

Δύο από τους έντεκα συλληφθέντες την 5η Μάη μέσα από την αναρχική κατάληψη της οδού Ζαΐμη 11.

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ 120.000 ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ, Η ΕΦΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΔΕΚΑΔΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΞΟΡΓΙΣΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑ-ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ ΤΡΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΤΗΝ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕ ΑΝΕΠΙΤΥΧΩΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΙΑΝΟΣ

«Και στα λασπόνερα καθρεφτίζεσαι ουρανέ».

Πρώτα απ' όλα θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι ο θυμός μας είναι απερίγραπτος, τόσο για την θρασύδειλη παρακρατική συμμορία, που ευθύνεται για την δολοφονία τριών ανθρώπων, δύο γυναικών -η μία μάλιστα έγκυος στον τέταρτο μήνα- και ενός άνδρα, που εργάζονταν στην τράπεζα Marfin στην οδό Σταδίου, όσο και για τον συρφετό πολιτικών και δημοσιογράφων που έσπευσαν να ταυτίσουν τον δίκαιο ξεσηκωμό εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις με την αποτρόπαια αυτή δολοφονία.

Και όμως η αλήθεια δεν μπορεί να σβηστεί. Ένα οργισμένο ποτάμι διαδηλωτών περικύκλωσε την Βουλή και για ώρες επιχειρούσε να εισβάλλει δίνοντας σκληρές μάχες με τις δυνάμεις καταστολής.

Το γεγονός αυτό δεν μπορεί να κρυφτεί ούτε να καλυφθεί από τους τόνους λάσπης, που επιχειρούν να ρίξουν οι πανικόβλητοι κρατικοί υπάλληλοι, οι θλιβεροί κομματάρχες κάθε χρώματος και οι «επίλεκτοι» διαχειριστές της «ειδησεογραφίας». Ακόμα και τα πλάνα, που οι τελευταίοι δήθεν σχολίαζαν με σχεδόν πανιασμένα τα πρόσωπα, παραμένουν αδιάψευστοι μάρτυρες των όσων συγκλονιστικών στην πραγματικότητα συνέβησαν για ώρες είτε στα σκαλιά που οδηγούσαν στον προαύλιο χώρο του κοινοβουλίου, είτε μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη, είτε στην Λ. Αμαλίας και στην ευρύτερη περιοχή του Συντάγματος.

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές επιχειρούσαν να σπάσουν τον κλοιό των κατασταλτικών δυνάμεων, ενώ το σύνολο της διαδήλωσης και επικροτούσε και στήριζε το εγχείρημα μη απομακρυνόμενο από την περιοχή που πνιγόταν στα δακρυγόνα. Άνθρωποι κάθε ηλικίας είτε με ακάλυπτο πρόσωπο είτε με καλυμμένο, δονούσαν την ατμόσφαιρα με το σύνθημα **«να καεί, να καεί το μπουρδέλο η Βούλη»**, που πριν χρόνια και καιρούς φωναζόταν μόνο από τα χείλη αναρχικών. Όσο για τους αναρχικούς, ναι, βρίσκονταν ανάμεσα σ' όλους αυτούς που έδωσαν ένα βροντερό μήνυμα στους ντόπιους υπαλλήλους του ΔΝΤ και της Ε.Ε. αλλά και στα περιώνυμα αφεντικά τους.

Εδώ είναι Βαλκάνια, δεν είναι παίξε γέλασε. Ο κόσμος γνωρίζει ακόμα τους τρόπους να αγωνίζεται, να ξεσηκώνεται, να ματώνει για να κρατήσει έστω και μια ελπίδα ζωντανή για αυτό που πιστεύει ότι είναι το δίκαιο. Ο σβέρκος των απείθαρχων του ελλαδικού χώρου έχει αποδειχθεί ότι είναι ευαίσθητος στον κρατικό ζυγό, η ανυποταξία τους μπολιάζει κάθε εξέγερση, κάθε κοινωνική σύγκρουση.

Τα διεθνή πρακτορεία, για μιαν ακόμα φορά, καταγράφουν έναν ξεσηκωμό στον ελλαδικό χώρο σε μια κρίσιμη «στιγμή» για τους αφεντάδες της Ε.Ε. και όχι μόνον. Φοβούνται ότι το φλογερό μήνυμα που δόθηκε, για μιαν ακόμη φορά, θα μεταλαμπαδεύσει και σε άλλες εστίες τη φωτιά, που σιγά-σιγά θα γίνει πυρκαγιά. Ο ευρωπαϊκός νότος, που εμφανίζεται ανήμπορος να «προσαρμοστεί», επιχειρείται να μπει στο «γύψο», να πειθαρχήσει με κάθε τρόπο.

Ας καλοδεχθούμε, λοιπόν, τα νέα τους σχέδια. Ας τους κάνουμε να είναι σίγουροι ότι ο βούρδουλας δεν είναι αρκετός για να μας κάνει παθητικούς και ανήμπορους να σηκώσουμε κεφάλι. Να μην έχουν ακόμα καμία αμφιβολία, ότι τα παραμυθάκια και τα ιδεολογήματα περί «εθνικής επιβίωσης», «φιλοπατρίας», «εθνικής ανάγκης» και άλλων τινών έχουν ξεφτίσει προ πολλού.

Σε ό,τι μας αφορά, δεν παραγνωρίζουμε ούτε στιγμή, ότι έχουμε κάθε λόγο να μπήξουμε όσο μπορούμε το μαχαίρι στο κόκαλο. Να κάνουμε το παν να παραμείνουν ανοικτές οι πληγές των εξουσιαστών. Η χρεοκοπία είναι όλη δική τους, δεν είχαμε και δεν θα έχουμε ποτέ να μοιραστούμε τίποτα με εκείνους που ρουφούν τις ζωές των ανθρώπων, που τους αρνούνται αυτή τη στιγμή και τα ψίχουλα που τους παραχωρούσαν ως χθες. Όσους για εκείνους που αμφιταλαντεύονται, εκείνους επίσης που εκτός των πραγμάτων θα πάρουν θέση, επειδή η μοίρα που τους επιφυλάσσει το σύστημα κυριαρχίας και εκμετάλλευσης είναι πλέον δεινή, δεν έχουμε παρά να τους καλοδεχθούμε.

Τέλος, θα επαναλάβουμε για μιαν ακόμη φορά, ότι οι αναρχικοί αγωνιστές δεν έχουν καμία σχέση με κανενός είδους θλιβερή συμμορία. Συμμετέχουν στους κοινωνικούς αγώνες προτάσσοντας πρώτα απ' όλα το ήθος, την ανιδιοτέλεια και την αυταπάρνηση. Δεν έχουν σκοπό να αποκομίσουν οικονομικά ή άλλα οφέλη. Δεν έχουν ως σημαία τους την ρήση κλέψε, σπάσε, άρπαξε. Αποστρέφονται και δεν συναγελάζονται με οποιονδήποτε θέλει να επιβληθεί, με επαναστατικούς ή μη τρόπους. Περιφρονούν απερίφραστα τα κάθε είδους παράσημα, που διεκδικούν οι δήθεν φωτισμένες πρωτοπορίες και γυρνούν χωρίς δεύτερη σκέψη την πλάτη στις κινηματικές πλειοψηφίες, που όμως μοιάζουν τόσο λίγες και τόσο μικρές…

Η 5η Μάη, σίγουρα, θα καταγραφεί με τον πιο έντονο τρόπο στην ιστορία των κοινωνικών αγώνων. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι το οδυνηρό γεγονός της δολοφονίας τριών ανθρώπων θα αποτελέσει και το κύκνειο άσμα όσων επιχειρούν να δεσμεύσουν κοινωνικές πρακτικές, αβαντάροντας, από τη θέση εντολοδόχου, τις διάφορες παρακρατικές συμμορίες, όποιον μανδύα και αν αυτές έχουν.

Βέβαια, «συν Αθηνά και χείρα κίνει»…

Αθήνα 5 Μαΐου 2010
Συσπείρωση Αναρχικών

Η ανθρωπιά και ο αυτοσεβασμός δεν είναι λάστιχο που το τραβάει κανείς όπως τον βολεύει

Η λέξη ανθρωπιά, ανθρωπινότητα κτλ. (ή όπως το έχει ο καθένας στο μυαλό του) σίγουρα έχει χάσει πολύ από το νόημά της μέ-

Σκέψεις και «στραβά μάτια»

Εδώ και δεκαετίες είμαστε εμείς οι αναρχικοί που φωνάζαμε ότι **«εσείς μιλάτε για βιτρίνες, εμείς μιλάμε για ζωές»**. Σήμερα οι «άλλοι» μιλάνε για ζωές και ορισμένοι από «εμάς», α-

τό πολιτικών και δημοσιογράφων που έσπευσαν να ταυτίσουν τον δίκαιο ξεσηκωμό εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις με την αποτρόπαια αυτή δολοφονία.

Και όμως η αλήθεια δεν μπορεί να σβηστεί. Ένα οργισμένο ποτάμι διαδηλωτών περικύκλωσε την Βουλή και για ώρες επιχειρούσε να εισβάλλει δίνοντας σκληρές μάχες με τις δυνάμεις καταστολής.

Το γεγονός αυτό δεν μπορεί να κρυφτεί ούτε να καλυφθεί από τους τόνους λάσπης, που επιχειρούν να ρίξουν οι πανικόβλητοι κρατικοί υπάλληλοι, οι θλιβεροί κομματάρχες κάθε χρώματος και οι «επίλεκτοι» διαχειριστές της «ειδησεογραφίας». Ακόμα και τα πλάνα, που οι τελευταίοι δήθεν σχολίαζαν με σχεδόν πανιασμένα τα πρόσωπα, παραμένουν αδιάψευστοι μάρτυρες των όσων συγκλονιστικών στην πραγματικότητα συνέβησαν για ώρες είτε στα σκαλιά που οδηγούσαν στον προαύλιο χώρο του κοινοβουλίου, είτε μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη, είτε στην Λ. Αμαλίας και στην ευρύτερη περιοχή του Συντάγματος.

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές επιχειρούσαν να σπάσουν τον κλοιό των κατασταλτικών δυνάμεων, ενώ το σύνολο της διαδήλωσης και επικροτούσε και στήριζε το εγχείρημα μη απομακρυνόμενο από την περιοχή που πνιγόνεται, να ματώνει για να κρατήσει έστω και μια ελπίδα ζωντανή για αυτό που πιστεύει ότι είναι το δίκαιο. Ο σβέρκος των απείθαρχων του ελλαδικού χώρου έχει αποδειχθεί ότι είναι ευαίσθητος στον κρατικό ζυγό, η ανυποταξία τους μπολιάζει κάθε εξέγερση, κάθε κοινωνική σύγκρουση.

Τα διεθνή πρακτορεία, για μιαν ακόμα φορά, καταγράφουν έναν ξεσηκωμό στον ελλαδικό χώρο σε μια κρίσιμη «στιγμή» για τους αφεντάδες της Ε.Ε. και όχι μόνον. Φοβούνται ότι το φλογερό μήνυμα που δόθηκε, για μιαν ακόμη φορά, θα μεταλαμπαδεύσει και σε άλλες εστίες τη φωτιά, που σιγά-σιγά θα γίνει πυρκαγιά. Ο ευρωπαϊκός νότος, που εμφανίζεται ανήμπορος να «προσαρμοστεί», επιχειρείται να μπει στο «γύψο», να πειθαρχήσει με κάθε τρόπο.

Ας καλοδεχθούμε, λοιπόν, τα νέα τους σχέδια. Ας τους κάνουμε να είναι σίγουροι ότι ο βούρδουλας δεν είναι αρκετός για να μας κάνει παθητικούς και ανήμπορους να σηκώσουμε κεφάλι. Να μην έχουν ακόμα καμία αμφιβολία, ότι τα παραμυθάκια και τα ιδεολογήματα περί «εθνικής επιβίωσης», «φιλοπατρίας», «εθνικής ανάγκης» και άλλων τινών έχουν ξεφτίσει προ πολλού.

Σε ό,τι μας αφορά, δεν παραγνωρίζουμε ούτε στιγμή, ότι έχουμε κάθε λόγο να μπήξουμε όσο μπορούμε το μα-

Τέλος, θα επαναλάβουμε για μιαν ακόμη φορά, ότι οι αναρχικοί αγωνιστές δεν έχουν καμία σχέση με κανενός είδους θλιβερή συμμορία. Συμμετέχουν στους κοινωνικούς αγώνες προτάσσοντας πρώτα απ' όλα το ήθος, την ανιδιοτέλεια και την αυταπάρνηση. Δεν έχουν σκοπό να αποκομίσουν οικονομικά ή άλλα οφέλη. Δεν έχουν ως σημαία τους την ρήση κλέψε, σπάσε, άρπαξε. Αποστρέφονται και δεν συναγελάζονται με οποιονδήποτε θέλει να επιβληθεί, με επαναστατικούς ή μη τρόπους. Περιφρονούν απερίφραστα τα κάθε είδους παράσημα, που διεκδικούν οι δήθεν φωτισμένες πρωτοπορίες και γυρνούν χωρίς δεύτερη σκέψη την πλάτη στις κινηματικές πλειοψηφίες, που όμως μοιάζουν τόσο λίγες και τόσο μικρές...

Η 5η Μάη, σίγουρα, θα καταγραφεί με τον πιο έντονο τρόπο στην ιστορία των κοινωνικών αγώνων. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι το οδυνηρό γεγονός της δολοφονίας τριών ανθρώπων θα αποτελέσει και το κύκνειο άσμα όσων επιχειρούν να δεσμεύσουν κοινωνικές πρακτικές, αβαντάροντας, από τη θέση εντολοδόχου, τις διάφορες παρακρατικές συμμορίες, όποιον μανδύα και αν αυτές έχουν.

Βέβαια, «συν Αθηνά και χείρα κίνει»...

Αθήνα 5 Μαΐου 2010

Συσπείρωση Αναρχικών

Η ανθρωπιά και ο αυτοσεβασμός δεν είναι λάστιχο που το τραβάει κανείς όπως τον βολεύει

Η λέξη ανθρωπιά, ανθρωπινότητα κτλ. (ή όπως το έχει ο καθένας στο μυαλό του) σίγουρα έχει χάσει πολύ από το νόημά της μέσα στις συνθήκες βαρβαρότητας που ζει η κοινωνία υπό το ζυγό του κράτους. Αλλά δεν είναι ένα λαστιχάκι που το παίζει και το τραβάει όπως γουστάρει κανείς, δεν υπόκειται σε διαβαθμίσεις, περιπτώσεις και «περιπτωσούλες»...

Αλλά για τους αναρχικούς και όσους ανθρώπους αγωνίζονται ακόμα, κάποιες λέξεις έχουν ακόμα νόημα.

Ας μην ξεχνάμε την αυταπάρνηση που δείξαν οι ψαράδες κατά το ναυάγιο του Σάμινα που μπήκαν με τα μπούνια μέσα, προσπαθώντας να σώσουν ανθρώπινες ζωές.

Ας μην ξεχνάμε τον απόλυτο σεβασμό που έδειχνε για την ανθρώπινη ζωή ο Σαμπατέ και η ομάδα του, ας μην ξεχνάμε ότι ο «Ελ Τσίκο» όταν ανακάλυψε ότι πρώην σύντροφός του τον έδωσε στους μπάτσους που τον καταδίωκαν μανιασμένοι στα βουνά των Πυρηναίων, όχι μόνο δεν τον έβλαψε, αλλά του έδωσε και λεφτά για να φύγει και να συνεχίσει το υπόλοιπο της ζωής του μέσα στη μιζέρια και τις τύψεις.

Ας μην ξεχνάμε τους αμέτρητους επώνυμους και ανώνυμους, συντρόφους ή μη, που δώσαν και τη ζωή τους για την ελευθερία και για κάποιες αξίες/ιδανικά που οι κρατιστές προσπαθούν να χαντακώσουν.

Αλλά δε θα πέσουμε στο επίπεδό τους. Η δολοφονική ενέργεια με θύματα 3 υπαλλήλους της Marfin ήταν έργο μιας συμμορίας που απ' ότι φαίνεται δε δείχνει καν τον ελάχιστο σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή.

Δεν μπορεί να υπάρχουν τώρα φτηνές δικαιολογίες για Βγενόπουλους, πυρόσβεση κτλ.

Δεν μπορεί να υπάρχουν αντιανθρώπινες λογικές που αδιαφορούν για την τύχη υποψήφιων θυμάτων σε μια κατάσταση όπου είναι προφανέστατος ο κίνδυνος να υπάρξουν θύματα.

«Από πόσους ιταλούς στρατιώτες δεν ακούγαμε «λα γκουέρα νο μπόνο» ή ακόμα «τούτι ουόμινι σιάμο φρατέλι»; Πόσοι ιταλοί και γερμανοί στρατιώτες δεν μας δείχνανε με συγκίνηση τις φωτογραφίες από τα παιδιά τους, τις γυναίκες τους, τους γονείς τους, τ' αδέλφια τους; Πόσοι γερμανοί στρατιώτες δεν παρακολουθούσαν με συμπάθεια τις εξορμήσεις των φτωχών λαϊκών μαζών και τη λεηλασία απ' αυτές των καταστημάτων, το φθινόπωρο του 1943. Δεν βλέπανε σ' αυτές τους έλληνες εχθρούς τους, αλλά τους φτωχούς εργαζόμενους, τον ίδιο τους τον εαυτό, την ίδια την τάξη τους. Η συμπεριφορά των γερμανών και ιταλών στρατιωτών στους πολιτικούς κρατούμενους ήταν απείρως πιο ανθρώπινη από των ελλήνων δεσμοφυλάκων και χωροφυλάκων. Χίλια παραδείγματα θα μπορούσαμε να φέρουμε. Θα αρκεστούμε σ' αυτό. Όταν οι γερμανοί κατέλαβαν την Γαύδο, βρήκαν εκεί πάνω από 100 πολιτικούς εξόριστους (σταλινικούς, τροτσκιστές, αρχειομαρξιστές). Όταν πληροφορήθηκαν ότι και οι εξόριστοι και οι κάτοικοι του νησιού πεινάνε

Σκέψεις και «στραβά μάτια»

Εδώ και δεκαετίες είμαστε εμείς οι αναρχικοί που φωνάζαμε ότι **«εσείς μιλάτε για βιτρίνες, εμείς μιλάμε για ζωές»**. Σήμερα οι «άλλοι» μιλάνε για ζωές και ορισμένοι από «εμάς», ασχολούνται με το αν υπήρχαν πυρόσβεση, άθραυστα τζάμια και έξοδοι ασφαλείας. Ως αναρχικοί δεν εγείρουμε απαιτήσεις, αυτής της μορφής, από αυτούς που πολεμούμε, διαφορετικά ή στραβός είναι ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε. Δεν απαιτούμε από κανέναν Βγενόπουλο να παρέχει κανόνες ασφαλείας στη τράπεζα και στο προσωπικό του, τις στιγμές της δικής μας κοινωνικής δράσης. Άλλωστε είναι λίγο αντιφατικό κάποιος που πυρπολεί να επιζητά ταυτόχρονα και συστήματα πυρόσβεσης. Όπως και δεν εξιλεωνόμαστε με το να λέμε, ότι λυπούμαστε γι' αυτό το τραγικό συμβάν αλλά ....φταίει το Κράτος...φταίνε οι καπιταλιστές...φταίει ο Βγενόπουλος.

Οφείλουμε να ενδοσκοπήσουμε εάν δεν θέλουμε να απολαμβάνουμε τον ρόλο των «καλομαθημένων παιδιών» που για όλα φταίνε οι «άλλοι». Που τα λάθη μας σβήνονται ή εξωραΐζονται με ένα «δεν ήξερα». Άλλωστε τα λάθη, καλώς ή κακώς, πάντα θα υπάρχουν σε όσους δρουν και αγωνίζονται. Αλλά συμπεριφορές έπαρσης και τσαμπουκά που «δεν σηκώνουν

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές επιχειρούσαν να σπάσουν τον κλοιό των κατασταλτικών δυνάμεων, ενώ το σύνολο της διαδήλωσης και επικροτούσε και στήριζε το εγχείρημα μη απομακρυνόμενο από την περιοχή που πνιγό-

βίωσης», «φιλοπατρίας», «εθνικής ανάγκης» και άλλων τινών έχουν ξεφτίσει προ πολλού.

Σε ό,τι μας αφορά, δεν παραγνωρίζουμε ούτε στιγμή, ότι έχουμε κάθε λόγο να μπήξουμε όσο μπορούμε το μα-

κρατικές συμμορίες, οποίον μανδύα και αν αυτές έχουν.

Βέβαια, «συν Αθηνά και χείρα κίνει»...

Αθήνα 5 Μαΐου 2010

Συσπείρωση Αναρχικών

Η ανθρωπιά και ο αυτοσεβασμός δεν είναι λάστιχο που το τραβάει κανείς όπως τον βολεύει

Η λέξη ανθρωπιά, ανθρωπινότητα κτλ. (ή όπως το έχει ο καθένας στο μυαλό του) σίγουρα έχει χάσει πολύ από το νόημά της μέσα στις συνθήκες βαρβαρότητας που ζει η κοινωνία υπό το ζυγό του κράτους. Αλλά δεν είναι ένα λαστιχάκι που το παίζει και το τραβάει όπως γουστάρει κανείς, δεν υπόκειται σε διαβαθμίσεις, περιπτώσεις και «περιπτωσούλες»...

Αλλά για τους αναρχικούς και όσους ανθρώπους αγωνίζονται ακόμα, κάποιες λέξεις έχουν ακόμα νόημα.

Ας μην ξεχνάμε την αυταπάρνηση που δείξαν οι ψαράδες κατά το ναυάγιο του Σάμινα που μπήκαν με τα μπούνια μέσα, προσπαθώντας να σώσουν ανθρώπινες ζωές.

Ας μην ξεχνάμε τον απόλυτο σεβασμό που έδειχνε για την ανθρώπινη ζωή ο Σαμπατέ και η ομάδα του, ας μην ξεχνάμε ότι ο «Ελ Τσίκο» όταν ανακάλυψε ότι πρώην σύντροφός του τον έδωσε στους μπάτσους που τον καταδίωκαν μανιασμένοι στα βουνά των Πυρηναίων, όχι μόνο δεν τον έβλαψε, αλλά του έδωσε και λεφτά για να φύγει και να συνεχίσει το υπόλοιπο της ζωής του μέσα στη μιζέρια και τις τύψεις.

Ας μην ξεχνάμε τους αμέτρητους επώνυμους και ανώνυμους, συντρόφους ή μη, που δώσαν και τη ζωή τους για την ελευθερία και για κάποιες αξίες/ιδανικά που οι κρατιστές προσπαθούν να χαντακώσουν.

Αλλά δε θα πέσουμε στο επίπεδό τους. Η δολοφονική ενέργεια με θύματα 3 υπαλλήλους της Marfin ήταν έργο μιας συμμορίας που απ' ότι φαίνεται δε δείχνει καν τον ελάχιστο σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή.

Δεν μπορεί να υπάρχουν τώρα φτηνές δικαιολογίες για Βγενόπουλους, πυρόσβεση κτλ.

Δεν μπορεί να υπάρχουν αντιανθρώπινες λογικές που αδιαφορούν για την τύχη υποψήφιων θυμάτων σε μια κατάσταση όπου είναι προφανέστατος ο κίνδυνος να υπάρξουν θύματα.

«Από πόσους ιταλούς στρατιώτες δεν ακούγαμε «λα γκουέρα νο μπόνο» ή ακόμα «τούτι ουόμινι σιάμο φρατέλι»; Πόσοι ιταλοί και γερμανοί στρατιώτες δεν μας δείχνανε με συγκίνηση τις φωτογραφίες από τα παιδιά τους, τις γυναίκες τους, τους γονείς τους, τ' αδέλφια τους; Πόσοι γερμανοί στρατιώτες δεν παρακολουθούσαν με συμπάθεια τις εξορμήσεις των φτωχών λαϊκών μαζών και τη λεηλασία απ' αυτές των καταστημάτων, το φθινόπωρο του 1943. Δεν βλέπανε σ' αυτές τους έλληνες εχθρούς τους, αλλά τους φτωχούς εργαζόμενους, τον ίδιο τους τον εαυτό, την ίδια την τάξη τους. Η συμπεριφορά των γερμανών και ιταλών στρατιωτών στούς πολιτικούς κρατούμενους ήταν απείρως πιο ανθρώπινη από των ελλήνων δεσμοφυλάκων και χωροφυλάκων. Χίλια παραδείγματα θα μπορούσαμε να φέρουμε. Θα αρκεστούμε σ' αυτό. Όταν οι γερμανοί κατέλαβαν την Γαύδο, βρήκαν εκεί πάνω από 100 πολιτικούς εξόριστους (σταλινικούς, τροτσκιστές, αρχειομαρξιστές). Όταν πληροφορήθηκαν ότι και οι εξόριστοι και οι κάτοικοι του νησιού πεινάνε γιατί το ίδιο το νησί δεν παράγει λάδι, ρύζι, ζάχαρη, ο γερμανός διοικητής μοίρασε τα τρόφιμα στους εξόριστους και στους κατοίκους του νησιού ανάλογα με τις ανάγκες τους. Αυτό επαναλήφθηκε και από τον δεύτερο διοικητή της φρουράς. Στα μπλόκα στις συνοικίες, σ' αυτά που κατέληγαν σε συλλήψεις ομήρων και σε εκτελέσεις, περισσότερο ζήλο, μίσος και λύσσα έδειχναν οι έλληνες αστυνομικοί, οι μπουραντάδες, οι ταγματασφαλίτες παρά οι γερμανοί ή οι ιταλοί στρατιώτες....

... Τα επαναστατικά συνθήματα των διεθνιστών αναμφισβήτητα θα μπορούσαν να βρουν απήχηση. Αυτό όμως είναι κάτι που σε καμιά περίπτωση δεν έπρεπε να γίνει. Και σ' αυτό ήταν απόλυτα σύμφωνοι και οι δύο αντίπαλοι, και ο «δημοκρατικός» και ο φασιστικός κόσμος. Έπρεπε με το οποιαδήποτε μέσα να εμποδιστεί αυτή η οικειότητα, η φιλική, η ανθρώπινη σχέση, η συναδέλφωση του πληθυσμού με τους ιταλούς και γερμανούς στρατιώτες, έπρεπε να διατηρείται και να βαθαίνει το μίσος και γι' αυτό έπρεπε να επαναφερθεί ο πόλεμος, ο πόλεμος με την πιο βάρβαρη, την πιο άγρια και την πιο παράλογη μορφή του. Και αυτή ήταν η αποστολή που είχε αναλάβει και που γι' αυτό δημιουργήθηκε η «εθνική αντίσταση». Και οι γερμανικές και οι ιταλικές αρχές έβλεπαν σ' αυτήν την οικειότητα του πληθυσμού με τους στρατιώτες της κατοχής μια απειλή. Γι' αυτό πολύ συχνά άλλαζαν και αντικαθιστούσαν τις μονάδες κατοχής από μια περιοχή σε άλλη...» (Άγις Στίνας, ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΟΠΛΑ)

Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Σκέψεις και «στραβά μάτια»

Εδώ και δεκαετίες είμαστε εμείς οι αναρχικοί που φωνάζαμε ότι **«εσείς μιλάτε για βιτρίνες, εμείς μιλάμε για ζωές»**. Σήμερα οι «άλλοι» μιλάνε για ζωές και ορισμένοι από «εμάς», ασχολούνται με το αν υπήρχαν πυρόσβεση, άθραυστα τζάμια και έξοδοι ασφαλείας. Ως αναρχικοί δεν εγείρουμε απαιτήσεις, αυτής της μορφής, από αυτούς που πολεμούμε, διαφορετικά η στραβός είναι ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε. Δεν απαιτούμε από κανέναν Βγενόπουλο να παρέχει κανόνες ασφαλείας στη τράπεζα και στο προσωπικό του, τις στιγμές της δικής μας κοινωνικής δράσης. Άλλωστε είναι λίγο αντιφατικό κάποιος που πυρπολεί να επιζητά ταυτόχρονα και συστήματα πυρόσβεσης. Όπως και δεν εξιλεώνομαστε με το να λέμε, ότι λυπούμαστε γι' αυτό το τραγικό συμβάν αλλά ....φταίει το Κράτος...φταίνε οι καπιταλιστές...φταίει ο Βγενόπουλος.

Οφείλουμε να ενδοσκοπήσουμε εάν δεν θέλουμε να απολαμβάνουμε τον ρόλο των «καλομαθημένων παιδιών» που για όλα φταίνε οι «άλλοι». Που τα λάθη μας σβήνονται ή εξωραΐζονται με ένα «δεν ήξερα». Άλλωστε τα λάθη, καλώς ή κακώς, πάντα θα υπάρχουν σε όσους δρουν και αγωνίζονται. Αλλά συμπεριφορές έπαρσης και τσαμπουκά που «δεν σηκώνουν κουβέντα», πέρα από την απωθητική εξουσιαστική διάσταση που προσφέρουν, ξεπερνούν σημαντικά τις ζώνες και τα όρια της λαθεμένης εκτίμησης. Γιατί έτσι εθελοτυφλούμε σε καταστάσεις ξένες και διαστρεβλωτικές προς την αναρχία αλλά και στον κοινωνικό αγώνα γενικότερα. Έννοιες όπως: «παράπλευρες απώλειες», «ατύχημα», «κακιά στιγμή» δεν μπορούν να σταθούν μέσα στο λεξιλόγιο μας.

Μήπως πολλές «ατυχίες» και πίκρες δεν έχουν συσσωρευτεί τελευταία;

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΘΑΛΨΗ ΚΑΙ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΤΗΣ 5ης ΜΑΪΟΥ, ΣΤΙΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΤΟΥΣ!

Στην ανακοίνωσή μας της 5ης Μαΐου 2010 με τίτλο «Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ 120.000 ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ, Η ΕΦΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΔΕΚΑΔΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΞΟΡΓΙΣΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑ-ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ ΤΡΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΤΗΝ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕ ΑΝΕΠΙΤΥΧΩΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΙΑΝΟΣ», τοποθετηθήκαμε με συντομία σε σχέση με τη δολοφονία τριών (ουσιαστικά τεσσάρων) ανθρώπων μέσα στην τράπεζα Marfin στην οδό Σταδίου 23.

Ανέκαθεν θεωρούσαμε πως τα «εσωτερικά» κείμενα δεν ταιριάζουν στις αναρχικές συλλογικότητες για τον απλούστατο λόγο πως οι αλήθειες μπορούν να καταγραφούν χωρίς μυστικοπάθεια, μισόλογα και λοβιτούρες και να έχει πρόσβαση σ' αυτά όποιος ενδιαφέρεται για τις αναρχικές απόψεις σε σχέση με διάφορα θέματα. Ιδιαίτερα όταν η πραγματικότητα το επιτάσσει.

Είναι δεδομένο πως κάθε αναρχική ομάδα και αναρχικός -που συνεχίζει να αγωνίζεται- γράφει ιστορία, με θετικό ή αρνητικό τρόπο, με πράξεις ή παραλείψεις. Όπως είναι βεβαιωμένο ότι η Ιστορία των αναρχικών απελευθερωτικών αγώνων δεν γράφεται με κουβεντούλες μέσα σε κλειστές παρέες, σε καφενεία και σε στέκια, αλλά ούτε σε ευάριθμες συνελεύσεις και «παρεμπιπτόντως».

Verba Volant, scripta manent, τα λόγια πετούν, ενώ τα γραπτά μένουν.

Η ιστορία γράφεται με έργα. Συνεπώς, η έγγραφη δημόσια τοποθέτηση είναι ένα **σημαντικό έργο**, αποτελεί συστατικό του αναρχικού αγώνα και είναι απαραίτητο να κατατίθεται για το **σήμερα** και για το **μέλλον**, που θα γίνουν, αντίστοιχα, **χθες** και **τώρα**. Μέσα από αυτού του είδους τις τοποθετήσεις γίνεται φανερό, εάν και κατά πόσον υπάρχουν ειλικρινείς προθέσεις -και άρα πραγματικές προοπτικές- για ξεκαθάρισμα σημαντικών ζητημάτων. Εκεί διαπιστώνεται κατά πόσο μπαίνει ή δεν μπαίνει σε λειτουργία η τεχνική της συγκάλυψης, της ένοχης σιωπής ή του πολιτικού ακροβατισμού και της υπεκφυγής. Οι δημόσια κατατεθειμένες απόψεις έρχονται, πλέον, να συζητηθούν και να αναζητηθούν δυνατότητες συμφωνίας ή προσέγγισης. Και μετά αρχίζουν διεργασίες σύνθεσης ή διαδικασίες αποσύνθεσης.

Θεωρούμε πως σήμερα, που δημοσιοποιούμε αυτό το κείμενο, ο απαιτούμενος χρόνος για περισυλλογή και έγγραφη τοποθέτηση έχει παρέλθει. Συνεπώς, όσοι τοποθετήθηκαν ή δεν τοποθετήθηκαν εγγράφως έχουν, με τον τρόπο τους, πάρει συγκεκριμένη θέση σχετικά με την δολοφονία των τεσσάρων ανθρώπων.

Ερχόμαστε, λοιπόν, στο προκείμενο.

Γράψαμε για παρά-κρατικές συμμορίες. Ίσως να ξένισε

ποτελεί μέρος της λογικής ενός είδους «απλώματος» του λεγόμενου χώρου, που έκανε καθεστώς την συνύπαρξη με εκείνες τις λογικές που κάτω από τις συνθήκες μη-κινήματος δεν μπορούσαν να ευδοκιμήσουν. Επειδή η ύπαρξη οργανωμένων αναρχικών ομάδων ανέκαθεν στάθηκε εμπόδιο σ' αυτές τις διαδικασίες.

Εδώ, όμως, ένας μεγάλος αριθμός νέων ανθρώπων αντί να δυναμώσει την αναρχική οργάνωση, μέσω της δημιουργίας αναρχικών ομάδων, οδηγήθηκε ως βορά στα χέρια οπλαρχηγών, λοχαγών, υπολοχαγών και δεκανέων που αναζητούσαν στράτευμα για να εδραιώσουν τη θέση τους και να επεκτείνουν τις αθλιότητες μέσα στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι επιδρομές εναντίον εξαρτημένων από ναρκωτικές ουσίες. **Ο συμμοριτισμός ένθεν και ένθεν έγινε καθεστώς**. Οι λογικές του είδους **«όποιος δεν είναι μαζί μου δεν είναι απλά εχθρός αλλά πρέπει να συντριβεί»** κυριάρχησαν. Οι τραμπουκισμοί, οι απειλές και η εξουσιαστική βία έγιναν καθημερινό βίωμα σε χώρους των «ιστορικών» Εξαρχείων που χωρίστηκαν και σε φέουδα, τα οποία άλλοτε πήραν το όνομα ζωτικοί χώροι και άλλοτε απελευθερωμένες ζώνες (που σύντομα αποδείχτηκε ότι μπορούν να καταληφθούν οποτεδήποτε από τις δυνάμεις της κρατικής βίας).

Οι κινηματικές διαδικασίες ενοποίησαν ένα συνονθύλευμα αριστεράς, αναρχισμού, αυτονομίας, ελευθεριασμού και δεν συμμαζεύεται. Μέσα σ' αυτή, λοιπόν, τη διαδικασία προωθήθηκε, παράλληλα, η κατασκευή ενός κράματος σταλινισμού, φασισμού, μηδενισμού και χουλιγκανισμού, ξένου προς την αναρχική απελευθερωτική προοπτική, μιας λογικής στρατιωτικοποίησης που ανέλαβε εργολαβικά και σαν εντεταλμένη πρωτοπορία να «καθαρίσει», με την μορφή πολιτοφυλακών ή ταγμάτων εφόδου.

Καταστάσεις τις οποίες οι παροικούντες στην Ιερουσαλήμ γνωρίζουν πολύ καλά, όπως και όσοι με την συνένοχη στάση τους ενεργητική ή παθητικά αποδέχτηκαν αυτή την εκτρωματική κατάσταση.

Τα σαπρόφυτα απομύζουσαν την απελευθερωτική ικμάδα των αναρχικών θεωρήσεων, με την λογοκλοπία, τη διαστρέβλωση, τη συκοφαντία, τη λασπολογία, προωθώντας

κρών υπάρχει, όταν ρίχνονται ευθύνες στον Βγενόπουλο στα πλαίσια ενός βολικού, καθ' όλα, πνεύματος αντικαπιταλισμού.

Δεν προσφέρουν τίποτε οι γενικόλογες τοποθετήσεις επειδή στην ουσία δεν θέλουν να αγγίξουν την γαγγραινιασμένη πληγή. Όπως δεν προσφέρει τίποτε το θετικό η καιροσκοπική σιωπή.

Έχει επιβεβαιωθεί πως το αβαντάρισμα και η περίθαλψη συγκεκριμένων λογικών, που λειτουργούν ανταγωνιστικά προς τις κοινωνικές συγκρουσιακές διεργασίες, είναι μία από τις καθοριστικές βάσεις του κινήματος.

Πρόκειται για μια λογική που απαντήθηκε στις αποσυνθετικές κινήσεις που έγιναν μετά την μεγάλη πορεία των 2.500 αναρχικών κι αντιεξουσιαστών ενάντια στις επιθέσεις εθνικιστών το Μάιο του 2005, εκείνες που εκδηλώθηκαν λίγο μετά το ξεκίνημα της πορείας του 4ου Κοινωνικού Φόρουμ το Μάιο του 2006 ή οι άλλες κατά την πορεία του Δεκεμβρίου 2007 ενάντια στο ασφαλιστικό, για να αναφέρουμε μερικά παραδείγματα. Είναι μια λογική και πολιτική πρακτική που ακολουθείται εδώ και χρόνια. Συνεπώς κανείς δεν μπορεί να μιλά για «μια άτυχη στιγμή», ούτε για την «πολιτική της συγκεκριμένης τράπεζας όσον αφορά την απεργία και την λειτουργία της», όπως υποστηρίζουν ορισμένοι.

Πολλοί έσπευσαν να εκμεταλλευτούν το συμβάν και να στραφούν ενάντια στη κοινωνική βία, αλλά και στη βία σαν έννοια, γενικά, αγνοώντας ή ξεχνώντας πως δεν είναι δυνατό να ξεριζωθεί αυτό που υπάρχει στη φύση. Ανέκαθεν ήμασταν και παραμένουμε υποστηρικτές της ανεξέλεγκτης κοινωνικής βίας. Αυτής, δηλαδή, που **δεν ελέγχεται από πολιτικούς μηχανισμούς και σκοπιμότητες**. Αυτής που **πηγάζει μέσα από το ανθρώπινο ένστικτο της αναζήτησης και εδραίωσης της ελευθερίας, αυτής που απελευθερώνει και δεν εξουσιάζει**. Αυτής που απλώνει με αγάπη τις καθαρτήριες φλόγες της ελευθερίας, όπως αυτές που βάζει ο αγρότης προκειμένου να καθαρίσει το χωράφι από τα άχρηστα και επιβλαβή χόρτα προσέχοντας να μη βλάψει τα όσα δημιούργησε η μάνα Γη. Αυτής που **απελευθερώνει και δεν βασίζεται στο μίσος, αλλά στην αγάπη για την ελευθερία.**

ρίς μυστικοπάθεια, μισόλογα και λοβιτούρες και να έχει πρόσβαση σ' αυτά όποιος ενδιαφέρεται για τις αναρχικές απόψεις σε σχέση με διάφορα θέματα. Ιδιαίτερα όταν η πραγματικότητα το επιτάσσει.

Είναι δεδομένο πως κάθε αναρχική ομάδα και αναρχικός -που συνεχίζει να αγωνίζεται- γράφει ιστορία, με θετικό ή αρνητικό τρόπο, με πράξεις ή παραλείψεις. Όπως είναι βεβαιωμένο ότι η Ιστορία των αναρχικών απελευθερωτικών αγώνων δεν γράφεται με κουβεντούλες μέσα σε κλειστές παρέες, σε καφενεία και σε στέκια, αλλά ούτε σε ευάριθμες συνελεύσεις και «παρεμπιπτόντως».

Verba Volant, scripta manent, τα λόγια πετούν, ενώ τα γραπτά μένουν.

Η ιστορία γράφεται με έργα. Συνεπώς, η έγγραφη δημόσια τοποθέτηση είναι ένα **σημαντικό έργο**, αποτελεί συστατικό του αναρχικού αγώνα και είναι απαραίτητο να κατατίθεται για το **σήμερα** και για το **μέλλον**, που θα γίνουν, αντίστοιχα, **χθες** και **τώρα**. Μέσα από αυτού του είδους τις τοποθετήσεις γίνεται φανερό, εάν και κατά πόσον υπάρχουν ειλικρινείς προθέσεις -και άρα πραγματικές προοπτικές- για ξεκαθάρισμα σημαντικών ζητημάτων. Εκεί διαπιστώνεται κατά πόσο μπαίνει ή δεν μπαίνει σε λειτουργία η τεχνική της συγκάλυψης, της ένοχης σιωπής ή του πολιτικού ακροβατισμού και της υπεκφυγής. Οι δημόσια κατατεθειμένες απόψεις έρχονται, πλέον, να συζητηθούν και να αναζητηθούν δυνατότητες συμφωνίας ή προσέγγισης. Και μετά αρχίζουν διεργασίες σύνθεσης ή διαδικασίες αποσύνθεσης.

Θεωρούμε πως σήμερα, που δημοσιοποιούμε αυτό το κείμενο, ο απαιτούμενος χρόνος για περισυλλογή και έγγραφη τοποθέτηση έχει παρέλθει. Συνεπώς, όσοι τοποθετήθηκαν ή δεν τοποθετήθηκαν εγγράφως έχουν, με τον τρόπο τους, πάρει συγκεκριμένη θέση σχετικά με την δολοφονία των τεσσάρων ανθρώπων.

Ερχόμαστε, λοιπόν, στο προκείμενο.

Γράψαμε για παρά-κρατικές συμμορίες. Ίσως να ξένισε πολλούς αυτή μας η διατύπωση που συνήθως την αποφεύγαμε, επειδή είναι φορτισμένη από την αριστερή ιδεολογική και κυρίως πολιτική κουλτούρα. Εμείς θεωρούμε πως δεν υπάρχει κράτος και παρακράτος όταν αναφερόμαστε σε δομήσεις συγκροτημένες με βάση την κρατική ιδεολογία και πολιτική. Απλά πρόκειται για προεκτάσεις του κρατισμού.

Τι γίνεται, όμως, όταν συγκροτούνται δομήσεις που, ενώ εμφανίζονται σαν ανταγωνιστικές προς το κράτος, στην ουσία, έχοντας αρνηθεί την απελευθερωτική θεώρηση και πρακτική, ενστερνίζονται ιδεολογικοπολιτικά μοντέλα του κρατισμού και δομούνται στη βάση των ταγμάτων εφόδου; Τότε, αναπόφευκτα, **η σύνδεση θα επέλθει και θα επακολουθήσει η αξιοποίησή τους από το κράτος. Σημασία έχει η λογική που υπάρχει, καλλιεργείται και, εν τέλει, συμπορεύεται με τις κρατικές επιθυμίες**.

Αυτό επιβεβαιώθηκε αρκετές φορές μέχρι τώρα.

Επαναλήφθηκε την 5η Μαΐου, όταν η δολοφονική ενέργεια έκοψε κυριολεκτικά στη μέση την πορεία. Όταν περιφρονήθηκε παγερά η επιθυμία τουλάχιστον 120.000 διαδηλωτών να καταλάβουν τον προαύλιο χώρο της Βουλής και υπήρχε μια **εχθρική** παράπλευρη κίνηση σε σχέση με την

εκείνες τις λογικές που κάτω από τις συνθήκες μη-κινήματος δεν μπορούσαν να ευδοκιμήσουν. Επειδή η ύπαρξη οργανωμένων αναρχικών ομάδων ανέκαθεν στάθηκε εμπόδιο σ' αυτές τις διαδικασίες.

Εδώ, όμως, ένας μεγάλος αριθμός νέων ανθρώπων αντί να δυναμώσει την αναρχική οργάνωση, μέσω της δημιουργίας αναρχικών ομάδων, οδηγήθηκε ως βορά στα χέρια οπλαρχηγών, λοχαγών, υπολοχαγών και δεκανέων που αναζητούσαν στράτευμα για να εδραιώσουν τη θέση τους και να επεκτείνουν τις αθλιότητες μέσα στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι επιδρομές εναντίον εξαρτημένων από ναρκωτικές ουσίες. **Ο συμμοριτισμός ένθεν και ένθεν έγινε καθεστώς**. Οι λογικές του είδους «**όποιος δεν είναι μαζί μου δεν είναι απλά εχθρός αλλά πρέπει να συντριβεί**» κυριάρχησαν. Οι τραμπουκισμοί, οι απειλές και η εξουσιαστική βία έγιναν καθημερινό βίωμα σε χώρους των «ιστορικών» Εξαρχείων που χωρίστηκαν και σε φέουδα, τα οποία άλλοτε πήραν το όνομα ζωτικοί χώροι και άλλοτε απελευθερωμένες ζώνες (που σύντομα αποδείχτηκε ότι μπορούν να καταληφθούν οποτεδήποτε από τις δυνάμεις της κρατικής βίας).

Οι κινηματικές διαδικασίες ενοποίησαν ένα συνονθύλευμα αριστεράς, αναρχισμού, αυτονομίας, ελευθεριασμού και δεν συμμαζεύεται. Μέσα σ' αυτή, λοιπόν, τη διαδικασία προωθήθηκε, παράλληλα, η κατασκευή ενός κράματος σταλινισμού, φασισμού, μηδενισμού και χουλιγκανισμού, ξένου προς την αναρχική απελευθερωτική προοπτική, μιας λογικής στρατιωτικοποίησης που ανέλαβε εργολαβικά και σαν εντεταλμένη πρωτοπορία να «καθαρίσει», με την μορφή πολιτοφυλακών ή ταγμάτων εφόδου.

Καταστάσεις τις οποίες οι παροικούντες στην Ιερουσαλήμ γνωρίζουν πολύ καλά, όπως και όσοι με την συνένοχη στάση τους ενεργητική ή παθητικά αποδέχτηκαν αυτή την εκτρωματική κατάσταση.

Τα σαπρόφυτα απομυζούσαν την απελευθερωτική ικμάδα των αναρχικών θεωρήσεων, με την λογοκλοπία, τη διαστρέβλωση, τη συκοφαντία, τη λασπολογία, προωθώντας λογικές και πρακτικές ξένες προς την κοινωνική απελευθέρωση.

Μπορούσε να ξεχωρίσει κάποιος σε κάθε πορεία (κι όχι μόνο σ' αυτές) άτομα με παγωμένο βλέμμα, σφιγμένα από μίσος χείλη και με την μανία της καταστροφής ζωγραφισμένη στο πρόσωπό τους. Μίσος για τους αναρχικούς, μίσος για τους υπόλοιπους ανθρώπους, **«θάνατος στους μικροαστούς», «θάνατος στους απεργοσπάστες»**.

Μίσος, θάνατος, άσκηση κτηνώδους βίας όπως η επίθεση με σφυρί ενάντια στον γεροντάκο έξω από το φουρνάρικο του ΒΕΝΕΤΗ στην Πατησίων (σε μια πρόσφατη πορεία). Ο λόγος; Αντιτάχτηκε φραστικά, όταν ξεκίνησε η διαδικασία εμπρησμού του γεμάτου κόσμο καταστήματος. Ακολούθησε, χρήση παραλάιζερ και λυντσάρισμα σ' άλλον άνθρωπο, ο οποίος εμπόδισε τον σφυροφόρο να ολοκληρώσει το «έργο» του. Δεν θα υπεισέλθουμε σε δεκάδες άλλα παραδείγματα για να μην προκαλέσουμε συνθήκες πώρωσης.

Γράφτηκε από κάποιους πως υπεύθυνος είναι ο Βγενόπουλος. Αυτός ευθύνεται για πολλές άλλες εγκληματικές ενέργειες και βασανισμούς ανθρώπων, όπως άλλωστε και κάθε εξουσιαστής-εκμεταλλευτής, αλλά όχι για τη συγκε-

λισμού.

Δεν προσφέρουν τίποτε οι γενικόλογες τοποθετήσεις επειδή στην ουσία δεν θέλουν να αγγίξουν την γαγγραινιασμένη πληγή. Όπως δεν προσφέρει τίποτε το θετικό η καιροσκοπική σιωπή.

Έχει επιβεβαιωθεί πως το αβαντάρισμα και η περίθαλψη συγκεκριμένων λογικών, που λειτουργούν ανταγωνιστικά προς τις κοινωνικές συγκρουσιακές διεργασίες, είναι μία από τις καθοριστικές βάσεις του κινήματος.

Πρόκειται για μια λογική που απαντήθηκε στις αποσυνθετικές κινήσεις που έγιναν μετά την μεγάλη πορεία των 2.500 αναρχικών κι αντιεξουσιαστών ενάντια στις επιθέσεις εθνικιστών το Μάιο του 2005, εκείνες που εκδηλώθηκαν λίγο μετά το ξεκίνημα της πορείας του 4ου Κοινωνικού Φόρουμ το Μάιο του 2006 ή οι άλλες κατά την πορεία του Δεκεμβρίου 2007 ενάντια στο ασφαλιστικό, για να αναφέρουμε μερικά παραδείγματα. Είναι μια λογική και πολιτική πρακτική που ακολουθείται εδώ και χρόνια. Συνεπώς κανείς δεν μπορεί να μιλά για «μια άτυχη στιγμή», ούτε για την «πολιτική της συγκεκριμένης τράπεζας όσον αφορά την απεργία και την λειτουργία της», όπως υποστηρίζουν ορισμένοι.

Πολλοί έσπευσαν να εκμεταλλευτούν το συμβάν και να στραφούν ενάντια στη κοινωνική βία, αλλά και στη βία σαν έννοια, γενικά, αγνοώντας ή ξεχνώντας πως δεν είναι δυνατό να ξεριζωθεί αυτό που υπάρχει στη φύση. Ανέκαθεν ήμασταν και παραμένουμε υποστηρικτές της ανεξέλεγκτης κοινωνικής βίας. Αυτής, δηλαδή, που **δεν ελέγχεται από πολιτικούς μηχανισμούς και σκοπιμότητες**. Αυτής που **πηγάζει μέσα από το ανθρώπινο ένστικτο της αναζήτησης και εδραίωσης της ελευθερίας, αυτής που απελευθερώνει και δεν εξουσιάζει**. Αυτής που απλώνει με αγάπη τις καθαρτήριες φλόγες της ελευθερίας, όπως αυτές που βάζει ο αγρότης προκειμένου να καθαρίσει το χωράφι από τα άχρηστα και επιβλαβή χόρτα προσέχοντας να μη βλάψει τα όσα δημιούργησε η μάνα Γή. Αυτής που **απελευθερώνει και δεν βασίζεται στο μίσος, αλλά στην αγάπη για την ελευθερία. Γι' αυτό και οι φλόγες αυτές είναι συμβολικές, όχι με την έννοια της εικονικότητας αλλά της συμβολής**.

Θέλουμε να τονίσουμε με τον πλέον σαφή τρόπο πως η μολότωφ είναι ένα όπλο κυρίως στα χέρια των καταπιεσμένων και η χρήση της απαιτεί υπευθυνότητα. Δεν αφήνεται στα χέρια του οποιουδήποτε. Είναι άπειρα τα περιστατικά όπου αγωνιστές με κίνδυνο της προσωπικής τους ασφάλειας και της σωματικής τους ακεραιότητας έστεκαν μπροστά από σπασμένες τράπεζες προκειμένου να αδειάσουν από πελάτες και εργαζόμενους.

Στις 5 Μαΐου, αυτοί που ευθύνονται για τις εγκληματικές επιθέσεις στο Bazaar επί της Αιόλου, στο Βιβλιοπωλείο Ιανός επί της Σταδίου 24 και τελικά στην δολοφονική επίθεση στη Marfin στη Σταδίου 23 και, εκτός των άλλων, συνέργησαν σε επιθέσεις και τραυματισμούς αναρχικών συντρόφων που επιχείρησαν να τις αποτρέψουν, δεν εκδήλωσαν ούτε ανεξέλεγκτη, ούτε κοινωνική βία, αλλά **ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΙΑ**.

Αν θέλουμε πραγματικά να αποδώσουμε ουσιαστικό φόρο τιμής στις αδικοχαμένες ανθρώπινες υπάρξεις της Marfin δεν είναι να κάνουμε επιμνημόσυνες παράτες, αλλά να τιμήσουμε την αναρχική μας υπόσταση δίνοντας ουσια-

ται κατά πόσο μπαίνει ή δεν μπαίνει σε λειτουργία η τεχνική της συγκάλυψης, της ένοχης σιωπής ή του πολιτικού ακροβατισμού και της υπεκφυγής. Οι δημόσια κατατεθειμένες απόψεις έρχονται, πλέον, να συζητηθούν και να αναζητηθούν δυνατότητες συμφωνίας ή προσέγγισης. Και μετά αρχίζουν διεργασίες σύνθεσης ή διαδικασίες αποσύνθεσης.

Θεωρούμε πως σήμερα, που δημοσιοποιούμε αυτό το κείμενο, ο απαιτούμενος χρόνος για περισυλλογή και έγγραφη τοποθέτηση έχει παρέλθει. Συνεπώς, όσοι τοποθετήθηκαν ή δεν τοποθετήθηκαν εγγράφως έχουν, με τον τρόπο τους, πάρει συγκεκριμένη θέση σχετικά με την δολοφονία των τεσσάρων ανθρώπων.

Ερχόμαστε, λοιπόν, στο προκείμενο.

Γράψαμε για παρά-κρατικές συμμορίες. Ίσως να ξένισε πολλούς αυτή μας η διατύπωση που συνήθως την αποφεύγαμε, επειδή είναι φορτισμένη από την αριστερή ιδεολογική και κυρίως πολιτική κουλτούρα. Εμείς θεωρούμε πως δεν υπάρχει κράτος και παρακράτος όταν αναφερόμαστε σε δομήσεις συγκροτημένες με βάση την κρατική ιδεολογία και πολιτική. Απλά πρόκειται για προεκτάσεις του κρατισμού.

Τι γίνεται, όμως, όταν συγκροτούνται δομήσεις που, ενώ εμφανίζονται σαν ανταγωνιστικές προς το κράτος, στην ουσία, έχοντας αρνηθεί την απελευθερωτική θεώρηση και πρακτική, ενστερνίζονται ιδεολογικοπολιτικά μοντέλα του κρατισμού και δομούνται στη βάση των ταγμάτων εφόδου; Τότε, αναπόφευκτα, **η σύνδεση θα επέλθει και θα επακολουθήσει η αξιοποίησή τους από το κράτος. Σημασία έχει η λογική που υπάρχει, καλλιεργείται και, εν τέλει, συμπορεύεται με τις κρατικές επιθυμίες**.

Αυτό επιβεβαιώθηκε αρκετές φορές μέχρι τώρα.

Επαναλήφθηκε την 5η Μαΐου, όταν η δολοφονική ενέργεια έκοψε κυριολεκτικά στη μέση την πορεία. Όταν περιφρονήθηκε παγερά η επιθυμία τουλάχιστον 120.000 διαδηλωτών να καταλάβουν τον προαύλιο χώρο της Βουλής και υπήρχε μια **εχθρική** παράπλευρη κίνηση σε σχέση με την πορεία, που δεν είχε σκοπό να συνδεθεί με το εξεγερτικό πνεύμα και να συμβάλλει στην ενδυνάμωσή του. Αντίθετα, διακρίνεται πως ένα μεγάλο μέρος αυτής της παράπλευρης κίνησης αποσκοπούσε στην παραγωγή ενός καταστροφικού έργου ακολουθώντας τη λογική «αναζήτα και κατάστρεψε», το οποίο όχι μόνο αποδυνάμωνε αλλά στην ουσία κατέλυε το εξεγερτικό πνεύμα που διέτρεχε την μεγάλη πορεία.

Να μην ζητάμε πολλά. Δεν θα μπορούσε να υπάρχει η πρόθεση σύνθεσης με την εξεγερτική και συγκρουσιακή διάθεση των διαδηλωτών. Όταν τα τελευταία χρόνια γίνεται αποδεκτή η καλλιέργεια και η οργάνωση ατόμων και πρακτικών πάνω σε λογικές απαξίωσης της κοινωνίας. Όταν αυτοί που προωθούν αυτές τις λογικές δηλώνουν ξεκάθαρα πως δεν έχουν σχέση με αναρχικές απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές και τις πολεμούν.

Κι αυτό δεν είναι κάτι που προέκυψε από το πουθενά. Α- μα αριστεράς, αναρχισμού, αυτονομίας, ελευθεριασμού και δεν συμμαζεύεται. Μέσα σ' αυτή, λοιπόν, τη διαδικασία προωθήθηκε, παράλληλα, η κατασκευή ενός κράματος σταλινισμού, φασισμού, μηδενισμού και χουλιγκανισμού, ξένου προς την αναρχική απελευθερωτική προοπτική, μιας λογικής στρατιωτικοποίησης που ανέλαβε εργολαβικά και σαν εντεταλμένη πρωτοπορία να «καθαρίσει», με την μορφή πολιτοφυλακών ή ταγμάτων εφόδου.

Καταστάσεις τις οποίες οι παροικούντες στην Ιερουσαλήμ γνωρίζουν πολύ καλά, όπως και όσοι με την συνένοχη στάση τους ενεργητική ή παθητικά αποδέχτηκαν αυτή την εκτρωματική κατάσταση.

Τα σαπρόφυτα απομυζούσαν την απελευθερωτική ικμάδα των αναρχικών θεωρήσεων, με την λογοκλοπία, τη διαστρέβλωση, τη συκοφαντία, τη λασπολογία, προωθώντας λογικές και πρακτικές ξένες προς την κοινωνική απελευθέρωση.

Μπορούσε να ξεχωρίσει κάποιος σε κάθε πορεία (κι όχι μόνο σ' αυτές) άτομα με παγωμένο βλέμμα, σφιγμένα από μίσος χείλη και με την μανία της καταστροφής ζωγραφισμένη στο πρόσωπό τους. Μίσος για τους αναρχικούς, μίσος για τους υπόλοιπους ανθρώπους, **«θάνατος στους μικροαστούς», «θάνατος στους απεργοσπάστες»**.

Μίσος, θάνατος, άσκηση κτηνώδους βίας όπως η επίθεση με σφυρί ενάντια στον γεροντάκο έξω από το φουρνάρικο του ΒΕΝΕΤΗ στην Πατησίων (σε μια πρόσφατη πορεία). Ο λόγος; Αντιτάχτηκε φραστικά, όταν ξεκίνησε η διαδικασία εμπρησμού του γεμάτου κόσμο καταστήματος. Ακολούθησε, χρήση παραλάϊζερ και λυντσάρισμα σ' άλλον άνθρωπο, ο οποίος εμπόδισε τον σφυροφόρο να ολοκληρώσει το «έργο» του. Δεν θα υπεισέλθουμε σε δεκάδες άλλα παραδείγματα για να μην προκαλέσουμε συνθήκες πώρωσης.

Γράφτηκε από κάποιους πως υπεύθυνος είναι ο Βγενόπουλος. Αυτός ευθύνεται για πολλές άλλες εγκληματικές ενέργειες και βασανισμούς ανθρώπων, όπως άλλωστε και κάθε εξουσιαστής-εκμεταλλευτής, αλλά όχι για τη συγκεκριμένη δολοφονία. Η τοποθέτηση αυτή, που του επιρρίπτει τη συγκεκριμένη ευθύνη, είναι βγαλμένη από τα σπλάχνα του αριστερού πολιτικαντισμού.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην ανακοίνωση του Αναρχικού Πυρήνα Χαλκίδας: «**Δεν απαιτούμε από κανέναν Βγενόπουλο να παρέχει κανόνες ασφαλείας στη τράπεζα και στο προσωπικό του, τις στιγμές της δικής μας κοινωνικής δράσης. Άλλωστε είναι λίγο αντιφατικό κάποιος που πυρπολεί να επιζητά ταυτόχρονα και συστήματα πυρόσβεσης. Όπως και δεν εξιλεωνόμαστε με το να λέμε, ότι λυπούμαστε γι' αυτό το τραγικό συμβάν αλλά …φταίει το Κράτος …φταίνε οι καπιταλιστές …φταίει ο Βγενόπουλος**».

Είναι, πράγματι, αξιοθρήνητη η προσπάθεια που έχει επιχειρηθεί ώστε να αβανταριστούν εγκληματικές λογικές και πρακτικές. Επειδή αβαντάρισμα είναι το να υποστηρίζεται ότι υπήρχε άγνοια πως υπήρχαν άνθρωποι μέσα στην τράπεζα. Μόνον **αισχρή πολιτική εκμετάλλευση των νε-**

Πολλοί έσπευσαν να εκμεταλλευτούν το συμβάν και να στραφούν ενάντια στη κοινωνική βία, αλλά και στη βία σαν έννοια, γενικά, αγνοώντας ή ξεχνώντας πως δεν είναι δυνατό να ξεριζωθεί αυτό που υπάρχει στη φύση. Ανέκαθεν ήμασταν και παραμένουμε υποστηρικτές της ανεξέλεγκτης κοινωνικής βίας. Αυτής, δηλαδή, που **δεν ελέγχεται από πολιτικούς μηχανισμούς και σκοπιμότητες**. Αυτής που **πηγάζει μέσα από το ανθρώπινο ένστικτο της αναζήτησης και εδραίωσης της ελευθερίας, αυτής που απελευθερώνει και δεν εξουσιάζει**. Αυτής που απλώνει με αγάπη τις καθαρτήριες φλόγες της ελευθερίας, όπως αυτές που βάζει ο αγρότης προκειμένου να καθαρίσει το χωράφι από τα άχρηστα και επιβλαβή χόρτα προσέχοντας να μη βλάψει τα όσα δημιούργησε η μάνα Γή. Αυτής που **απελευθερώνει και δεν βασίζεται στο μίσος, αλλά στην αγάπη για την ελευθερία. Γι' αυτό και οι φλόγες αυτές είναι συμβολικές, όχι με την έννοια της εικονικότητας αλλά της συμβολής**.

Θέλουμε να τονίσουμε με τον πλέον σαφή τρόπο πως η μολότωφ είναι ένα όπλο κυρίως στα χέρια των καταπιεσμένων και η χρήση της απαιτεί υπευθυνότητα. Δεν αφήνεται στα χέρια του οποιουδήποτε. Είναι άπειρα τα περιστατικά όπου αγωνιστές με κίνδυνο της προσωπικής τους ασφάλειας και της σωματικής τους ακεραιότητας έστεκαν μπροστά από σπασμένες τράπεζες προκειμένου να αδειάσουν από πελάτες και εργαζόμενους.

Στις 5 Μαΐου, αυτοί που ευθύνονται για τις εγκληματικές επιθέσεις στο Bazaar επί της Αιόλου, στο Βιβλιοπωλείο Ιανός επί της Σταδίου 24 και τελικά στην δολοφονική επίθεση στη Marfin στη Σταδίου 23 και, εκτός των άλλων, συνέργησαν σε επιθέσεις και τραυματισμούς αναρχικών συντρόφων που επιχείρησαν να τις αποτρέψουν, δεν εκδήλωσαν ούτε ανεξέλεγκτη, ούτε κοινωνική βία, αλλά **ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΙΑ**.

Αν θέλουμε πραγματικά να αποδώσουμε ουσιαστικό φόρο τιμής στις αδικοχαμένες ανθρώπινες υπάρξεις της Marfin δεν είναι να κάνουμε επιμνημόσυνες παράτες, αλλά να τιμήσουμε την αναρχική μας υπόσταση δίνοντας ουσιαστικές και ξεκάθαρες προοπτικές και διαστάσεις στον αναρχικό αγώνα. Να μιλήσουμε ξεκάθαρα, ειλικρινά και χωρίς ιδεολογικές και πολιτικές προσωπίδες. Να μην παραβλέψουμε πως αυτοί που πολεμούσαν και πολεμούν τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές **με τη συγκεκριμένη δολοφονική ενέργεια στη Marfin έδωσαν μια λαμπρή ευκαιρία στους εχθρούς της ελευθερίας.**

Εν κατακλείδι.

Σ' ό,τι αφορά την κατάσταση που προαναφέραμε έχουμε τοποθετηθεί προ πολλού τόσο με κείμενά μας στη ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ και στο διαδίκτυο όσο και με την στάση μας τα τελευταία χρόνια. Είχαμε διαβλέψει πού θα οδηγούσε η αντιπαράθεση με τις δυνάμεις των ΜΑΤ στην περιοχή των Εξαρχείων όπως και οι συμμορίτικες λογικές και πρακτικές. Η δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και ο

συνέχεια στη σελίδα 8

συνέχεια από τη σελίδα 7

φόνος των τεσσάρων ανθρώπων στη Marfin ήταν ζήτημα χρόνου.

Λυπούμαστε που επιβεβαιωθήκαμε, αλλά θεωρούμε πως το συμβάν δεν μας αφορά, όπως δεν αφορά, γενικά, και τους αναρχικούς, στο βαθμό που οι λογικές και οι πρακτικές, που οδήγησαν στις δολοφονίες είναι ξένες προς την αναρχία.

Μας αφορά, όμως, από τη στιγμή που χάθηκαν ανθρώπινες ζωές και μάλιστα με τρόπο που να στρέφεται αυτό το έγκλημα ενάντια στις απελευθερωτικές διεργασίες, απόψεις και πρακτικές.

Υπάρχουν, λοιπόν, ευθύνες οι οποίες πηγάζουν από το γεγονός **της υπόθαλψης, της συνεργασίας αλλά και της σιωπής μπροστά σε όσα επί μακρόν εξελίσσονταν.**

Συμμεριζόμαστε την αναγκαιότητα ξεκαθαρίσματος και ανοίγματος κάποιων διεργασιών. Ξεκαθαρίζουμε ευθύς εξ αρχής, πως η λύση δεν είναι η τραμπουκική αντιμετώπιση, η καταδίκη ή η σύλληψη από τις κρατικές συμμορίες αυτών που διέπραξαν αυτό το έγκλημα. Η λύση είναι το ξερίζωμα αυτών των απόψεων και πρακτικών.

Δεν είναι λύση η προσπάθεια να συμμαζευτούν τα ασυμμάζευτα με επιδερμικές αυτοκριτικές που διατηρούν αλώβητο το υπόβαθρο αλλά και το εποικοδόμημα της ανευθυνότητας. Αυτό είναι καμουφλάρισμα της αντικοινωνικής δράσης των παρά-κρατικών συμμοριών αφήνοντας το έδαφος για νέα επιχρίσματα που θα τους μεταμορφώσουν σε λαϊκές πολιτοφυλακές ή κατασταλτικές δυνάμεις όπως αυτές των ΚΝΑΤ.

Θα συνεχίζουμε να αντιστρατευόμαστε τις λογικές και πρακτικές που αντλούν ιδεολογήματα, πολιτικές δικαιολογίες και τεχνικές εξαπάτησης που προέρχονται από το σκοτεινό παρελθόν.

Και για να μην υπάρχουν παρερμηνείες.

Οι αναρχικοί μπορούν να κινηθούν στη βάση μιας ισότιμης προσπάθειας ανταλλαγής απόψεων και προτάσεων λειτουργικών και σύμφωνα με το πνεύμα των αναρχικών απελευθερωτικών διεργασιών.

Δεν είμαστε και δεν σκοπεύουμε να αποτελέσουμε κομμάτι κανενός κινήματος. Διατηρούμε ανοιχτό το κάλεσμα για συσπείρωση και δημιουργία αναρχικών ομάδων που θα συνεχίσουν να διασπείρουν το αναρχικό απελευθερωτικό πνεύμα.

11 Μαΐου 2010

Συσπείρωση Αναρχικών

Πετρελαιοκηλίδα «ΚΑΤΡΙΝΑ» στον Κόλπο του Μεξικού

Όταν στις 22 Απρίλη προκλήθηκε έκρηξη στην πλατφόρμα «Deep water Horizon», στο κόλπο του Μεξικού, πολλοί έσπευσαν να διαβεβαιώσουν ότι όλα είναι, ή σε σύντομο χρονικό διάστημα θα είναι, υπό έλεγχο. Η απώλεια 11 ανθρώπων που βρίσκονταν στην εξέδρα και ο τραυματισμός 115, αποτυπώνει την ανθρωποκεντρική διάσταση του δυστυχήματος, που περιλαμβάνει όμως αναπόφευκτα και την βιοκεντρική του διάσταση. Δύο μέρες μετά την έκρηξη, η εξέδρα γκρεμίστηκε και το πετρέλαιο αναβλύζει από το βυθό της θάλασσας, σε βάθος περίπου 1,5 χιλιομέτρου κάτω από την επιφάνια του νερού. Η εξέδρα, την οποία μίσθωνε η BP από την εταιρεία Transocean, βρισκόταν περίπου 80 χιλιόμετρα μακριά από τις ακτές.

Οι εκτιμήσεις για την ποσότητα πετρελαίου που διαρρέει προσεγγίζει τα 900.000 λίτρα κάθε μέρα, υπερβαίνοντας κατά πολύ τα αρχικά δεδομένα της BP, η οποία απέτυχε, εκτός των άλλων, να ενεργοποιήσει χειροκίνητο σύστημα ασφαλείας. Πριν από την έκρηξη, η πλατφόρμα διέθετε αποθηκευμένα 2,6 εκατ. λίτρα αργού πετρελαίου και ημερήσια ικανότητα άντλησης 8.000 βαρελιών. Η πλατφόρμα «Deep water Horizon» είχε ελεγχθεί τρεις φορές φέτος από την αρμόδια ομοσπονδιακή υπηρεσία των ΗΠΑ, η οποία δεν είχε διαπιστώσει καμία έλλειψη στα μέτρα και συστήματα ασφάλειας. Η πλατφόρμα πραγματοποιούσε δοκιμαστικές γεωτρήσεις τη στιγμή της έκρηξης, την οποία οι ειδικοί αποδίδουν σε εκτόνωση θυλάκου φυσικού αερίου, που ανεφλέγη κατά την άνοδό του προς την επιφάνεια.

Από τις πρώτες μέρες του ατυχήματος ο πρόεδρος Ομπάμα ... βδομάδες πριν το ατύχημα, ο ίδιος ο Ομπάμα είχε δώσει την έγκριση του για την συνέχιση άντλησης πετρελαίου ανοιχτά των αμερικανικών ακτών, παρά τις αντιδράσεις που υπήρχαν από το περιβαλλοντικές οργανώσεις. Ήδη, περισσότερες από 70 οικολογικές οργανώσεις ζήτησαν από τη Γερουσία να μην περιλάβει την επέκταση των αδειών για την offshore άντληση πετρελαίου στη νέα νομοθεσία για το κλίμα

και την ενέργεια, που ήδη μελετάται από την αμερικανική κυβέρνηση. Σε Καλιφόρνια και Φλόριντα, οι κυβερνήτες ανακοίνωσαν, ότι όσα διαδραματίζονται τις τελευταίες εβδομάδες στις ακτές της Λουιζιάνας τους οδήγησαν στην απόφαση να αποσύρουν την υποστήριξή τους στα σχέδια άντλησης πετρελαίου ανοιχτά των ακτών, ενώ ο σύμβουλος του Λευκού Οίκου, Ντέι-

που. Στην σκακιέρα της πετρελαϊκής ενεργειακής διαχείρισης, οι δυτικές εταιρείες επισημαίνουν, ότι ο Κόλπος του Μεξικού και τα ανοιχτά της Αφρικής και της Βραζιλίας είναι οι μόνες διαθέσιμες περιοχές άντλησης, εάν οι ΗΠΑ δεν επιθυμούν να εκχωρήσουν πολιτικό κύρος, ισχύ και χρήμα σε χώρες όπως το Ιράν, η Ρωσία και η Βενεζουέλα. Την ίδια στιγμή το Ιράν διαμηνύει στις ΗΠΑ ότι είναι πρόθυμο να παράσχει κάθε δυνατή τεχνογνωσία για την αντιμετώπιση της διαρροής πετρελαίου, όπως καλά γνωρίζει από τη δεκαετία του '80 και τις επιθέσεις που δέχονταν από το Ιράκ...

Όσον αφορά τον καθαρισμό της πετρελαιοκηλίδας, η χρήση ισχυρότατων τοξικών διαλυτικών για πρώτη φορά, οδήγησε στην άμεση αντικατάσταση τους από τη BP, κατόπιν εισή-

Υπάρχουν, λοιπόν, ευθύνες οι οποίες πηγάζουν από το γεγονός **της υπόθαλψης, της συνεργασίας αλλά και της σιωπής μπροστά σε όσα επί μακρόν εξελίσσονταν**.

Συμμεριζόμαστε την αναγκαιότητα ξεκαθαρίσματος και ανοίγματος κάποιων διεργασιών. Ξεκαθαρίζουμε ευθύς εξ αρχής, πως η λύση δεν είναι η τραμπουκική αντιμετώπιση, η καταδίκη ή η σύλληψη από τις κρατικές συμμορίες αυτών που διέπραξαν αυτό το έγκλημα. Η λύση είναι το ξερίζωμα αυτών των απόψεων και πρακτικών.

Δεν είναι λύση η προσπάθεια να συμμαζευτούν τα ασυμμάζευτα με επιδερμικές αυτοκριτικές που διατηρούν αλώβητο το υπόβαθρο αλλά και το εποικοδόμημα της ανευθυνότητας. Αυτό είναι καμουφλάρισμα της αντικοινωνικής δράσης των παρά-κρατικών συμμοριών αφήνοντας το έδαφος για νέα επιχρίσματα που θα τους μεταμορφώσουν σε λαϊκές πολιτοφυλακές ή κατασταλτικές δυνάμεις όπως αυτές των ΚΝΑΤ.

Θα συνεχίζουμε να αντιστρατευόμαστε τις λογικές και πρακτικές που αντλούν ιδεολογήματα, πολιτικές δικαιολογίες και τεχνικές εξαπάτησης που προέρχονται από το σκοτεινό παρελθόν.

Και για να μην υπάρχουν παρερμηνείες.

Οι αναρχικοί μπορούν να κινηθούν στη βάση μιας ισότιμης προσπάθειας ανταλλαγής απόψεων και προτάσεων λειτουργικών και σύμφωνα με το πνεύμα των αναρχικών απελευθερωτικών διεργασιών.

Δεν είμαστε και δεν σκοπεύουμε να αποτελέσουμε κομμάτι κανενός κινήματος. Διατηρούμε ανοιχτό το κάλεσμα για συσπείρωση και δημιουργία αναρχικών ομάδων που θα συνεχίσουν να διασπείρουν το αναρχικό απελευθερωτικό πνεύμα.

11 Μαΐου 2010

Συσπείρωση Αναρχικών

πώλεια 11 ανθρώπων που βρίσκονταν στην εξέδρα και ο τραυματισμός 115, αποτυπώνει την ανθρωποκεντρική διάσταση του δυστυχήματος, που περιλαμβάνει όμως αναπόφευκτα και την βιοκεντρική του διάσταση. Δύο μέρες μετά την έκρηξη, η εξέδρα γκρεμίστηκε και το πετρέλαιο αναβλύζει από το βυθό της θάλασσας, σε βάθος περίπου 1,5 χιλιομέτρου κάτω από την επιφάνια του νερού. Η εξέδρα, την οποία μίσθωνε η BP από την εταιρεία Transocean, βρισκόταν περίπου 80 χιλιόμετρα μακριά από τις ακτές.

Οι εκτιμήσεις για την ποσότητα πετρελαίου που διαρρέει προσεγγίζει τα 900.000 λίτρα κάθε μέρα, υπερβαίνοντας κατά πολύ τα αρχικά δεδομένα της BP, η οποία απέτυχε, εκτός των άλλων, να ενεργοποιήσει χειροκίνητο σύστημα ασφαλείας. Πριν από την έκρηξη, η πλατφόρμα διέθετε αποθηκευμένα 2,6 εκατ. λίτρα αργού πετρελαίου και ημερήσια ικανότητα άντλησης 8.000 βαρελιών. Η πλατφόρμα «Deep water Horizon» είχε ελεγχθεί τρεις φορές φέτος από την αρμόδια ομοσπονδιακή υπηρεσία των ΗΠΑ, η οποία δεν είχε διαπιστώσει καμία έλλειψη στα μέτρα και συστήματα ασφάλειας. Η πλατφόρμα πραγματοποιούσε δοκιμαστικές γεωτρήσεις τη στιγμή της έκρηξης, την οποία οι ειδικοί αποδίδουν σε εκτόνωση θυλάκου φυσικού αερίου, που ανεφλέγη κατά την άνοδό του προς την επιφάνεια.

Από τις πρώτες μέρες του ατυχήματος, ο «πράσινος» Ομπάμα αρκέστηκε να δηλώσει την αύξηση κατά ένα σεντ, από 8 σε 9 το βαρέλι, τον καταβαλλόμενο φόρο από τις πετρελαϊκές εταιρείες, που προορίζεται για την τροφοδότηση του Ταμείου ευθύνης, για τις περιπτώσεις διαρροής πετρελαίου και πετρελαιοκηλίδας. Παράλληλα, το ανώτατο όριο των δαπανών του Ταμείου θα αυξηθεί στο 1,5 δισ. δολάρια, και η μέγιστη αποζημίωση θα αυξηθεί από 500 σε 750 εκατ. Ουσιαστικά, το κόστος για την τροφοδότηση του Ταμείου έχει μετακυλιστεί στον τελικό καταναλωτή και στο τελικό προϊόν. Επί πλέον, ο επικεφαλής της BP Τόνι Χέιουαρντ, δήλωσε ότι η επιχείρηση θα ικανοποιήσει όλες τις «νόμιμες» απαιτήσεις, όσων ζημιώθηκαν από την πετρελαιοκηλίδα στον Κόλπο του Μεξικού. Η αμερικανική νομοθεσία περιορίζει την ευθύνη της BP -χωρίς το

περισσότερες από 70 οικολογικές οργανώσεις ζήτησαν από τη Γερουσία να μην περιλάβει την επέκταση των αδειών για την offshore άντληση πετρελαίου στη νέα νομοθεσία για το κλίμα και την ενέργεια, που ήδη μελετάται από την αμερικανική κυβέρνηση. Σε Καλιφόρνια και Φλόριντα, οι κυβερνήτες ανακοίνωσαν, ότι όσα διαδραματίζονται τις τελευταίες εβδομάδες στις ακτές της Λουιζιάνας τους οδήγησαν στην απόφαση να αποσύρουν την υποστήριξή τους στα σχέδια άντλησης πετρελαίου ανοιχτά των ακτών, ενώ ο σύμβουλος του Λευκού Οίκου, Ντέιβιντ Αξελροντ, ανακοίνωσε προσωρινό μορατόριουμ στην άντληση πετρελαίου από τις αμερικανικές ακτές μέχρις ότου διευκρινιστούν τα αίτια του δυστυχήματος στον Κόλπο του Μεξικού.

Το 30% της ετήσιας κατανάλωσης πετρελαίου στις ΗΠΑ προέρχεται από τις πλατφόρμες άντλησης του Κόλ-

ΗΠΑ δεν επιθυμούν να εκχωρήσουν πολιτικό κύρος, ισχύ και χρήμα σε χώρες όπως το Ιράν, η Ρωσία και η Βενεζουέλα. Την ίδια στιγμή το Ιράν διαμηνύει στις ΗΠΑ ότι είναι πρόθυμο να παράσχει κάθε δυνατή τεχνογνωσία για την αντιμετώπιση της διαρροής πετρελαίου, όπως καλά γνωρίζει από τη δεκαετία του '80 και τις επιθέσεις που δέχονταν από το Ιράκ...

Όσον αφορά τον καθαρισμό της πετρελαιοκηλίδας, η χρήση ισχυρότατων τοξικών διαλυτικών για πρώτη φορά, οδήγησε στην άμεση αντικατάσταση τους από τη BP, κατόπιν εισήγησης της αμερικάνικης διοίκησης. Από την άλλη πλευρά, αξιωματούχοι των αμερικανικών περιβαλλοντικών υπηρεσιών εξακολουθούν να συλλέγουν δείγματα θαλασσινού ύδατος και ιζημάτων, τα οποία αναμένονται να χρησιμοποιηθούν τους προσεχείς μήνες με στόχο να καθοριστεί ο βαθμός

νται από το σκοτεινό παρελθόν.

Και για να μην υπάρχουν παρερμηνείες.

Οι αναρχικοί μπορούν να κινηθούν στη βάση μιας ισότιμης προσπάθειας ανταλλαγής απόψεων και προτάσεων λειτουργικών και σύμφωνα με το πνεύμα των αναρχικών απελευθερωτικών διεργασιών.

Δεν είμαστε και δεν σκοπεύουμε να αποτελέσουμε κομμάτι κανενός κινήματος. Διατηρούμε ανοιχτό το κάλεσμα για συσπείρωση και δημιουργία αναρχικών ομάδων που θα συνεχίσουν να διασπείρουν το αναρχικό απελευθερωτικό πνεύμα.

11 Μαΐου 2010

Συσπείρωση Αναρχικών

κευμένα 2,6 εκατ. λίτρα αργού πετρελαίου και ημερήσια ικανότητα άντλησης 8.000 βαρελιών. Η πλατφόρμα «Deep water Horizon» είχε ελεγχθεί τρεις φορές φέτος από την αρμόδια ομοσπονδιακή υπηρεσία των ΗΠΑ, η οποία δεν είχε διαπιστώσει καμία έλλειψη στα μέτρα και συστήματα ασφάλειας. Η πλατφόρμα πραγματοποιούσε δοκιμαστικές γεωτρήσεις τη στιγμή της έκρηξης, την οποία οι ειδικοί αποδίδουν σε εκτόνωση θυλάκου φυσικού αερίου, που ανεφλέγη κατά την άνοδό του προς την επιφάνεια.

Από τις πρώτες μέρες του ατυχήματος, ο «πράσινος» Ομπάμα αρκέστηκε να δηλώσει την αύξηση κατά ένα σεντ, από 8 σε 9 το βαρέλι, τον καταβαλλόμενο φόρο από τις πετρελαϊκές εταιρείες, που προορίζεται για την τροφοδότηση του Ταμείου ευθύνης, για τις περιπτώσεις διαρροής πετρελαίου και πετρελαιοκηλίδας. Παράλληλα, το ανώτατο όριο των δαπανών του Ταμείου θα αυξηθεί στο 1,5 δισ. δολάρια, και η μέγιστη αποζημίωση θα αυξηθεί από 500 σε 750 εκατ. Ουσιαστικά, το κόστος για την τροφοδότηση του Ταμείου έχει μετακυλιστεί στον τελικό καταναλωτή και στο τελικό προϊόν. Επί πλέον, ο επικεφαλής της BP Τόνι Χέιουαρντ, δήλωσε ότι η επιχείρηση θα ικανοποιήσει όλες τις «νόμιμες» απαιτήσεις, όσων ζημιώθηκαν από την πετρελαιοκηλίδα στον Κόλπο του Μεξικού. Η αμερικανική νομοθεσία περιορίζει την ευθύνη της BP -χωρίς το κόστος καθαρισμού της πετρελαιοκηλίδας- στα 75 εκατ. δολάρια, τη στιγμή που η διαρροή συνεχίζεται και οι συνολικές συνέπειες δεν είναι ακόμη γνωστές.

Η μεγάλη ειρωνεία είναι ότι λίγες

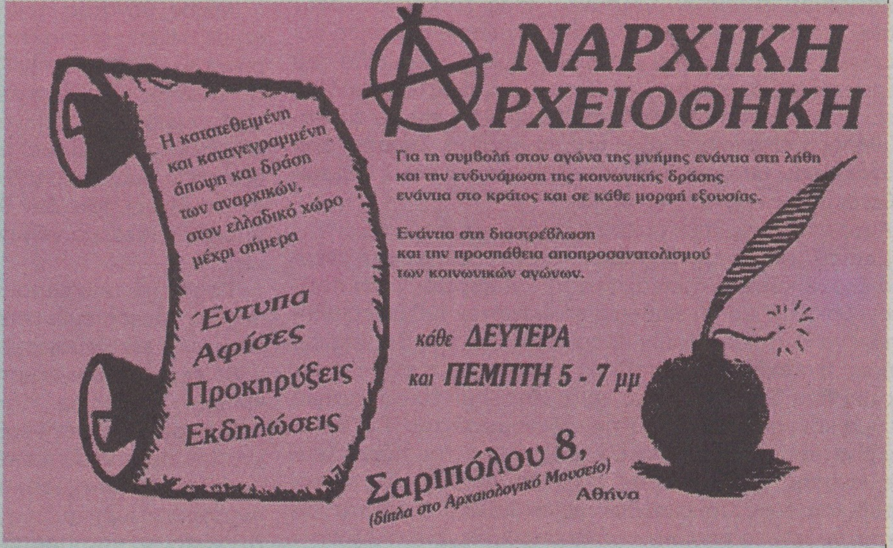

και την ενέργεια, που ήδη μελετάται από την αμερικανική κυβέρνηση. Σε Καλιφόρνια και Φλόριντα, οι κυβερνήτες ανακοίνωσαν, ότι όσα διαδραματίζονται τις τελευταίες εβδομάδες στις ακτές της Λουιζιάνας τους οδήγησαν στην απόφαση να αποσύρουν την υποστήριξή τους στα σχέδια άντλησης πετρελαίου ανοιχτά των ακτών, ενώ ο σύμβουλος του Λευκού Οίκου, Ντέιβιντ Αξελροντ, ανακοίνωσε προσωρινό μορατόριουμ στην άντληση πετρελαίου από τις αμερικανικές ακτές μέχρις ότου διευκρινιστούν τα αίτια του δυστυχήματος στον Κόλπο του Μεξικού.

Το 30% της ετήσιας κατανάλωσης πετρελαίου στις ΗΠΑ προέρχεται από τις πλατφόρμες άντλησης του Κόλ-

παράσχει κάθε δυνατή τεχνογνωσία για την αντιμετώπιση της διαρροής πετρελαίου, όπως καλά γνωρίζει από τη δεκαετία του '80 και τις επιθέσεις που δέχονταν από το Ιράκ...

Όσον αφορά τον καθαρισμό της πετρελαιοκηλίδας, η χρήση ισχυρότατων τοξικών διαλυτικών για πρώτη φορά, οδήγησε στην άμεση αντικατάσταση τους από τη BP, κατόπιν εισήγησης της αμερικάνικης διοίκησης. Από την άλλη πλευρά, αξιωματούχοι των αμερικανικών περιβαλλοντικών υπηρεσιών εξακολουθούν να συλλέγουν δείγματα θαλασσινού ύδατος και ιζημάτων, τα οποία αναμένονται να χρησιμοποιηθούν τους προσεχείς μήνες με στόχο να καθοριστεί ο βαθμός

της μόλυνσης που προκλήθηκε από τη διαρροή πετρελαίου στην εξέδρα άντλησης, «Deep Water Horizon». Είναι σαφές ότι διακυβεύονται εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια, δεδομένου ότι τα συγκεκριμένα στοιχεία θα αξιοποιηθούν από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση στο δικαστήριο, προκειμένου να αξιώσει αποζημιώσεις από την BP. Το εργαστήριο, ωστόσο, από το οποίο θα εξεταστούν τα δείγματα αποτελεί εταιρεία-συνεργάτη της BP.

Αρκετοί είναι ήδη εκείνοι που αμφισβητούν ανοιχτά την απόφαση της «Εθνικής Διοίκησης για τους Ωκεανούς και την Ατμόσφαιρα» να αποστείλει τα δείγματα στο εργαστήριο «TDI-Brooks International». Ο αρμόδιος για περιβαλλοντικά ζητήματα της κομητείας της Εσκάμπια στη Φλόριντα, Τέιλορ Κίρτσενφελντ μάλιστα, αιτήθηκε ήδη για την αποστολή των δειγμάτων από την Εσκάμπια σε εξ ίσου ειδικευμένο εργαστήριο της Φλόριντα. Ο ίδιος καταγγέλλει, επίσης, ότι ομοσπονδιακοί αξιωματούχοι κατέστησαν σαφές στους εθελοντές που επιθυμούν να βοηθήσουν τα πτηνά τα οποία κινδυνεύουν από την περι-

δικαστικό σύστημα, όμως, που χρειάστηκε σχεδόν 20 χρόνια για να διευθετήσει, το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, τις αποζημιώσεις για ηθική βλάβη που προέκυψαν από την πετρελαιοκηλίδα του Exxon Valdez, στα ανοιχτά της Αλάσκας, το 1989. Όπως και το γεγονός ότι είναι η ίδια η BP με το βεβαρημένο παρελθόν από αλλά προγενέστερα «ατυχήματα» που έχουν συμβεί εντός της επικράτειας των ΗΠΑ, όπως στην Αλάσκα το 2006. Στο οποίο, λόγω του απαρχαιωμένου δικτύου αγωγών «προέκυψε» διαρροή 270.000 γαλονιών πετρελαίου ρυπαίνοντας την τούντρα (πεδιάδα) της Αλάσκας. Το οξύμωρο σε αυτά τα πετρελαϊκά «ατυχήματα» είναι ότι η τιμή του βαρελιού εκτοξεύεται, αμέσως μετά την υλοποίηση τους, λόγω τεχνητής έλλειψης στην αγορά...

Από ορισμένους το δυστύχημα στο Κόλπο του Μεξικού έχει χαρακτηριστεί η 11η Σεπτεμβρίου της οικολογίας και κατά άλλους το «τσέρνομπιλ» της πετρελαϊκής ενέργειας. Η λειτουργία του φυσικού φαινόμενου του Ρεύματος του Κόλπου καθιστά το μέγεθος της καταστροφής απρό-

Προσωπική μαρτυρία για κάποια χαρακτηριστικά συμβάντα πριν την Marfin

5/5, η απεργιακή κινητοποίηση έχει ξεκινήσει. Καθώς πορευόμαστε μέσα στα αναρχικά μπλοκ, φωνές και φασαρία τραβούν την προσοχή μας. Καθώς το βλέμμα μας γυρνά προς το εν λόγω σημείο βλέπουμε μια βαριοπούλα να ανεβοκατεβαίνει χτυπώντας έναν εργαζόμενο άνθρωπο στο σούπερ μάρκετ «Bazaar», ενώ ήδη έχει μπει φωτιά στο κατάστημα όπου μέσα βρίσκονται άνθρωποι. Αρκετοί σύντροφοι από εμάς σπεύδουμε, προσπαθώντας να σταματήσουμε τους κουκουλοφόρους και να γλυτώσουμε από τη δολοφονική τους μανία τον άνθρωπο που χτυπιέται με βάναυσο τρόπο και ταυτοχρόνως να βοηθήσουμε στην κατάσβεση της φωτιάς.

Ακολουθεί μικροσυμπλοκή με σπρωξίδια και ανταλλαγή «κοσμητικών επιθέτων» μεταξύ των συντρόφων και των εν λόγω συμμοριτών. Ο ξυλοκοπημένος άνθρωπος και εργαζόμενος του σούπερ μάρκετ σηκώνεται και παρά τις «περιποιήσεις» που έχει δεχτεί, παίρνει έναν πυροσβεστήρα και συμμετέχει στην κατάσβεση της φωτιάς. Κατά τη διάρκεια των γεγονότων-συμπλοκών, αυτά τα θρασύδειλα άτομα που είναι ντοπαρισμένα με μίσος ουρλιάζουν «να καείτε όλοι, απεργοσπάστες». Τελικώς η φωτιά σβήνει και αυτοί αποχωρούν.

Μετά από λίγο πραγματοποιούν επίθεση στο βιβλιοπωλείο «Ιανός», αναγκάζοντάς μας σε μία εκ νέου παρέμβαση. Καθώς έχουν ανάψει φωτιά εντός του βιβλιοπωλείου μία υπάλληλος βρίσκεται περικυκλωμένη και ενώ προπηλακίζεται εκλιπαρεί για έλεος τις ορδές των δολοφόνων. Η νεαρή υπάλληλος τους παρακαλά λέγοντας «σπάστε το, αλλά μην το καίτε γιατί υπάρχουν μέσα δεκαπέντε άνθρωποι». Οι απαντήσεις που έπαιρνε ήταν: «να καείτε όλοι, στα αρχίδια μας απεργοσπάστες», «τι δουλειά έχετε εδώ;» και άλλα τέτοιου είδους «επιχειρήματα» και κοσμητικά επίθετα.

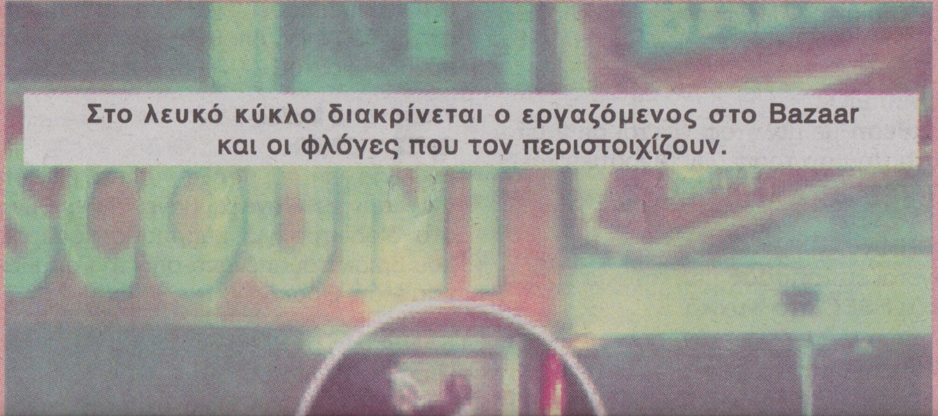
Τα προαναφερθέντα διαδραματίζονται εν μέσω μικροσυμπλοκών. Τα περί ων ο λόγος ανθρωπάρια, όχι μόνο δεν κάμπτονται αλλά επιχειρούν για δεύτερη φορά την πυρπόληση του βιβλιοπωλείου, η οποία αποτρέπεται και αυτή.

Κι ενώ η «υπομονή» των διαδηλωτών εξαντλείται και επίκειται σύρραξη με τα περί ου ο λόγος υποκείμενα, αυτοί οι τύποι τρέπονται σε φυγή.

Οι εν λόγω παρεμβάσεις στοχοποίησαν, βέβαια, κάποιους συντρόφους μας, οι οποίοι λίγο αργότερα ξυλοκοπήθηκαν με το γνωστό τραμπούκικο και αγελαίο τρόπο από τις εν λόγω συμμορίες...

Έπεται συνέχεια (;)

Ένας σύντροφος που ήταν παρών

Στο λευκό κύκλο διακρίνεται ο εργαζόμενος στο Bazaar και οι φλόγες που τον περιστοιχίζουν.

της μόλυνσης που προκλήθηκε από τη διαρροή πετρελαίου στην εξέδρα άντλησης, «Deep Water Horizon». Είναι σαφές ότι διακυβεύονται εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια, δεδομένου ότι τα συγκεκριμένα στοιχεία θα αξιοποιηθούν από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση στο δικαστήριο, προκειμένου να αξιώσει αποζημιώσεις από την BP. Το εργαστήριο, ωστόσο, από το οποίο θα εξεταστούν τα δείγματα αποτελεί εταιρεία-συνεργάτη της BP.

Αρκετοί είναι ήδη εκείνοι που αμφισβητούν ανοιχτά την απόφαση της «Εθνικής Διοίκησης για τους Ωκεανούς και την Ατμόσφαιρα» να αποστείλει τα δείγματα στο εργαστήριο «TDI-Brooks International». Ο αρμόδιος για περιβαλλοντικά ζητήματα της κομητείας της Εσκάμπια στη Φλόριντα, Τέιλορ Κίρτσενφελντ μάλιστα, αιτήθηκε ήδη για την αποστολή των δειγμάτων από την Εσκάμπια σε εξ ίσου ειδικευμένο εργαστήριο της Φλόριντα. Ο ίδιος καταγγέλλει, επίσης, ότι ομοσπονδιακοί αξιωματούχοι κατέστησαν σαφές στους εθελοντές που επιθυμούν να βοηθήσουν τα πτηνά τα οποία κινδυνεύουν από την περιβαλλοντική καταστροφή ότι το έργο τους πρέπει να γίνεται πάντα παρουσία υπαλλήλων ιδιωτικής εταιρείας συνεργαζόμενης με την BP.

Φυσικά, επικοινωνιακά, η αμερικάνικη εξουσία μέσω των ΜΜΕ προωθεί την εικόνα της σύγκρουσης με την «ανυπάκουη» BP και των ελλιπών ελέγχων ορισμένων κρατικών υπαλλήλων. Είναι το ίδιο πολιτικό και δικαστικό σύστημα, όμως, που χρειάστηκε σχεδόν 20 χρόνια για να διευθετήσει, το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, τις αποζημιώσεις για ηθική βλάβη που προέκυψαν από την πετρελαιοκηλίδα του Exxon Valdez, στα ανοιχτά της Αλάσκας, το 1989. Όπως και το γεγονός ότι είναι η ίδια η BP με το βεβαρημένο παρελθόν από αλλά προγενέστερα «ατυχήματα» που έχουν συμβεί εντός της επικράτειας των ΗΠΑ, όπως στην Αλάσκα το 2006. Στο οποίο, λόγω του απαρχαιωμένου δικτύου αγωγών «προέκυψε» διαρροή 270.000 γαλονιών πετρελαίου ρυπαίνοντας την τούντρα (πεδιάδα) της Αλάσκας. Το οξύμωρο σε αυτά τα πετρελαϊκά «ατυχήματα» είναι ότι η τιμή του βαρελιού εκτοξεύεται, αμέσως μετά την υλοποίηση τους, λόγω τεχνητής έλλειψης στην αγορά...

Από ορισμένους το δυστύχημα στο Κόλπο του Μεξικού έχει χαρακτηριστεί η 11η Σεπτεμβρίου της οικολογίας και κατά άλλους το "τσέρνομπιλ" της πετρελαϊκής ενέργειας. Η λειτουργία του φυσικού φαινόμενου του Ρεύματος του Κόλπου καθιστά το μέγεθος της καταστροφής απρόβλεπτο και ανυπολόγιστο. Τα μέχρι σήμερα δεδομένα βεβαιώνουν, απλώς, ότι το οικοσύστημα της περιοχής του δέλτα του Μισσισιπή έχει μολυνθεί από την πετρελαιοκηλίδα, δυνατότητα καθαρισμού ουσιαστικά δεν υπάρχει και η καταστροφή από την παράλληλη χρήση χημικών εντείνεται. Η αξία του Κόλπου του Μεξικού για τα οικοσυστήματα είναι τεράστια αφού εδώ αναπαράγονται 5 από τα 7 είδη θαλάσσιας χελώνας. Είδη, όπως ο ερυθρός τόνος ή ο καφέ πελεκάνος, απειλούνται με εξαφάνιση, ενώ καταστροφικό είναι ότι η περίοδος αναπαραγωγής και ωοτοκίας για εκατοντάδες είδη πουλιών, ψαριών και χελωνών είχε ήδη ξεκινήσει. Οι εικόνες

χτει, παίρνει έναν πυροσβεστήρα και συμμετέχει στην κατάσβεση της φωτιάς. Κατά τη διάρκεια των γεγονότων-συμπλοκών, αυτά τα θρασύδειλα άτομα που είναι ντοπαρισμένα με μίσος ουρλιάζουν «να καείτε όλοι, απεργοσπάστες». Τελικώς η φωτιά σβήνει και αυτοί αποχωρούν.

Μετά από λίγο πραγματοποιούν επίθεση στο βιβλιοπωλείο «Ιανός», αναγκάζοντάς μας σε μία εκ νέου παρέμβαση. Καθώς έχουν ανάψει φωτιά εντός του βιβλιοπωλείου μία υπάλληλος βρίσκεται περικυκλωμένη και ενώ προπηλακίζεται εκλιπαρεί για έλεος τις ορδές των δολοφόνων. Η νεαρή υπάλληλος τους παρακαλά λέγοντας «σπάστε το, αλλά μην το καίτε γιατί υπάρχουν μέσα δεκαπέντε άνθρωποι». Οι απαντήσεις που έπαιρνε ήταν: «να καείτε όλοι, στα αρχίδια μας απεργοσπάστες», «τι δουλειά έχετε εδώ;» και άλλα τέτοιου είδους «επιχειρήματα» και κοσμητικά επίθετα.

Τα προαναφερθέντα διαδραματίζονται εν μέσω μικροσυμπλοκών. Τα περί ων ο λόγος ανθρωπάρια, όχι μόνο δεν κάμπτονται αλλά επιχειρούν για δεύτερη φορά την πυρπόληση του βιβλιοπωλείου, η οποία αποτρέπεται και αυτή.

Κι ενώ η «υπομονή» των διαδηλωτών εξαντλείται και επίκειται σύρραξη με τα περί ου ο λόγος υποκείμενα, αυτοί οι τύποι τρέπονται σε φυγή.

Οι εν λόγω παρεμβάσεις στοχοποίησαν, βέβαια, κάποιους συντρόφους μας, οι οποίοι λίγο αργότερα ξυλοκοπήθηκαν με το γνωστό τραμπούκικο και αγελαίο τρόπο από τις εν λόγω συμμορίες...

Έπεται συνέχεια (;)

Ένας σύντροφος που ήταν παρών

Στο λευκό κύκλο διακρίνεται ο εργαζόμενος στο Bazaar και οι φλόγες που τον περιστοιχίζουν.

κονομικής εξουσίας δομείται εδώ και αιώνες, όλο και πιο βάρβαρα, σε μια μονοδιάστατη ανθρωποκεντρική λογική που όλα περιστρέφονται γύρω από τον άνθρωπο, αγνοώντας ή απαξιώνοντας κιόλας, τα υπόλοιπα έμβια όντα, τότε είναι αναμενόμενα τα ατυχήματα-ρυπαντές που κατα-

Αρκετοί είναι ήδη εκείνοι που αμφισβητούν ανοιχτά την απόφαση της «Εθνικής Διοίκησης για τους Ωκεανούς και την Ατμόσφαιρα» να αποστείλει τα δείγματα στο εργαστήριο «TDI-Brooks International». Ο αρμόδιος για περιβαλλοντικά ζητήματα της κομητείας της Εσκάμπια στη Φλόριντα, Τέιλορ Κίρτσενφελντ μάλιστα, αιτήθηκε ήδη για την αποστολή των δειγμάτων από την Εσκάμπια σε εξ ίσου ειδικευμένο εργαστήριο της Φλόριντα. Ο ίδιος καταγγέλλει, επίσης, ότι ομοσπονδιακοί αξιωματούχοι κατέστησαν σαφές στους εθελοντές που επιθυμούν να βοηθήσουν τα πτηνά τα οποία κινδυνεύουν από την περιβαλλοντική καταστροφή ότι το έργο τους πρέπει να γίνεται πάντα παρουσία υπαλλήλων ιδιωτικής εταιρείας συνεργαζόμενης με την BP.

Φυσικά, επικοινωνιακά, η αμερικάνικη εξουσία μέσω των ΜΜΕ προωθεί την εικόνα της σύγκρουσης με την «ανυπάκουη» BP και των ελλιπών ελέγχων ορισμένων κρατικών υπαλλήλων. Είναι το ίδιο πολιτικό και γω του απαρχαιωμένου δικτύου αγωγών «προέκυψε» διαρροή 270.000 γαλονιών πετρελαίου ρυπαίνοντας την τούντρα (πεδιάδα) της Αλάσκας. Το οξύμωρο σε αυτά τα πετρελαϊκά «ατυχήματα» είναι ότι η τιμή του βαρελιού εκτοξεύεται, αμέσως μετά την υλοποίηση τους, λόγω τεχνητής έλλειψης στην αγορά...

Από ορισμένους το δυστύχημα στο Κόλπο του Μεξικού έχει χαρακτηριστεί η 11η Σεπτεμβρίου της οικολογίας και κατά άλλους το «τσέρνομπιλ» της πετρελαϊκής ενέργειας. Η λειτουργία του φυσικού φαινόμενου του Ρεύματος του Κόλπου καθιστά το μέγεθος της καταστροφής απρόβλεπτο και ανυπολόγιστο. Τα μέχρι σήμερα δεδομένα βεβαιώνουν, απλώς, ότι το οικοσύστημα της περιοχής του δέλτα του Μισσισιπή έχει μολυνθεί από την πετρελαιοκηλίδα, δυνατότητα καθαρισμού ουσιαστικά δεν υπάρχει και η καταστροφή από την παράλληλη χρήση χημικών εντείνεται. Η αξία του Κόλπου του Μεξικού για τα οικοσυστήματα είναι τεράστια αφού εδώ

Στο λευκό κύκλο διακρίνεται ο εργαζόμενος στο Bazaar και οι φλόγες που τον περιστοιχίζουν.

αναπαράγονται 5 από τα 7 είδη θαλάσσιας χελώνας. Είδη, όπως ο ερυθρός τόνος ή ο καφέ πελεκάνος, απειλούνται με εξαφάνιση, ενώ καταστροφικό είναι ότι η περίοδος αναπαραγωγής και ωοτοκίας για εκατοντάδες είδη πουλιών, ψαριών και χελωνών είχε ήδη ξεκινήσει. Οι εικόνες των μαυρισμένων θαλασσοπουλιών μάς θύμισε με το χειρότερο τρόπο την πετρελαιοκηλίδα της Αλάσκα το 1989, όταν περίπου 500.000 πτηνά θανατώθηκαν. Ενώ οι επιπτώσεις στην αλιεία είναι ολοκληρωτικές, όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό.

Αλλά όταν το μοντέλο πολιτικής και οικονομικής εξουσίας δομείται εδώ και αιώνες, όλο και πιο βάρβαρα, σε μια μονοδιάστατη ανθρωποκεντρική λογική που όλα περιστρέφονται γύρω από τον άνθρωπο, αγνοώντας ή απαξιώνοντας κιόλας, τα υπόλοιπα έμβια όντα, τότε είναι αναμενόμενα τα ατυχήματα-ρυπαντές που καταστρέφουν οικοσυστήματα και βιοποικιλότητα. Άλλωστε όπως είχε γράψει και ο γεωγράφος Θεόφραστος: «Ο σκοπός της φύσης δεν είναι η διαιώνιση του ανθρώπινου είδους αλλά η διασφάλιση της βιοποικιλότητας των ειδών».

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.
Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από την

Κυριακή 2 Μαΐου
ΑΘΗΝΑ
Γίνονται **εμπρησμοί** σε υποκαταστήματα της εμπορικής και της αγροτικής τράπεζας στον Αγ. Δημήτριο.

ΧΑΝΙΑ
Η «Διάχυση Αντάρτικης Σκέψης» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον **εμπρησμό** σε εμπορική τράπεζα στις 27/4.

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Επίθεση με πέτρες και μπουκάλια δέχεται κτίριο της Περιφέρειας Μακεδονίας-Θράκης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε 2 υποκαταστήματα τραπεζών (Αγροτική και Εθνική).

ΑΘΗΝΑ
Γίνεται **εμπρησμός** με γκαζάκια σε τράπεζα HSBC στο Ψυχικό.

ΗΠΑ
Αυτοκίνητο με εκρηκτικό μηχανισμό ανα-

bent του νότιου Νταγκεστάν, την ώρα που προσέγγιζε το σταθμό φορτίο με στρατιωτικό εξοπλισμό.

Κυριακή 9 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ανατινάζεται όχημα στο οποίο επιβαίνει στρατιωτικός του Σώματος Πεζοναυτών των Ρώσων.
Στην πόλη Kaspiysk του Νταγκεστάν σημειώνεται έκρηξη με στόχο πράκτορες της FSB (πρώην KGB). Η έκρηξη γίνεται την ώρα που ένας πράκτορας προσπαθεί να πλησιάσει ένα ύποπτο πακέτο στην οδό Λένιν, όπου διαμένουν πολλοί συνάδελφοί του.

Τετάρτη 12 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Η «Αναρχική σύμπραξη για την μείωση των καμερών» αναλαμβάνει την ευθύνη στο διαδίκτυο για εμπρησμό κάμερας που βρίσκεται απέναντι από τη Γραμματεία Μακ. Θράκης.

ΔΑΝΙΑ
Πέμπτη 13 Μαΐου

Η ΛΑΡΚΟ συνεχίζει...

Η ΛΑΡΚΟ συνεχίζει ακάθεκτη να ζητεί και να παίρνει νέες εκτάσεις για τις εξορυκτικές της δραστηριότητες, να αποθέτει μετάλλευμα στον ευβοϊκό και ταυτόχρονα, διάφορα, δημοσιεύματα να την εμφανίζουν προβληματική που οδεύει προς την ιδιωτικοποίηση. Τελευταία, τοπικός περιβαλλοντικός σύλλογος συναίνεσε ώστε να παραχωρηθεί έκταση για συνέχιση της εξόρυξης σιδερονικελίου. Το αντάλλαγμα; Μερικά άτομα του χωριού να πιάσουν δουλειά στη ΛΑΡΚΟ.

Αυτή είναι μια πάγια και πετυχημένη αρχή της ΛΑΡΚΟ, ώστε να διαμορφώνει τα τοπικά της στηρίγματα παράλληλα με την πριμοδότηση «δικών» της πολιτικών παραγόντων (δήμαρχοι, σύμβουλοι κλπ). Είναι αυτοί οι «άρχοντες», που απειλούν οποιονδήποτε καταφέρετε κατά της ΛΑΡΚΟ και των αποφάσεων της δημοτικής αρχής, ότι θα καταγγελθεί και διωχθεί ποινικά. Και από την άλλη πλευρά οι κομματικοί συνδικαλιστές να συνεχίζουν το έργο τους.

Ανακοινώσεις για τα μάτια του κόσμου μετά από κάποιο εργατικό «ατύχημα» και ταυτόχρονα τραμπουκισμοί και απειλητικές ανακοινώσεις σε όποιον δρα κοινωνικά και όχι συντεχνιακά. Ας μην ξεχνάμε την αλήστου μνήμης ανακοίνωση τους πριν δυο χρόνια: «*Σ' ότι μας αφορά είμαστε ανοιχτοί στον όποιο διάλογο που θα έχει την προϋπόθεση της συνύπαρξης με σκληρούς όρους, όμως ξεκαθαρίζουμε σ' όλους τους «άλλους» ότι χαρακτηρίζονται εχθροί μας με ότι αυτό συνεπάγεται, είμαστε αποφασισμένοι και να συγκρουστούμε και να χτυπήσουμε αλύπητα όποιον επιχειρήσει να παίξει με το μεροκάματό μας. Δεν προειδοποιούμε, απειλούμε και βάλτε το καλά στο μυαλό μας. Αρκετά παίξατε. Τα πράγματα έχουν δυσκολέψει. Δεν θα επιτρέψουμε να χαθεί καμιά θέση εργασίας. Γιατί καλώς ή κακώς ανεπτυγμένη οικολογική συνείδηση έχουν οι «χορτάτοι». Οι πεινασμένοι καίνε δάση για να πουλήσουν ξύλα, ρίχνουν δυναμίτη στη θάλασσα για να φάνε ψάρια, καίνε λάδια καμένα για να ζεσταθούν. Σίγουρα πιστεύουμε ότι όσοι σκέπτονται υγιώς δεν θα ήθελαν τέτοιες καταστάσεις. Κάτι που για μας έχει αξία. Ανταλλάσσουμε κύριοι το μεροκάματό μας στη ΛΑΡΚΟ με μια θέση στο δημόσιο.*»

Πέμπτη 20 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνεται ένας μπάτσος των ρωσικών ειδικών δυνάμεων OMON, από πυροβολισμούς ανταρτών στην πρωτεύουσα του Νταγκεστάν Σαμιλκαλά.

Παρασκευή 21 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ομάδα ανταρτών επιτίθεται με όπλα και χειροβομβίδες εναντίον ρώσων κατοχικών στο χωριό Σαλάζι της Τσετσενίας. Οι αρχές αποκρύπτουν το γεγονός.

στα CIE (Κέντρα Ταυτοποίησης & Απέλασης).
Στο μεταξύ, στο κέντρο κράτησης Restinco στο Μπρίντιζι, ομάδα δεκαπέντε μεταναστών κατάφερε να δραπετεύσει, μετά από καθημερινές σχεδόν εξεγέρσεις των έγκλειστων τις τελευταίες μέρες.

Κυριακή 23 Μαΐου
ΧΙΛΗ
Πραγματοποιείται σαμποτάζ εναντίον κεραίας κινητής τηλεφωνίας στο Σαντιά-

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Κυριακή 2 Μαΐου
ΑΘΗΝΑ
Γίνονται **εμπρησμοί** σε υποκαταστήματα της εμπορικής και της αγροτικής τράπεζας στον Αγ. Δημήτριο.

ΧΑΝΙΑ
Η «Διάχυση Αντάρτικης Σκέψης» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον **εμπρησμό** σε εμπορική τράπεζα στις 27/4.

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Επίθεση με πέτρες και μπουκάλια δέχεται κτίριο της Περιφέρειας Μακεδονίας-Θράκης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε 2 υποκαταστήματα τραπεζών (Αγροτική και Εθνική).

ΑΘΗΝΑ
Γίνεται **εμπρησμός** με γκαζάκια σε τράπεζα HSBC στο Ψυχικό.

ΗΠΑ
Αυτοκίνητο με εκρηκτικό μηχανισμό ανακαλύπτεται στο κέντρο της Νέας Υόρκης. Το όχημα αφήνεται αναμμένο και αναζητείται ο άγνωστος που το οδηγούσε. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ταλιμπάν του Πακιστάν (ΤΤΡ). Αργότερα συλλαμβάνεται ένας 25χρονος Πακιστανός, ο Φαϊζάλ Σαζάντ.

Τετάρτη 5 Μαΐου
ΒΟΛΟΣ (Πορεία)
Κατά τη διάρκεια της απεργιακής πορείας προκαλούνται ζημιές σε 2 πολυτελή καταστήματα, 2 τράπεζες, σε αυτοκίνητο σεκιούριτι και σε κτίριο της νομαρχίας. Γίνονται επίσης επιθέσεις σε μπάτσους με μολότοφ.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ (Πορεία)
Προξενούνται φθορές σε δύο τράπεζες.

ΠΑΤΡΑ (Πορεία)

bent του νότιου Νταγκεστάν, την ώρα που προσέγγιζε το σταθμό φορτίο με στρατιωτικό εξοπλισμό.

Κυριακή 9 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ανατινάζεται όχημα στο οποίο επιβαίνει στρατιωτικός του Σώματος Πεζοναυτών των Ρώσων.
Στην πόλη Kaspiysk του Νταγκεστάν σημειώνεται έκρηξη με στόχο πράκτορες της FSB (πρώην KGB). Η έκρηξη γίνεται την ώρα που ένας πράκτορας προσπαθεί να πλησιάσει ένα ύποπτο πακέτο στην οδό Λένιν, όπου διαμένουν πολλοί συνάδελφοί του.

Τετάρτη 12 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Η «Αναρχική σύμπραξη για την μείωση των καμερών» αναλαμβάνει την ευθύνη στο διαδίκτυο για εμπρησμό κάμερας που βρίσκεται απέναντι από τη Γραμματεία Μακ. Θράκης.

ΔΑΝΙΑ
Πέμπτη 13 Μαΐου
Περίπου 13 αστυνομικά οχήματα, περιπολικά και ασφαλίτικα πυρπολούνται το βράδυ, στην Αστυνομική Ακαδημία στο Brondby.
Περίοικοι ειδοποιούν την αστυνομία μετά το άκουσμα των εκρήξεων στη σχολή και βλέποντας να φλέγονται 3 οχήματα. Μέχρι να φτάσει η πυροσβεστική, άλλα 13 παραδόθηκαν στις φλόγες.

Τρίτη 19 Μαΐου
Επίθεση με βόμβες μολότοφ πραγματοποίησε η αναρχική ομάδα FFCC στην Οτάβα του Καναδά, στο προάστιο Glebe.
Στην ανάληψη ευθύνης που δημοσιεύτηκε στο διαδίκτυο, αναφέρουν ότι επιλέχτηκε η RBC, ως ο μεγαλύτερος χρηματοπιστωτικός οργανισμός του Καναδά, για την εμπλοκή της μέσω των χρηματοδοτήσεων στη καταστροφή της φύσης

ντων (δήμαρχοι, σύμβουλοι κλπ). Είναι αυτοί οι «άρχοντες», που απειλούν οποιονδήποτε καταφέρετε κατά της ΛΑΡΚΟ και των αποφάσεων της δημοτικής αρχής, ότι θα καταγγελθεί και διωχθεί ποινικά. Και από την άλλη πλευρά οι κομματικοί συνδικαλιστές να συνεχίζουν το έργο τους.

Ανακοινώσεις για τα μάτια του κόσμου μετά από κάποιο εργατικό «ατύχημα» και ταυτόχρονα τραμπουκισμοί και απειλητικές ανακοινώσεις σε όποιον δρα κοινωνικά και όχι συντεχνιακά. Ας μην ξεχνάμε την αλήστου μνήμης ανακοίνωση τους πριν δυο χρόνια: «*Σ' ότι μας αφορά είμαστε ανοιχτοί στον όποιο διάλογο που θα έχει την προϋπόθεση της συνύπαρξης με σκληρούς όρους, όμως ξεκαθαρίζουμε σ' όλους τους «άλλους» ότι χαρακτηρίζονται εχθροί μας με ότι αυτό συνεπάγεται, είμαστε αποφασισμένοι και να συγκρουστούμε και να χτυπήσουμε αλύπητα όποιον επιχειρήσει να παίξει με το μεροκάματό μας. Δεν προειδοποιούμε, απειλούμε και βάλτε το καλά στο μυαλό μας. Αρκετά παίξατε. Τα πράγματα έχουν δυσκολέψει. Δεν θα επιτρέψουμε να χαθεί καμιά θέση εργασίας. Γιατί καλώς ή κακώς ανεπτυγμένη οικολογική συνείδηση έχουν οι «χορτάτοι». Οι πεινασμένοι καίνε δάση για να πουλήσουν ξύλα, ρίχνουν δυναμίτη στη θάλασσα για να φάνε ψάρια, καίνε λάδια καμένα για να ζεσταθούν. Σίγουρα πιστεύουμε ότι όσοι σκέπτονται υγιώς δεν θα ήθελαν τέτοιες καταστάσεις. Κάτι που για μας έχει αξία. Ανταλλάσσουμε κύριοι το μεροκάματό μας στη ΛΑΡΚΟ με μια θέση στο δημόσιο.*»

Πέμπτη 20 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνεται ένας μπάτσος των ρωσικών ειδικών δυνάμεων OMON, από πυροβολισμούς ανταρτών στην πρωτεύουσα του Νταγκεστάν Σαμιλκαλά.

Παρασκευή 21 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ομάδα ανταρτών επιτίθεται με όπλα και χειροβομβίδες εναντίον ρώσων κατοχικών στο χωριό Σαλαζί της Τσετσενίας. Οι αρχές αποκρύπτουν το γεγονός.

ΧΙΛΗ
Πραγματοποιείται επίθεση του ALF σε McDonald's.
Σε ανακοίνωση ανάληψης ευθύνης αναφέρεται μεταξύ άλλων:
«Το κρύο πρωινό της 21ης Μάη καταστρέψαμε την είσοδο ενός McDonald's που βρίσκεται στο κέντρο του Σαντιάγκο κοντά στα πανεπιστήμια.
Η μεγάλη γυάλινη πόρτα καταστράφηκε.
Η λογική του καπιταλισμού είναι το κέρδος σε βάρος των Ζώων της Γης.
Εταιρίες όπως τα McDonalds υποστηρίζουν και συντηρούν αυτή την καθημερινή βιοκτονία σκοτώνοντας τη Γη.
... Χαιρετισμός ελευθερίας στους Marco, Silvia, Costantino, Luca, Sergio, Leo, Abraham, Adrian και Diego.
Χαιρετισμός πολέμου στο σύντροφο αναρχικό Mauricio Morales, που σκοτώθηκε κατά λάθος πέρσι σε δράση ενάντια

στα CIE (Κέντρα Ταυτοποίησης & Απέλασης).
Στο μεταξύ, στο κέντρο κράτησης Restinco στο Μπρίντιζι, ομάδα δεκαπέντε μεταναστών κατάφερε να δραπετεύσει, μετά από καθημερινές σχεδόν εξεγέρσεις των έγκλειστων τις τελευταίες μέρες.

Κυριακή 23 Μαΐου
ΧΙΛΗ
Πραγματοποιείται σαμποτάζ εναντίον κεραίας κινητής τηλεφωνίας στο Σαντιάγκο.
Στην ανάληψη ευθύνης που δημοσιεύεται στο διαδίκτυο, γίνονται αναφορές στον ένα χρόνο από το θάνατο του Mauricio Morales, στα μέτρα προφύλαξης που πήραν οι δράστες ώστε να μην πάθουν ηλεκτροπληξία απ' τα καλώδια, στην κάλυψη των παπουτσιών για ίχνη στο χώμα όπως και του προσώπου και των χεριών.
Την ανάληψη ευθύνης υπογράφει η «Άγρια Εξεγερτική Ομάδα σε Πόλεμο Ενάντια στην Κυριαρχία».

Τρίτη 25 Μαΐου
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
Επίθεση πραγματοποιείται στη Banco Ciudad de Tribunales στη πρωτεύουσα.
Την ευθύνη για την έκρηξη του αυτοσχέδιου μηχανισμού ανέλαβαν οι «Επαναστατικοί Πυρήνες/Ταξιαρχία Mauricio Morales».

Επίθεση με πέτρες και μπουκάλια δέχεται κτίριο της Περιφέρειας Μακεδονίας-Θράκης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε 2 υποκαταστήματα τραπεζών (Αγροτική και Εθνική).

ΑΘΗΝΑ
Γίνεται **εμπρησμός** με γκαζάκια σε τράπεζα HSBC στο Ψυχικό.

ΗΠΑ
Αυτοκίνητο με εκρηκτικό μηχανισμό ανακαλύπτεται στο κέντρο της Νέας Υόρκης. Το όχημα αφήνεται αναμμένο και αναζητείται ο άγνωστος που το οδηγούσε. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ταλιμπάν του Πακιστάν (ΤΤΡ). Αργότερα συλλαμβάνεται ένας 25χρονος Πακιστανός, ο Φαϊζάλ Σαζάντ.

Τετάρτη 5 Μαΐου
ΒΟΛΟΣ (Πορεία)
Κατά τη διάρκεια της απεργιακής πορείας προκαλούνται ζημιές σε 2 πολυτελή καταστήματα, 2 τράπεζες, σε αυτοκίνητο σεκιούριτι και σε κτίριο της νομαρχίας. Γίνονται επίσης επιθέσεις σε μπάτσους με μολότοφ.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ (Πορεία)
Προξενούνται φθορές σε δύο τράπεζες.

ΠΑΤΡΑ (Πορεία)
Κατά τη διάρκεια της πορείας προξενούνται φθορές σε τράπεζες και μπαίνουν φλεγόμενοι κάδοι σαν οδοφράγματα.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (Πορεία)
Στην πλατεία Λιονταριών γίνεται επίθεση από διαδηλωτές στους μπάτσους με πέτρες και μολότοφ. Το κέντρο πνίγεται στα δακρυγόνα. Επιθέσεις με πέτρες και μολότοφ σημειώνονται σε τράπεζες και κάμερες. Γίνεται μία σύλληψη.

Παρασκευή 7 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Εκρηκτικός μηχανισμός εκρήγνυται σε σιδηροδρομικό σταθμό στην πόλη Derbent την ώρα που ένας πράκτορας προσπάθεί να πλησιάσει ένα ύποπτο πακέτο στην οδό Λένιν, όπου διαμένουν πολλοί συνάδελφοί του.

Τετάρτη 12 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Η «Αναρχική σύμπραξη για την μείωση των καμερών» αναλαμβάνει την ευθύνη στο διαδίκτυο για εμπρησμό κάμερας που βρίσκεται απέναντι από τη Γραμματεία Μακ. Θράκης.

ΔΑΝΙΑ
Πέμπτη 13 Μαΐου
Περίπου 13 αστυνομικά οχήματα, περιπολικά και ασφαλίτικα πυρπολούνται το βράδυ, στην Αστυνομική Ακαδημία στο Brondby.
Περίοικοι ειδοποιούν την αστυνομία μετά το άκουσμα των εκρήξεων στη σχολή και βλέποντας να φλέγονται 3 οχήματα. Μέχρι να φτάσει η πυροσβεστική, άλλα 13 παραδόθηκαν στις φλόγες.

Τρίτη 19 Μαΐου
Επίθεση με βόμβες μολότοφ πραγματοποίησε η αναρχική ομάδα FFCC στην Οτάβα του Καναδά, στο προάστιο Glebe.
Στην ανάληψη ευθύνης που δημοσιεύτηκε στο διαδίκτυο, αναφέρουν ότι επιλέχτηκε η RBC, ως ο μεγαλύτερος χρηματοπιστωτικός οργανισμός του Καναδά, για την εμπλοκή της μέσω των χρηματοδοτήσεων στη καταστροφή της φύσης και για το πρωταγωνιστικό ρόλο της στις συνόδων G8 και G20 που θα διεξαχθούν Huntsville και το Τορόντο, στις 25-27 Ιουνίου.
Επίσης στην ανάληψη ευθύνης αναφέρεται η εμπλοκή της RBC ως χορηγού των χειμερινών ολυμπιακών αγώνων στην αρπαγή της γης των αυτοχθόνων πληθυσμών για την κατασκευή ολυμπιακών εγκαταστάσεων καθώς και η εμπλοκή της στην αποψίλωση δασών του Καναδά για την εξόρυξη πετρελαϊκών κοιτασμάτων.
Προειδοποιούν, επίσης, ότι θα συνεχίσουν τις επιθέσεις τους καί κατά τη διάρκεια των συνόδων G8 και G20.

Πέμπτη 20 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνεται ένας μπάτσος των ρωσικών ειδικών δυνάμεων ΟΜΟΝ, από πυροβολισμούς ανταρτών στην πρωτεύουσα του Νταγκεστάν Σαμιλκαλά.

Παρασκευή 21 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ομάδα ανταρτών επιτίθεται με όπλα και χειροβομβίδες εναντίον ρώσων κατοχικών στο χωριό Σαλάζι της Τσετσενίας. Οι αρχές αποκρύπτουν το γεγονός.

ΧΙΛΗ
Πραγματοποιείται επίθεση του ALF σε McDonald's.
Σε ανακοίνωση ανάληψης ευθύνης αναφέρεται μεταξύ άλλων:
«Το κρύο πρωινό της 21ης Μάη καταστρέψαμε την είσοδο ενός McDonald's που βρίσκεται στο κέντρο του Σαντιάγκο κοντά στα πανεπιστήμια.
Η μεγάλη γυάλινη πόρτα καταστράφηκε.
Η λογική του καπιταλισμού είναι το κέρδος σε βάρος των Ζώων της Γης.
Εταιρίες όπως τα McDonalds υποστηρίζουν και συντηρούν αυτή την καθημερινή βιοκτονία σκοτώνοντας τη Γη.
... Χαιρετισμός ελευθερίας στους Marco, Silvia, Costantino, Luca, Sergio, Leo, Abraham, Adrian και Diego.
Χαιρετισμός πολέμου στο σύντροφο αναρχικό Mauricio Morales, που σκοτώθηκε κατά λάθος πέρσι σε δράση ενάντια στην Κυριαρχία.
Μέτωπο Απελευθέρωσης των Ζώων».

Σάββατο 22 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Τραυματίζονται δύο μπάτσοι όταν δέχονται επίθεση καθώς βρίσκονται στο όχημά τους, στην πόλη Ναζράν της Ινγκουσετίας.

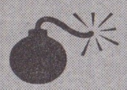
ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ
Πυρπολούνται ένα βανάκι και ένα Fiat Panda που ανήκουν στην εκκλησία (Misericordia Rifredi) .
Δίπλα έχουν γραφεί συνθήματα αλληλεγγύης στους μετανάστες και ενάντια στα CIE (Κέντρα Ταυτοποίησης & Απέλασης).
Στο μεταξύ, στο κέντρο κράτησης Restinco στο Μπρίντιζι, ομάδα δεκαπέντε μεταναστών κατάφερε να δραπετεύσει, μετά από καθημερινές σχεδόν εξεγέρσεις των έγκλειστων τις τελευταίες μέρες.

Κυριακή 23 Μαΐου
ΧΙΛΗ
Πραγματοποιείται σαμποτάζ εναντίον κεραίας κινητής τηλεφωνίας στο Σαντιάγκο.
Στην ανάληψη ευθύνης που δημοσιεύεται στο διαδίκτυο, γίνονται αναφορές στον ένα χρόνο από το θάνατο του Mauricio Morales, στα μέτρα προφύλαξης που πήραν οι δράστες ώστε να μην πάθουν ηλεκτροπληξία απ' τα καλώδια, στην κάλυψη των παπουτσιών για ίχνη στο χώμα όπως και του προσώπου και των χεριών.
Την ανάληψη ευθύνης υπογράφει η «Άγρια Εξεγερτική Ομάδα σε Πόλεμο Ενάντια στην Κυριαρχία».

Τρίτη 25 Μαΐου
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
Επίθεση πραγματοποιείται στη Banco Ciudad de Tribunales στην πρωτεύουσα.
Την ευθύνη για την έκρηξη του αυτοσχέδιου μηχανισμού ανέλαβαν οι «Επαναστατικοί Πυρήνες/Ταξιαρχία Mauricio Morales».

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ · ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Από τις 10-5 ξεκινάει η επιχείρηση Al-Fath (Νίκη) των ανταρτών με συνεχόμενες επιθέσεις εναντίον των κατοχικών σε διάφορες επαρχίες. Η επιχείρηση αυτή έρχεται σαν απάντηση στις στημένες συνομιλίες στις Μαλβίδες, στις οποίες, σύμφωνα με ανακοινώσεις των ανταρτών, οι μόνοι αφγανοί συνομιλητές είναι τσιράκια του Καρζάι και μετανοημένοι που έχουν παραδοθεί στις αρχές.

Επαρχία Baghlan
Από τις **28-4 ως τις 2-5**, σε 4 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 5 μπάτσοι και καταρρίπτεται ένα ελικόπτερο κι ένα μη επανδρωμένο αεροσκάφος. Στις **13-5** καταλαμβάνεται η πόλη Σαχτι Γιαντίντ, μετά από μάχη στην οποία σκοτώθηκαν 4 μπάτσοι.

Επαρχία Ghazni
Από τις **26-4 ως τις 20-5**, σε 87 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 15 πολωνοί, 6 αφγανοί στρατιώτες και σκοτώνονται ή τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 6 ΝΑΤΟικών αρμάτων. Στις 1-5 παραδίδονται στους αντάρτες 6 στρατιώτες, απ' τους οποίους οι δύο διοικητές, ενώ παραδίδονται στους αντάρτες και 15 καλάσνικοφ.

Επαρχία Helmand
Από τις **26-4 έως τις 20-5**, σε δεκάδες επιχειρήσεις των ανταρτών, κυρίως στην περιοχή Μαρτζά, σκοτώνονται 52 αφγανοί στρατιώτες, 7 μπάτσοι, 14 ΝΑΤΟικοί, 17 βρετανοί, 113 αμερικανοί, 2 πράκτορες της NDS (Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας) και σκοτώνονται ή τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 40 ΝΑΤΟικών αρμάτων. **20-5:** Επίσης, σκοτώνεται διοικητής του αφγανικού στρατού. **30-4:** Νάρκη εκρήγνυται τη στιγμή που γάλλοι κατοχικοί προσπαθούν να την απενεργοποιήσουν, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν αρκετοί απ' αυτούς.

Επαρχία Khost
Από τις **28-4 ως τις 20-5**, σε 6 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 21 αφγανοί στρατιώτες, 4 αμερικανοί και ένας αντάρτης, ενώ σκοτώνονται/τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες δύο ΝΑΤΟικών αρμάτων. Στις **3-5** ο μαχητής Zabihullah πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας κοντά σε βάση της CIA, κοντά στο παλιό αεροδρόμιο της πόλης Κοστ, οδηγώντας το παγιδευμένο όχημα του εναντίον των οχημάτων της CIA και σκοτώνοντας αρκετούς πράκτορες.

Επαρχία Kunar
Από τις **1-5 ως τις 20-5**, σε 6 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 5 αμερικανοί, ένας πράκτορας της NDS, και σκοτώνονται/τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 3 ΝΑΤΟικών αρμάτων.

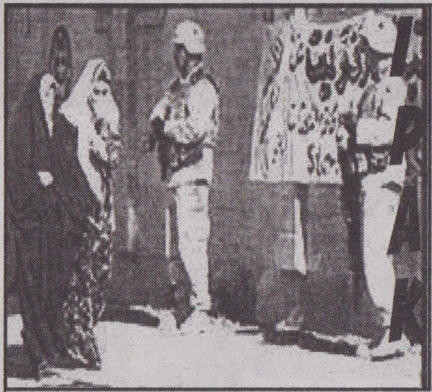
Επαρχία Kunduz
Από τις **27-4 ως τις 14-5**, σε 3 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 7 γερμανοί, 12 αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες ενός ελικόπτερου που καταρρίπτεται.

Επαρχία Laghman
29-4: Ο μαχητής Qari Muhammad Ibrahim πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο ΝΑΤΟικό κομβόι σκοτώνοντας 20 ΝΑΤΟικούς και ντόπιους συνεργάτες τους. **5-5:** Αρκετοί αμερικανοί χάνουν τη ζωή τους σε σφοδρές μάχες κοντά στην πόλη Μεχτάρ Λαμ.

Επαρχία Nangarhar
30-4: Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα. 5-5: Δεκαπέντε αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται κατά την κατάληψη της περιφέρειας Ντουρμπάμπα από τους αντάρτες. **16-5:** Βόμβα χτυπάει το όχημα βουλευτή στην πρωτεύουσα Τζαλαλαμπάντ, τραυματίζοντάς τον σοβαρά.

Επαρχία Nemroz
5-5: Ομάδα 6 μαχητών πραγματοποιεί επίθεση στην πρωτεύουσα Ζαράνι, σε κυβερνητικά κτίρια (δικαστήριο, επαρχιακό συμβούλιο, αρχηγείο των μπάτσων, γραφείο του κυβερνήτη κ.ά). Δύο μαχητές σκοτώνονται και πάνω από 18 αξιωματούχοι και μπάτσοι.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

Η αντίσταση στο κατεχόμενο –από τις συνασπισμένες δυνάμεις της απανθρωπιάς, του ψεύδους και του σκοταδισμού που λυμαίνονται τον πλανήτη– Ιράκ συνεχίζεται, όπως και στο Αφγανιστάν.
Όπως έχουμε ξαναγράψει, ο χώρος της εφημερίδας είναι περιορισμένος για να χωρέσει και να αποτυπώσει όλα τα γεγονότα. Είναι, επίσης, δύσκολη η συλλογή των ειδήσεων λόγω απόκρυψής τους.

29-4 - Βαγδάτη. Μαγνητική βόμβα εκρήγνυται στο αυτοκίνητο του αξιωματούχου της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, Σαντούν Σεϊντ Κασσίμ, με το που σουρουπώνει, τραυματίζο-

σε έξι σημεία ελέγχου και σκοτώνουν συνολικά επτά σεκιουριτάδες, ενώ τραυματίζουν άλλους έντεκα από αυτούς, χρησιμοποιώντας όπλα που φέρουν σιγαστήρα.

13-5 - Βαγδάτη. Πέντε μπάτσοι και άλλα δύο άτομα τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας κοντά στο τέμενος Σεϊκ Αμπντουλκαντερ αλ-Κιλανί, στο κέντρο της πρωτεύουσας. Σε άλλο σημείο, στα νότια της πρωτεύουσας, προσπάθεια μονάδας του ιρακινού στρατού να απενεργοποιήσει βόμβα, στέφεται με πλήρη αποτυχία. Σκοτώνονται δύο ιρακινοί στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι επτά.

15-5 - Επαρχία Τι-Καρ. Νασιρίγια. Ελικόπτερο του αμερικανικού στρατού συντρίβεται «λόγω τεχνικής βλάβης», όπως ανακοινώνεται. Το πλήρωμα επιζεί.

17-5 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου που είναι επανδρωμένο από σάχουα (πρώην αντάρτες που στην αρχή αποσκίρτησαν στις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις και ακολούθως πήραν μεταγραφή στις ιρακινές κυβερνητικές δυνάμεις), στην περιοχή Σιρκάτ, τραυματίζοντας σοβαρά επτά από αυτούς.

18-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων από την ανατολική περιοχή αλ-Χαζαουίγια του προαστίου αλ-Μικνταντίγια, τραυματίζοντας αδιευκρίνιστο αριθμό μισθοφόρων.

19-5 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Νότια Τικρίτ. Πέντε βλήματα όλμου πλήττουν την αμερικανική στρατιωτική βάση Ανακόντα στο προάστιο Γιαθρίμπ.

Από τις 10-5 ξεκινάει η επιχείρηση Al-Fath (Νίκη) των ανταρτών με συνεχόμενες επιθέσεις εναντίον των κατοχικών σε διάφορες επαρχίες. Η επιχείρηση αυτή έρχεται σαν απάντηση στις στημένες συνομιλίες στις Μαλβίδες, στις οποίες, σύμφωνα με ανακοινώσεις των ανταρτών, οι μόνοι αφγανοί συνομιλητές είναι τσιράκια του Καρζάι και μετανοημένοι που έχουν παραδοθεί στις αρχές.

Επαρχία Baghlan
Από τις **28-4 ως τις 2-5**, σε 4 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 5 μπάτσοι και καταρρίπτεται ένα ελικόπτερο κι ένα μη επανδρωμένο αεροσκάφος. Στις **13-5** καταλαμβάνεται η πόλη Σαχτι Γιαντίντ, μετά από μάχη στην οποία σκοτώθηκαν 4 μπάτσοι.

Επαρχία Ghazni
Από τις **26-4 ως τις 20-5**, σε 87 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 15 πολωνοί, 6 αφγανοί στρατιώτες και σκοτώνονται ή τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 6 ΝΑΤΟικών αρμάτων. Στις 1-5 παραδίδονται στους αντάρτες 6 στρατιώτες, απ' τους οποίους οι δύο διοικητές, ενώ παραδίδονται στους αντάρτες και 15 καλάσνικοφ.

Επαρχία Helmand
Από τις **26-4 έως τις 20-5**, σε δεκάδες επιχειρήσεις των ανταρτών, κυρίως στην περιοχή Μαρτζά, σκοτώνονται 52 αφγανοί στρατιώτες, 7 μπάτσοι, 14 ΝΑΤΟικοί, 17 βρετανοί, 113 αμερικανοί, 2 πράκτορες της NDS (Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας) και σκοτώνονται ή τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 40 ΝΑΤΟικών αρμάτων. **20-5:** Νεαρός στρατιώτης σκοτώνει 5 αφγανούς που συμμετείχαν σε συνάντηση στο σπίτι τοπικού πράκτορα της NDS στην πόλη Λασκάρ Γκα. Ο ίδιος σκοτώνεται από τους κατοχικούς που στη συνέχεια δένουν το πτώμα του σε ένα φορτηγό και το περιφέρουν την πόλη.

Επαρχία Herat
30-4: Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο και όλοι οι επιβαίνοντες απαλλάσσονται των καθηκόντων τους. **6-5:** Γίνεται επίθεση εναντίον διοικητή των μπάτσων και σκοτώνονται 3 συνοδοί του. Ο ίδιος τραυματίζεται.

Επαρχία Kabul
26-4: Επίθεση δέχονται γάλλοι κατοχικοί στην περιφέρεια Σαρούμπι και υφίστανται βαριές απώλειες.

Επαρχία Kandahar
27-4: Τρεις μαχητές πραγματοποιούν επίθεση με όπλα και χειροβομβίδες εναντίον της εταιρίας Humayun Supreme, που παρέχει υπηρεσίες logistics και security στην επαρχία. Σκοτώνο-

λιο αεροδρόμιο της πόλης Κοστ, οδηγώντας το παγιδευμένο όχημα του εναντίον των οχημάτων της CIA και σκοτώνοντας αρκετούς πράκτορες.

Επαρχία Kunar
Από τις **1-5 ως τις 20-5**, σε 6 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 5 αμερικανοί, ένας πράκτορας της NDS, και σκοτώνονται/τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 3 ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Επαρχία Kunduz
Από τις **27-4 ως τις 14-5**, σε 3 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 7 γερμανοί, 12 αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες ενός ελικόπτερου που καταρρίπτεται.

Επαρχία Laghman
29-4: Ο μαχητής Qari Muhammad Ibrahim πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο ΝΑΤΟικό κομβόι σκοτώνοντας 20 ΝΑΤΟικούς και ντόπιους συνεργάτες τους. **5-5:** Αρκετοί αμερικανοί χάνουν τη ζωή τους σε σφοδρές μάχες κοντά στην πόλη Μεχτάρ Λαμ.

Επαρχία Nangarhar
30-4: Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα. 5-5: Δεκαπέντε αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται κατά την κατάληψη της περιφέρειας Ντουρμπάμπα από τους αντάρτες. **16-5:** Βόμβα χτυπάει το όχημα βουλευτή στην πρωτεύουσα Τζαλαλαμπάντ, τραυματίζοντάς τον σοβαρά.

Επαρχία Nemroz
5-5: Ομάδα 6 μαχητών πραγματοποιεί επίθεση στην πρωτεύουσα Ζαράνι, σε κυβερνητικά κτίρια (δικαστήριο, επαρχιακό συμβούλιο, αρχηγείο των μπάτσων, γραφείο του κυβερνήτη κ.ά). Δύο μαχητές σκοτώνονται και πάνω από 18 αξιωματούχοι και μπάτσοι.

Επαρχία Nooristan
14-5: Σκοτώνονται 5 αμερικανοί ενώ περιπολούν. **24-5:** Σκοτώνονται 4 αφγανοί στρατιώτες και ένας αντάρτης μετά από ενέδρα που στήνουν οι αντάρτες.

Επαρχία Paktia
30-4: Σκοτώνονται 3 μπάτσοι σε επίθεση εναντίον φυλακίων. **6-5:** Δύο κατοχικοί που περιπολούν πεζοί απαλλάσσονται των καθηκόντων τους. **16-5:** Σκοτώνονται 3 αμερικανοί και 8 αφγανοί στρατιώτες σε συμπλοκές που ξεσπούν στην πρωτεύουσα Γκαρντέζ.

Επαρχία Paktika
Από τις **28-4 ως τις 6-5**, σε 6 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 13 μπάτσοι, 6 αμερικανοί και 8 αφγανοί στρατιώτες.

Επαρχία Parwan
26-4: Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί όταν το άρμα στο οποίο επιβαίνουν δέχεται ρουκέτες. **19-5:** Ομάδα 20 ανταρτών επιτίθεται στην αεροπορική βάση του Μπαγκράμ, προκαλώντας μεγάλες φθορές και σκοτώνοντας 45 αμερικα-

Η αντίσταση στο κατεχόμενο –από τις συνασπισμένες δυνάμεις της απανθρωπιάς, του ψεύδους και του σκοταδισμού που λυμαίνονται τον πλανήτη– Ιράκ συνεχίζεται, όπως και στο Αφγανιστάν.
Όπως έχουμε ξαναγράψει, ο χώρος της εφημερίδας είναι περιορισμένος για να χωρέσει και να αποτυπώσει όλα τα γεγονότα. Είναι, επίσης, δύσκολη η συλλογή των ειδήσεων λόγω απόκρυψής τους.

29-4 - Βαγδάτη. Μαγνητική βόμβα εκρήγνυται στο αυτοκίνητο του αξιωματούχου της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, Σαντούν Σεΐντ Κασσίμ, με το που σουρουπώνει, τραυματίζοντας τον σοβαρά. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, το βραδάκι, βόμβα σκάει στο πέρασμα κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων από τη βορειοδυτική συνοικία Χουριγια. Δεν γίνονται γνωστές οι απώλειες.

30-4 - Επαρχία Νίνγια. Δυτική Μοσούλη. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στην Τελ αλ Ρουμμάν, έχει στόχο περίπολο της αστυνομίας. Σκοτώνεται ένας αξιωματικός και τραυματίζεται σοβαρά ένας μπάτσος.

Τρίτη 4-5 - Βόρεια Βαγδάτη. Αντισυνταγματάρχης της υπηρεσίας πληροφοριών του υπουργείου εσωτερικών σκοτώνεται από έκρηξη βόμβας στο αυτοκίνητό του.

κινού στρατού να απενεργοποιήσει βόμβα, στέφεται με πλήρη αποτυχία. Σκοτώνονται δύο ιρακινοί στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι επτά.

15-5 - Επαρχία Τι-Καρ. Νασιρίγια. Ελικόπτερο του αμερικανικού στρατού συντρίβεται «λόγω τεχνικής βλάβης», όπως ανακοινώνεται. Το πλήρωμα επιζεί.

17-5 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου που είναι επανδρωμένο από σάχουα (πρώην αντάρτες που στην αρχή αποσκίρτησαν στις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις και ακολούθως πήραν μεταγραφή στις ιρακινές κυβερνητικές δυνάμεις), στην περιοχή Σιρκάτ, τραυματίζοντας σοβαρά επτά από αυτούς.

18-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων από την ανατολική περιοχή αλ-Χαζαουίγια του προαστίου αλ-Μικνταντίγια, τραυματίζοντας αδιευκρίνιστο αριθμό μισθοφόρων.

19-5 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Νότια Τικρίτ. Πέντε βλήματα όλμου πλήττουν την αμερικανική στρατιωτική βάση Ανακόντα στο προάστιο Γιαθρίμπ.

20-5 - Μοσούλη. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου στην περιοχή αλ-Οκαϊντάτ, στο κέντρο της πόλης και σκοτώνουν δύο μπάτσους.

22-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Όταν δεν το κατέχεις το επάγγελμα καλύτερα να πηγαίνεις για ψάρεμα... Μικτή μονάδα του ιρακινού στρατού μαζί με μπάτσους προσπαθεί να απενεργοποιήσει βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου σε χωριό βορειοανατολικά της Μπακούμπα. Τραυματίζονται τρεις στρατιώτες και δύο μπάτσοι. Ο ένας από τους τραυματίες είναι σοβαρός.

28-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στην κεντρική συνοικία Τζάφρ αλ Μιλί, έχει στόχο σημείο ελέγχου της ιρακι-

Από τις **26-4 ως τις 20-5**, σε 87 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 15 πολωνοί, 6 αφγανοί στρατιώτες και σκοτώνονται ή τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 6 ΝΑΤΟικών αρμάτων. Στις 1-5 παραδίδονται στους αντάρτες 6 στρατιώτες, απ' τους οποίους οι δύο διοικητές, ενώ παραδίδονται στους αντάρτες και 15 καλάσνικοφ.

Επαρχία Helmand
Από τις **26-4 έως τις 20-5**, σε δεκάδες επιχειρήσεις των ανταρτών, κυρίως στην περιοχή Μαρτζά, σκοτώνονται 52 αφγανοί στρατιώτες, 7 μπάτσοι, 14 ΝΑΤΟικοί, 17 βρετανοί, 113 αμερικανοί, 2 πράκτορες της NDS (Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας) και σκοτώνονται ή τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 40 ΝΑΤΟικών αρμάτων. **20-5:** Νεαρός στρατιώτης σκοτώνει 5 αφγανούς που συμμετείχαν σε συνάντηση στο σπίτι τοπικού πράκτορα της NDS στην πόλη Λασκάρ Γκα. Ο ίδιος σκοτώνεται από τους κατοχικούς που στη συνέχεια δένουν το πτώμα του σε ένα φορτηγό και το περιφέρουν την πόλη.

Επαρχία Herat
30-4: Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο και όλοι οι επιβαίνοντες απαλλάσσονται των καθηκόντων τους. **6-5:** Γίνεται επίθεση εναντίον διοικητή των μπάτσων και σκοτώνονται 3 συνοδοί του. Ο ίδιος τραυματίζεται.

Επαρχία Kabul
26-4: Επίθεση δέχονται γάλλοι κατοχικοί στην περιφέρεια Σαρούμπι και υφίστανται βαριές απώλειες.

Επαρχία Kandahar
27-4: Τρεις μαχητές πραγματοποιούν επίθεση με όπλα και χειροβομβίδες εναντίον της εταιρίας Humayun Supreme, που παρέχει υπηρεσίες logistics και security στην επαρχία. Σκοτώνονται 15 φύλακες και τραυματίζονται άλλοι 50. Ο ένας ανατινάζεται κατά τη διάρκεια της μάχης που ξεσπά, ενώ οι άλλοι επιστρέφουν ασφαλείς στις βάσεις τους. Από τις **28-4 ως τις 20-5**, σε 20 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 37 αμερικανοί, 9 καναδοί, 65 μπάτσοι, 15 αφγανοί στρατιώτες, και τραυματίζονται/σκοτώνονται οι επιβαίνοντες 5 ΝΑΤΟικών αρμάτων. Στις **16-5** βόμβα σε μοτοσικλέτα σκοτώνει 3 αφγανούς στρατιώτες. Σε άλλο περιστατικό σκοτώνονται πράκτορες της NDS (πρώην KHAD=Αφγανικές μυστικές υπηρεσίες).

Επαρχία Kapisa
28-4: Ανατινάζεται γαλλικό άρμα και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όσοι επιβαίνουν σ' αυτό.

Επαρχία Nangarhar
30-4: Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα. 5-5: Δεκαπέντε αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται κατά την κατάληψη της περιφέρειας Ντουρμπάμπα από τους αντάρτες. **16-5:** Βόμβα χτυπάει το όχημα βουλευτή στην πρωτεύουσα Τζαλαλαμπάντ, τραυματίζοντάς τον σοβαρά.

Επαρχία Nemroz
5-5: Ομάδα 6 μαχητών πραγματοποιεί επίθεση στην πρωτεύουσα Ζαράνι, σε κυβερνητικά κτίρια (δικαστήριο, επαρχιακό συμβούλιο, αρχηγείο των μπάτσων, γραφείο του κυβερνήτη κ.ά). Δύο μαχητές σκοτώνονται και πάνω από 18 αξιωματούχοι και μπάτσοι.

Επαρχία Nooristan
14-5: Σκοτώνονται 5 αμερικανοί ενώ περιπολούν. **24-5:** Σκοτώνονται 4 αφγανοί στρατιώτες και ένας αντάρτης μετά από ενέδρα που στήνουν οι αντάρτες.

Επαρχία Paktia
30-4: Σκοτώνονται 3 μπάτσοι σε επίθεση εναντίον φυλακίων. **6-5:** Δύο κατοχικοί που περιπολούν πεζοί απαλλάσσονται των καθηκόντων τους. **16-5:** Σκοτώνονται 3 αμερικανοί και 8 αφγανοί στρατιώτες σε συμπλοκές που ξεσπούν στην πρωτεύουσα Γκαρτντέζ.

Επαρχία Paktika
Από τις **28-4 ως τις 6-5**, σε 6 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 13 μπάτσοι, 6 αμερικανοί και 8 αφγανοί στρατιώτες.

Επαρχία Parwan
26-4: Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί όταν το άρμα στο οποίο επιβαίνουν δέχεται ρουκέτες. **19-5:** Ομάδα 20 ανταρτών επιτίθεται στην αεροπορική βάση του Μπαγκράμ, προκαλώντας μεγάλες φθορές και σκοτώνοντας 45 αμερικανο-ΝΑΤΟικούς. Οι δεκατρείς από τους αντάρτες επέστρεψαν πίσω στις βάσεις τους.

Επαρχία Uruzgan
Από τις **13-5 ως τις 24-5,** σε 3 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 7 ΝΑΤΟικοί και 3 αφγανοί αξιωματούχοι. Επίσης, τραυματίζονται/σκοτώνονται οι επιβαίνοντες ενός ΝΑΤΟικού άρματος.

Επαρχία Zabul
Από τις **27-4 ως τις 20-5**, σε 20 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 14 αμερικανοί, 20 μπάτσοι και 86 αφγανοί στρατιώτες, και σκοτώνονται/τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 8 ΝΑΤΟικών αρμάτων.

29-4 - Βαγδάτη. Μαγνητική βόμβα εκρήγνυται στο αυτοκίνητο του αξιωματούχου της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, Σαντούν Σεΐντ Κασσίμ, με το που σουρουπώνει, τραυματίζοντας τον σοβαρά. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, το βραδάκι, βόμβα σκάει στο πέρασμα κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων από τη βορειοδυτική συνοικία Χουρίγια. Δεν γίνονται γνωστές οι απώλειες.

30-4 - Επαρχία Νίνγια. Δυτική Μοσούλη. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στην Τελ αλ Ρουμμάν, έχει στόχο περίπολο της αστυνομίας. Σκοτώνεται ένας αξιωματικός και τραυματίζεται σοβαρά ένας μπάτσος.

Τρίτη 4-5 - Βόρεια Βαγδάτη. Αντισυνταγματάρχης της υπηρεσίας πληροφοριών του υπουργείου εσωτερικών σκοτώνεται από έκρηξη βόμβας στο αυτοκίνητό του.

5-5 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια δύο μισθοφόρων τους από τα λεγόμενα θανάσιμα τραύματα «μη μάχης» (γλύστριμα σε σκαλοπάτι, πέσιμο σε βαθιά λακκούβα κλπ).

9-5 - Μπακούμπα. Περίπολος της ιρακινής αστυνομίας γίνεται στόχος επίθεσης ανταρτών με βόμβα στο προάστιο αλ-Καλίς. Τραυματίζονται τέσσερεις μπάτσοι.

10-5 - Βαγδάτη. Αντάρτες επιτίθενται

ντας σοβαρά επτά από αυτούς.

18-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων από την ανατολική περιοχή αλ-Χαζαουίγια του προαστίου αλ-Μικνταντίγια, τραυματίζοντας αδιευκρίνιστο αριθμό μισθοφόρων.

19-5 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Νότια Τικρίτ. Πέντε βλήματα όλμου πλήττουν την αμερικανική στρατιωτική βάση Ανακόντα στο προάστιο Γιαθρίμπ.

20-5 - Μοσούλη. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου στην περιοχή αλ-Οκαΐντάτ, στο κέντρο της πόλης και σκοτώνουν δύο μπάτσους.

22-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Όταν δεν το κατέχεις το επάγγελμα καλύτερα να πηγαίνεις για ψάρεμα... Μικτή μονάδα του ιρακινού στρατού μαζί με μπάτσους προσπαθεί να απενεργοποιήσει βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου σε χωριό βορειοανατολικά της Μπακούμπα. Τραυματίζονται τρεις στρατιώτες και δύο μπάτσοι. Ο ένας από τους τραυματίες είναι σοβαρά.

28-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στην κεντρική συνοικία Τζάφρ αλ Μιλί, έχει στόχο σημείο ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας. Τραυματίζονται τέσσερεις μπάτσοι.

Αθήνα:
Εκτεταμένες προσαγωγές και αποκλεισμοί χώρων πριν την πορεία της 20 Μαΐου 2010

Σε ευρείας κλίμακας προσαγωγές επιδόθηκαν οι δυνάμεις της κρατικής βίας πριν από το ξεκίνημα της συγκέντρωσης και της πορείας που είχαν καλέσει η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ.

[10:40] Μετά από συντονισμένες κινήσεις μοτοσικλετιστών ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ περικυκλώνονται τα Εξάρχεια και η ευρύτερη περιοχή μέχρι και την Πατησίων. Μπάτσοι καταφθάνουν έξω από το χώρο του ΝΟΣΟΤΡΟΣ και πραγματοποιούν προσαγωγές. Κάποια στιγμή επιχειρούν να εισβάλουν στο χώρο.

[11:00] Η περιοχή γύρω από τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης βρίσκεται περικυκλωμένη από δυνάμεις των ΜΑΤ, ΔΙΑΣ και δεκάδες ασφαλίτες. Τα τετράγωνα που περικλείονται από τις οδούς Μετσόβου-Μπουμπουλίνας-Ηρακλείου-Ρεθύμνου και οι δρόμοι που οδηγούν στο Μουσείο και το χώρο της συγκέντρωσης έχουν μπλοκαριστεί από τις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους.

[11:10] Άτομα που κινούνται επί της οδού

χειοθήκης.

[12:45] Μετά το ύψος της οδού Στουρνάρα το αναρχικό μπλοκ δέχεται την «επίσκεψη» ισχυρών δυνάμεων των ΜΑΤ που τοποθετούνται στα αριστερά και δεξιά όχι μόνο του αναρχικού μπλοκ αλλά «αγκαλιάζουν» και άλλα μπλοκ της πορείας.

[12:55] Η κεφαλή της πορείας έχει προσπεράσει το Σύνταγμα και κατεβαίνει την πανεπιστημίου ενώ ένα μεγάλο κομμάτι των διαδηλωτών παραμένει.

[13:00] Συνθήματα φωνάζονται έξω από τη Βουλή.

[13:30] «Καταλαμβάνεται» ο χώρος μπροστά από το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη από διαδηλωτές.

[13.40] Το αναρχικό μπλοκ βρίσκεται μπροστά στη Βουλή. Φωνάζονται συνθήματα.

[14:15] Αριστερά μπλοκ (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ κλπ) ανεβαίνουν από την Όθωνος και αρχικά φαίνεται ότι θα παραμείνουν στη βουλή, κάνουν όμως μόνο μια μικρή στάση και συνεχίζουν προς την Πανεπιστημίου. Α-

«Ο ΣΚΥΛΟΣ ΔΕΝ ΔΑΓΚΩΝΕΙ ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΟΥΡΑ ΤΟΥ»...

Όσο μεγαλώνει η κοινωνική κατακραυγή εναντίον των πολιτικών και της πολιτικής, τόσο πληθαίνουν οι «φοβέρες» και οι «απειλές» που εκτοξεύουν οι θιασώτες μιας ακόμα «κάθαρσης» του πολιτικού σκηνικού, και οι επίδοξοι «τιμωροί» των φοροφυγάδων που αίφνης απόκτησαν ονοματεπώνυμο, επάγγελμα και διεύθυνση.
Ζητούμενο για τους «σωτήρες» του εξουσιαστικού καραβιού, που δεν μπάζει απλά νερά, αλλά που βουλιάζει με γρήγορους ρυθμούς είναι να καταπραΰνουν την κοινωνική οργή, να «αγοράσουν» χρόνο ώστε να «μοντάρουν» την εναλλακτική λύση, που θα επαναφέρει την πολυπόθητη γι' αυτούς πολιτική ομαλότητα.
Το να φέρουν εις πέρας το έργο τους, σίγουρα δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Βασίζονται για μιαν ακόμα φορά στην εξαπάτηση, στο ψεύδος και στην υποκρισία. Την ίδια στιγμή οι ταμίες κομμάτων, όπως της ΝΔ και του Πασοκ, εμφανίζονται ως «αθώες περιστερές» τής κατ' όνομα εξεταστικής επιτροπής, στην οποία κλήθηκαν να δώσουν «εξηγήσεις» για τις μίζες που εισέπρατταν από τον Χριστοφοράκο και την SIEMENS, για λογαριασμό των κομμάτων που εκπροσωπούσαν. Αναμενόμενο. Άλλωστε, δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα από το σινάφι τους. Είπαμε, ο σκύλος δεν δαγκώνει ποτέ την ουρά του…

(από το http://www.anarchypress.gr/)

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΦΙΡΜΑΝΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΟΝΟΨΥΧΟΥΣ ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε., ΤΟΥ ΔΝΤ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤ...

«Ισχύουν τα συμφωνηθέντα, αλλά όλα είναι ανοικτά», ψέλλισε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, μπροστά στις «νέες» (;) απαιτήσεις της Ε.Ε. του ΔΝΤ και της ΕΚΤ.
Και ποιες είναι αυτές; Να εφαρμοστεί το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο ως το 2015 και όχι ως το 2018, να δίνεται πλήρης σύνταξη στα 40 χρόνια εργασίας (αντί στα 37) και να επιβάλλεται ποινή 6% για κάθε έτος σε όποιον εργαζόμενο επιθυμεί να μπει σε καθεστώς πρόωρης συνταξιοδότησης, να μειωθούν οι συντάξεις σε

Σε ευρείας κλίμακας προσαγωγές επιδόθηκαν οι δυνάμεις της κρατικής βίας πριν από το ξεκίνημα της συγκέντρωσης και της πορείας που είχαν καλέσει η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ.

[10:40] Μετά από συντονισμένες κινήσεις μοτοσικλετιστών ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ περικυκλώνονται τα Εξάρχεια και η ευρύτερη περιοχή μέχρι και την Πατησίων. Μπάτσοι καταφθάνουν έξω από το χώρο του ΝΟΣΟΤΡΟΣ και πραγματοποιούν προσαγωγές. Κάποια στιγμή επιχειρούν να εισβάλουν στο χώρο.

[11:00] Η περιοχή γύρω από τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης βρίσκεται περικυκλωμένη από δυνάμεις των ΜΑΤ, ΔΙΑΣ και δεκάδες ασφαλίτες. Τα τετράγωνα που περικλείονται από τις οδούς Μετσόβου-Μπουμπουλίνας-Ηρακλείου-Ρεθύμνου και οι δρόμοι που οδηγούν στο Μουσείο και το χώρο της συγκέντρωσης έχουν μπλοκαριστεί από τις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους.

[11:10] Άτομα που κινούνται επί της οδού Σαριπόλου (10 μέτρα από την είσοδο των γραφείων της Αναρχικής Αρχειοθήκης και της Συσπείρωσης Αναρχικών), μεταφέροντας πανώ με σκοπό να μεταβούν στη συγκέντρωση, περικυκλώνονται από ασφαλίτες ΔΙΑΣ και ΜΑΤ που βρίσκονται στην οδό Μετσόβου και οδηγούνται στις διμοιρίες που έχουν «σταθμεύσει» στη γωνία Ρεθύμνου και Βασιλέως Ηρακλείου. Οποιοσδήποτε κινείται προς το χώρο της συγκέντρωσης ελέγχεται ή και προσάγεται. Οι σύντροφοι της Συσπείρωσης Αναρχικών που έχουν μεταβεί προκειμένου να μεταφέρουν τα πανώ στο χώρο της συγκέντρωσης έχουν αποκλειστεί από τις προσβάσεις στο χώρο της συγκέντρωσης και εξαναγκάζονται να παραμείνουν στην Αναρχική Αρχειοθήκη. Προσαγωγές γίνονται σε διάφορα σημεία της συγκέντρωσης.

[11:25] Τα άτομα που βρίσκονται στο Νοσότρος αφήνονται να μεταβούν με τα πανώ τους στο Μουσείο, αφού προηγουμένως έχουν ελεγχθεί και χειοθήκης.

[12:45] Μετά το ύψος της οδού Στουρνάρα το αναρχικό μπλοκ δέχεται την «επίσκεψη» ισχυρών δυνάμεων των ΜΑΤ που τοποθετούνται στα αριστερά και δεξιά όχι μόνο του αναρχικού μπλοκ αλλά «αγκαλιάζουν» και άλλα μπλοκ της πορείας.

[12:55] Η κεφαλή της πορείας έχει προσπεράσει το Σύνταγμα και κατεβαίνει την πανεπιστημίου ενώ ένα μεγάλο κομμάτι των διαδηλωτών παραμένει.

[13:00] Συνθήματα φωνάζονται έξω από τη Βουλή.

[13:30] «Καταλαμβάνεται» ο χώρος μπροστά από το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη από διαδηλωτές.

[13.40] Το αναρχικό μπλοκ βρίσκεται μπροστά στη Βουλή. Φωνάζονται συνθήματα.

[14:15] Αριστερά μπλοκ (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ κλπ) ανεβαίνουν από την Όθωνος και αρχικά φαίνεται ότι θα παραμείνουν στη βουλή, κάνουν όμως μόνο μια μικρή στάση και συνεχίζουν προς την Πανεπιστημίου. Ακολουθούν και τα πανώ των αριστερών σωματείων που ήταν ως εκείνη την ώρα έξω από τη βουλή. Ο κόσμος που είχε παραμείνει έξω από τη Βουλή αποσύρεται τμηματικά. Σε όλη τη διάρκεια της ελεγχόμενης από συνδικάτα και κόμματα «κατάληψης» του χώρου μπροστά από το μνημείο του άγνωστου στρατιώτη δεν υπήρξε καμιά προσπάθεια να ανέβει ο κόσμος στη βουλή.

Η πορεία στη Θεσσαλονίκη

Η συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου ήταν στις 10.30 στην Αριστοτέλους, στο ύψος του Ε.Κ. Λίγο πιο κάτω συγκεντρώθηκε το ΠΑΜΕ. Ο αριθμός των διαδηλωτών συνολικά ήταν περίπου ο μισός σε σχέση με την πορεία της 5ης Μάη, και οι λόγοι είναι προφανείς.

Συγκέντρωση καλούσε η ΕΣΕ (Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση) στην Καμάρα στις 10, όπου καλούσαν διάφορα σωματεί-

ρυθμούς είναι να καταπραΰνουν την κοινωνική οργή, να «αγοράσουν» χρόνο ώστε να «μοντάρουν» την εναλλακτική λύση, που θα επαναφέρει την πολυπόθητη γι' αυτούς πολιτική ομαλότητα.

Το να φέρουν εις πέρας το έργο τους, σίγουρα δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Βασίζονται για μιαν ακόμα φορά στην εξαπάτηση, στο ψεύδος και στην υποκρισία. Την ίδια στιγμή οι ταμίες κομμάτων, όπως της ΝΔ και του Πασοκ, εμφανίζονται ως «αθώες περιστερές» τής κατ' όνομα εξεταστικής επιτροπής, στην οποία κλήθηκαν να δώσουν «εξηγήσεις» για τις μίζες που εισέπρατταν από τον Χριστοφοράκο και την SIEMENS, για λογαριασμό των κομμάτων που εκπροσωπούσαν. Αναμενόμενο. Άλλωστε, δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα από το σινάφι τους. Είπαμε, ο σκύλος δεν δαγκώνει ποτέ την ουρά του…

(από το http://www.anarchypress.gr/)

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΦΙΡΜΑΝΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΟΝΟΨΥΧΟΥΣ ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε., ΤΟΥ ΔΝΤ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤ…

«Ισχύουν τα συμφωνηθέντα, αλλά όλα είναι ανοικτά», ψέλλισε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, μπροστά στις «νέες» (;) απαιτήσεις της Ε.Ε. του ΔΝΤ και της ΕΚΤ.

Και ποιες είναι αυτές; Να εφαρμοστεί το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο ως το 2015 και όχι ως το 2018, να δίνεται πλήρης σύνταξη στα 40 χρόνια εργασίας (αντί στα 37) και να επιβάλλεται ποινή 6% για κάθε έτος σε όποιον εργαζόμενο επιθυμεί να μπει σε καθεστώς πρόωρης συνταξιοδότησης, να μειωθούν οι συντάξεις σε διαζευγμένες και άγαμες,να μην δίδονται συντάξεις χηρείας κάτω από τα 50 έτη, ενώ σε χήρες κάτω των 65 να υπάρχουν εισοδηματικά κριτήρια και τέλος (;) να μειωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία σε τρία, χωρίς καμία εξαίρεση.

Την ίδια στιγμή ο υπουργός εργασίας Α. Λοβέρδος καλεί τις εργοδοτικές οργανώσεις να συζητήσουν στις 31 Μαΐου για την «μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας», δηλαδή μ' άλλα λόγια να συμφωνήσουν στην αύξηση του ορίου των ομαδικών απολύσεων, στην μείωση του εφ' άπαξ, στην μείωση των μισθών για νέους κάτω των 25 ετών, που προσλαμβάνονται για πρώτη φορά και άλλα συμπαθή και ωραία…

Η επέλαση, μ' άλλα λόγια, συνεχίζεται.

Με άγριους ρυθμούς, αλλά και με ολοφάνερες διαθέσεις και στόχους. Όπως είναι γνωστό τα δάνεια που «εξασφάλισε» το ελληνικό κράτος θαδίνονται με δόσεις και υπό όρους. Ο έλεγχος θα είναι συνεχής και ανά πάσα στιγμή θα υπάρχει η δυνατότητα από την «τρόικα» να αναστείλει την «συμφωνία διάσωσης». Τα «ψιλά γράμματα» της συμφωνίας περιέχουν την ρητή υποχρέωση του

ταφθάνουν έξω από το χώρο του ΝΟΣΟΤΡΟΣ και πραγματοποιούν προσαγωγές. Κάποια στιγμή επιχειρούν να εισβάλουν στο χώρο.

[11:00] Η περιοχή γύρω από τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης βρίσκεται περικυκλωμένη από δυνάμεις των ΜΑΤ, ΔΙΑΣ και δεκάδες ασφαλίτες. Τα τετράγωνα που περικλείονται από τις οδούς Μετσόβου-Μπουμπουλίνας-Ηρακλείου-Ρεθύμνου και οι δρόμοι που οδηγούν στο Μουσείο και το χώρο της συγκέντρωσης έχουν μπλοκαριστεί από τις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους.

[11:10] Άτομα που κινούνται επί της οδού Σαριπόλου (10 μέτρα από την είσοδο των γραφείων της Αναρχικής Αρχειοθήκης και της Συσπείρωσης Αναρχικών), μεταφέροντας πανό με σκοπό να μεταβούν στη συγκέντρωση, περικυκλώνονται από ασφαλίτες ΔΙΑΣ και ΜΑΤ που βρίσκονται στην οδό Μετσόβου και οδηγούνται στις διμοιρίες που έχουν «σταθμεύσει» στη γωνία Ρεθύμνου και Βασιλέως Ηρακλείου. Οποιοσδήποτε κινείται προς το χώρο της συγκέντρωσης ελέγχεται ή και προσάγεται. Οι σύντροφοι της Συσπείρωσης Αναρχικών που έχουν μεταβεί προκειμένου να μεταφέρουν τα πανό στο χώρο της συγκέντρωσης έχουν αποκλειστεί από τις προσβάσεις στο χώρο της συγκέντρωσης και εξαναγκάζονται να παραμείνουν στην Αναρχική Αρχειοθήκη. Προσαγωγές γίνονται σε διάφορα σημεία της συγκέντρωσης.

[11:25] Τα άτομα που βρίσκονται στο Νοσότρος αφήνονται να μεταβούν με τα πανώ τους στο Μουσείο, αφού προηγουμένως καταγράφονται τα στοιχεία τους από τους μπάτσους.

[12:00] ΠΑΜΕ-ΚΚΕ: «Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω», αλλά αλλάζει πορεία και αντί για το Σύνταγμα περνά από το υπουργείο Εργασίας για να καταλήξει στο Θησείο.

[12:10] Ήδη η πορεία έχει ξεκινήσει. Οι ΓΣΕΕδες μπαίνουν επικεφαλής της πορείας κινούμενοι μέσω της οδού Γ' Σεπτεμβρίου. Άγνωστος είναι ο αριθμός των μέχρι τώρα προσαγωγών, που σύμφωνα με ανεξακρίβωτες πληροφορίες προσεγγίζουν τα 70 άτομα.

[12:35] «Λύεται» η πολιορκία της περιοχής γύρω από τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης και του πανεπιστημίου ενώ ένα μεγάλο κομμάτι των διαδηλωτών παραμένει.

[13:00] Συνθήματα φωνάζονται έξω από τη Βουλή.

[13:30] «Καταλαμβάνεται» ο χώρος μπροστά από το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη από διαδηλωτές.

[13.40] Το αναρχικό μπλοκ βρίσκεται μπροστά στη Βουλή. Φωνάζονται συνθήματα.

[14:15] Αριστερά μπλοκ (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ κλπ) ανεβαίνουν από την Όθωνος και αρχικά φαίνεται ότι θα παραμείνουν στη βουλή, κάνουν όμως μόνο μια μικρή στάση και συνεχίζουν προς την Πανεπιστημίου. Ακολουθούν και τα πανώ των αριστερών σωματείων που ήταν ως εκείνη την ώρα έξω από τη βουλή. Ο κόσμος που είχε παραμείνει έξω από τη Βουλή αποσύρεται τμηματικά. Σε όλη τη διάρκεια της ελεγχόμενης από συνδικάτα και κόμματα «κατάληψης» του χώρου μπροστά από το μνημείο του άγνωστου στρατιώτη δεν υπήρξε καμιά προσπάθεια να ανέβει ο κόσμος στη βουλή.

Η πορεία στη Θεσσαλονίκη

Η συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου ήταν στις 10.30 στην Αριστοτέλους, στο ύψος του Ε.Κ. Λίγο πιο κάτω συγκεντρώθηκε το ΠΑΜΕ. Ο αριθμός των διαδηλωτών συνολικά ήταν περίπου ο μισός σε σχέση με την πορεία της 5ης Μάη, και οι λόγοι είναι προφανείς.

Συγκέντρωση καλούσε η ΕΣΕ (Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση) στην Καμάρα στις 10, όπου καλούσαν διάφορα σωματεία και αριστερές οργανώσεις. Εκεί μοιράστηκαν αναρχικές προκηρύξεις. Η πορεία από Καμάρα κατευθύνθηκε από Εγνατία προς τη Μ. Γενναδίου και από εκεί ενώθηκε με τη συγκέντρωση στο Ε.Κ.

Μικρή αρχικά η συμμετοχή στο μπλοκ της ΕΣΕ, που αργότερα μεγάλωσε και έφτασε τα 300 άτομα που πορεύτηκαν πίσω από το πανό που έγραφε «Όποιος σπέρνει φτώχεια θερίζει οργή».

Γράφτηκαν συνθήματα, πετάχτηκαν τρικάκια και η πορεία ακολουθώντας τη διαδρομή Αγ. Δημητρίου-Ιασωνίδου-Εγνατία-Αντιγονιδών έφτασε στο υπουργείο, όπου και διαλύθηκε.

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΦΙΡΜΑΝΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΟΝΟΨΥΧΟΥΣ ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε., ΤΟΥ ΔΝΤ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤ...

«Ισχύουν τα συμφωνηθέντα, αλλά όλα είναι ανοικτά», ψέλλισε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, μπροστά στις «νέες» (;) απαιτήσεις της Ε.Ε. του ΔΝΤ και της ΕΚΤ.

Και ποιες είναι αυτές; Να εφαρμοστεί το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο ως το 2015 και όχι ως το 2018, να δίνεται πλήρης σύνταξη στα 40 χρόνια εργασίας (αντί στα 37) και να επιβάλλεται ποινή 6% για κάθε έτος σε όποιον εργαζόμενο επιθυμεί να μπει σε καθεστώς πρόωρης συνταξιοδότησης, να μειωθούν οι συντάξεις σε διαζευγμένες και άγαμες,να μην δίδονται συντάξεις χηρείας κάτω από τα 50 έτη, ενώ σε χήρες κάτω των 65 να υπάρχουν εισοδηματικά κριτήρια και τέλος (;) να μειωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία σε τρία, χωρίς καμία εξαίρεση.

Την ίδια στιγμή ο υπουργός εργασίας Α. Λοβέρδος καλεί τις εργοδοτικές οργανώσεις να συζητήσουν στις 31 Μαΐου για την «μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας», δηλαδή μ' άλλα λόγια να συμφωνήσουν στην αύξηση του ορίου των ομαδικών απολύσεων, στην μείωση του εφ' άπαξ, στην μείωση των μισθών για νέους κάτω των 25 ετών, που προσλαμβάνονται για πρώτη φορά και άλλα συμπαθή και ωραία...

Η επέλαση, μ' άλλα λόγια, συνεχίζεται.

Με άγριους ρυθμούς, αλλά και με ολοφάνερες διαθέσεις και στόχους. Όπως είναι γνωστό τα δάνεια που «εξασφάλισε» το ελληνικό κράτος θαδίνονται με δόσεις και υπό όρους. Ο έλεγχος θα είναι συνεχής και ανά πάσα στιγμή θα υπάρχει η δυνατότητα από την «τρόικα» να αναστείλει την «συμφωνία διάσωσης». Τα «ψιλά γράμματα» της συμφωνίας περιέχουν την ρητή υποχρέωση του ελληνικού κράτους να αποπληρώσει μέσα σε τρία χρόνια το ποσό των 80 δις ευρώ που θα πάρει από τα κράτη της ευρωζώνης.

Και μπορεί υπό άλλες συνθήκες να ήταν αναμενόμενο η διάθεση των ντόπιων εξουσιαστών να παρουσιάσουν «νίκες» προσφέροντας κάποια ψίχουλα ως δώρο στους υπηκόους τους, κερδισμένο μάλιστα «μέσα από σκληρές διαπραγματεύσεις», αλλά όπως φαίνεται ούτε καν αυτή την ευχέρεια έχουν πλέον.

Στην ίδια ρότα το βρετανικό και το ιταλικό κράτος αναγγέλλουν την έναρξη δεκαετούς προγράμματος «λιτότητας», ενώ και το γερμανικό κράτος σφίγγει τα λουριά για να δώσει δήθεν το καλό παράδειγμα.

Και εις άλλα (μέτρα) με υγεία λοιπόν...

(από το http://www.anarchypress.gr/)

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ «ΑΝΤΙΒΙΑΣ»

Μετά τη δολοφονία των τριών (στην ουσία τεσσάρων) ανθρώπων μέσα στο κτίριο της Marfin σαν αποτέλεσμα εμπρηστικής ενέργειας, υπήρξαν διάφορες τοποθετήσεις σε συλλογικό, κυρίως, επίπεδο από γνωστές ομάδες, αλλά και από ομαδοποιήσεις φαντάσματα ή «συλλογικοποιήσεις» που έσπευσαν να τοποθετηθούν υπερασπιζόμενοι αυτούς που διέπραξαν αυτή την εγκληματική ενέργεια. Και φυσικά, κάθε «συνήγορος» υπεράσπισης μπορεί να επινοήσει ένα σωρό δικαιολογίες, όπως ατυχία, επιπολαιότητα, «κακή στιγμή» κλπ. Δεν μπορεί, όμως, να αντιμετωπίσει την αμείλικτη πραγματικότητα των μαρτυριών τόσων και τόσων ανθρώπων και των φωτογραφιών. Όλα αυτά επιβεβαιώνουν με καταλυτικό τρόπο πως και στα τρία επίμαχα συμβάντα (Bazaar, Ιανός, Marfin) τη στιγμή που έγιναν οι επιθέσεις υπήρχαν άνθρωποι μέσα που κινδύνευσαν να πεθάνουν είτε από τη φωτιά, είτε από τα σφυριά των συμμοριτών. Κι αν στις δυο προηγούμενες επιθέσεις ((Bazaar, Ιανός) το αποτέλεσμα αυτών των ενεργειών αποφεύχθηκε χάρη στην επέμβαση συντρόφων (που «σφυροκοπήθηκαν» ή γρονθοκοπήθηκαν) στην τελευταία (Marfin) δεν έγινε το ίδιο. Η αλληλουχία αυτών των περιστατικών, η ύπαρξη ενός ολόκληρου ιδεολογικού, πολιτικού και πρακτικού υπόβαθρου που προμήνυε αυτό το συμβάν, δεν αποδεικνύεται μόνο από τα όσα έγιναν στην μεγάλη πορεία της 5ης Μαΐου, αλλά και από τα όσα έχουν εκδηλωθεί και σε προηγούμενες πορείες. Πρόκειται για γεγονότα που αποδεικνύουν την εγκληματική πρόθεση της συμμορίας που έδρασε κατ' αυτόν τον τρόπο.

Στα κείμενα που κυκλοφόρησαν υπήρξαν κάποιες περιπτώσεις όπου οι «συνήγοροι» αποδείχτηκαν όχι απλά κατώτεροι των περιστάσεων, αλλά μερικοί από αυτούς έδειξαν πως είναι πιο φανατικοί και από τους δράστες.

Χρειάζεται να αναφερθούμε σε κατά βάση τρεις κατηγοριοποιήσεις απόψεων: α) Εκείνες οι οποίες τάχτηκαν αναφανδόν υπέρ των δραστών και προσπάθησαν να τους «καλύψουν», β) αυτές που εναντιώθηκαν στο συμβάν, αλλά και στο ιδεολογικοπολιτι-

βίας στηρίζονται σε μια αφαίρεση της πραγματικότητας παρά το ότι ξεκινούν από ένα γεγονός. Δεν θα μπορούσε άλλωστε να πράξουν διαφορετικά από τη μεριά τους. Επειδή, όσο διεισδύει η σκέψη μας και αναλύονται οι πραγματικές συνθήκες σε κάθε περίπτωση, με βάση τις εμπειρίες που υπάρχουν και σε συσχέτιση με την αναρχική προοπτική, όταν δηλαδή η ανάλυση συγκεκριμενοποιείται, τότε τα επιχειρήματα που βασίζονται σε γενικεύσεις γίνονται εντελώς ανίσχυρα και σε πολλές περιπτώσεις καταλήγουν να είναι δογματικές αναφορές.

Η αδυναμία αυτών των επιχειρημάτων προκύπτει από το γεγονός πως οι υποστηρικτές της μη βίας ταυτίζουν την έκφρασή της με την εξουσία ή την άσκηση εξουσίας. Αλλά, αυτή η σύνδεση είναι λαθεμένη, επειδή δεν πατά στην πραγματικότητα. Ούτε, όμως, αν υποστηριχτεί, από την αντίθετη πλευρά, πως η βία είναι αντιεξουσιαστική ή αναρχική σημαίνει πως αυτός ο ισχυρισμός είναι αληθινός.

Η βία είναι μέσα στη ζωή. Βρίσκεται μέσα στη φύση και στην καθημερινότητα. Είναι πολύμορφη. Είναι εξουσιαστική ή απελευθερωτική, εξεγερτική ή κατασταλτική. Είναι αναγκαία. Είναι κάτι που δεν μπορούμε να το αρνηθούμε, ακριβώς επειδή απλά υπάρχει και δεν μπορούμε να την ξεριζώσουμε όσο κι αν το προσπαθήσουμε. Συνεπώς δεν μπορούμε να μιλάμε για βία ή μη βία. Δεν μπορούμε να είμαστε υποστηρικτές ή επικριτές της γενικά και αόριστα, διότι αυτό θα οδηγήσει σε μια ατέλειωτη και ανούσια απεραντολογία.

Με το ίδιο σκεπτικό θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι είναι κενή ουσιαστικού περιεχομένου «η καταδίκη της βίας απ' όπου κι αν προέρχεται». Κι όσοι διακηρύσσουν κάτι τέτοιο, εάν πράγματι εννοούσαν τα λεγόμενά τους και προσπαθούσαν να θέσουν σε εφαρμογή την αποστασιοποίηση τους από «κάθε μορφή βίας», θα φάνταζαν σαν όντα αιωρούμενα στο κενό.

Στην κατηγορία ανούσιων τοποθετήσεων

Γίνεται, λοιπόν, πολύς λόγος το τελευταίο διάστημα για επανάσταση και επιχειρείται η αποκλειστική σύνδεσή της με την βία. Επί πλέον η επαναστατική βία εμφανίζεται ως στενότατα συνδεδεμένη με την αναρχία και την αναρχική προοπτική.

Αυτή η εικόνα έχει σκοπιμότητες, κατασκευαστές και αποδέκτες.

Η αλήθεια βρίσκεται, όμως, στο σημείο της σαφούς διάκρισης που υπάρχει, όπου από τη μία έχουμε την επαναστατική βία και πρακτική και από την άλλη την αναρχική βία και πρακτική. Είναι σαφές πως πρόκειται

ρος σε όσους πρόκειται «να κοινωνήσουν των αχράντων μυστηρίων» και στην ουσία αυτή η μετάληψη να τους μετατρέψει σε πιο κουτούς κι από βλίτα. Όταν, ή εάν, έρθει η ώρα -αδυνατώντας, πλέον, να αποφύγει την αποκάλυψη-, να εκτεθεί σε δημόσια «θέα», τότε θα αποκαλυφθεί ακόμα μία αποτρόπαιη εξουσιαστική όψη.

Η συσχέτιση της βίας με την επανάσταση μπορεί μεν να γίνεται στη βάση μιας τεχνητής αφαίρεσης από την πραγματική τους διάσταση, κάποιων χαρακτηριστικών, αλλά δεν μένει σ' αυτό. Σχεδόν ταυτόχρο-

ματικότητα των μαρτύρων τόσων και τόσων ανθρώπων και των φωτογραφιών. Όλα αυτά επιβεβαιώνουν με καταλυτικό τρόπο πως και στα τρία επίμαχα συμβάντα (Bazaar, Ιανός, Marfin) τη στιγμή που έγιναν οι επιθέσεις υπήρχαν άνθρωποι μέσα που κινδύνευσαν να πεθάνουν είτε από τη φωτιά, είτε από τα σφυριά των συμμοριτών. Κι αν στις δυο προηγούμενες επιθέσεις ((Bazaar, Ιανός) το αποτέλεσμα αυτών των ενεργειών αποφεύχθηκε χάρη στην επέμβαση συντρόφων (που «σφυροκοπήθηκαν» ή γρονθοκοπήθηκαν) στην τελευταία (Marfin) δεν έγινε το ίδιο. Η αλληλουχία αυτών των περιστατικών, η ύπαρξη ενός ολόκληρου ιδεολογικού, πολιτικού και πρακτικού υπόβαθρου που προμήνυε αυτό το συμβάν, δεν αποδεικνύεται μόνο από τα όσα έγιναν στην μεγάλη πορεία της 5ης Μαΐου, αλλά και από τα όσα έχουν εκδηλωθεί και σε προηγούμενες πορείες. Πρόκειται για γεγονότα που αποδεικνύουν την εγκληματική πρόθεση της συμμορίας που έδρασε κατ' αυτόν τον τρόπο.

Στα κείμενα που κυκλοφόρησαν υπήρξαν κάποιες περιπτώσεις όπου οι «συνήγοροι» αποδείχτηκαν όχι απλά κατώτεροι των περιστάσεων, αλλά μερικοί από αυτούς έδειξαν πως είναι πιο φανατικοί και από τους δράστες.

Χρειάζεται να αναφερθούμε σε κατά βάση τρεις κατηγοριοποιήσεις απόψεων: α) Εκείνες οι οποίες τάχτηκαν αναφανδόν υπέρ των δραστών και προσπάθησαν να τους «καλύψουν», β) αυτές που εναντιώθηκαν στο συμβάν, αλλά και στο ιδεολογικοπολιτικό στοιχείο που το στήριξε, ανέδειξε, καλλιέργησε και ενθάρρυνε λογικές και πρακτικές αυτού του είδους και γ) σε εκείνους που προσπάθησαν να κρατήσουν μία, υποτίθεται, αντικειμενική στάση, μια αοριστία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, αλλά που κατά βάση δεν μπόρεσαν να κρύψουν την ένταξή τους με τη μία ή την άλλη «πλευρά».

Ανάμεσα στις ανακοινώσεις που βγήκαν υπήρξαν, βέβαια, ορισμένες που ξεχωρίζουν για την ειλικρίνεια, την ευθύτητα και την αναρχική στάση με την οποία εκφράζονται οι συγγραφείς τους.

Πάντως, εκείνο που υπήρξε σαν παράλληλο σημείο αναφοράς σε όλα όσα αναφέρθηκαν με γραπτό ή προφορικό τρόπο, είναι η βία.

Δεν πρόκειται σ' αυτό το κείμενο να αναφερθούμε εκτενέστατα στο θέμα της βίας. Παρά το γεγονός πως έχουμε ασχοληθεί επί μακρόν με το θέμα αυτό (βλ. και Αναρχική Θεώρηση, τεύχος 4) νομίζουμε πως όχι

ισχυρά και σε πολλές περιπτώσεις καταλήγουν να είναι δογματικές αναφορές.

Η αδυναμία αυτών των επιχειρημάτων προκύπτει από το γεγονός πως οι υποστηρικτές της μη βίας ταυτίζουν την έκφραση της με την εξουσία ή την άσκηση εξουσίας. Αλλά, αυτή η σύνδεση είναι λαθεμένη, επειδή δεν πατά στην πραγματικότητα. Ούτε, όμως, αν υποστηριχτεί, από την αντίθετη πλευρά, πως η βία είναι αντιεξουσιαστική ή αναρχική σημαίνει πως αυτός ο ισχυρισμός είναι αληθινός.

Η βία είναι μέσα στη ζωή. Βρίσκεται μέσα στη φύση και στην καθημερινότητα. Είναι πολύμορφη. Είναι εξουσιαστική ή απελευθερωτική, εξεγερτική ή κατασταλτική. Είναι αναγκαία. Είναι κάτι που δεν μπορούμε να το αρνηθούμε, ακριβώς επειδή απλά υπάρχει και δεν μπορούμε να την ξεριζώσουμε όσο κι αν το προσπαθήσουμε. Συνεπώς δεν μπορούμε να μιλάμε για βία ή μη βία. Δεν μπορούμε να είμαστε υποστηρικτές ή επικριτές της γενικά και αόριστα, διότι αυτό θα οδηγήσει σε μια ατέλειωτη και ανούσια απεραντολογία.

Με το ίδιο σκεπτικό θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι είναι κενή ουσιαστικού περιεχομένου «η καταδίκη της βίας απ' όπου κι αν προέρχεται». Κι όσοι διακηρύσσουν κάτι τέτοιο, εάν πράγματι εννοούσαν τα λεγόμενά τους και προσπαθούσαν να θέσουν σε εφαρμογή την αποστασιοποίηση τους από «κάθε μορφή βίας», θα φάνταζαν σαν όντα αιωρούμενα στο κενό.

Στην κατηγορία ανούσιων τοποθετήσεων εντάσσεται και αυτή που αναφέρεται σε «ποσοστά βίας». Ότι δηλαδή κάθε ομάδα και κάθε άτομο θα πρέπει να εφαρμόσει το ποσοστό βίας που του ανήκει. Τώρα το ποιος ορίζει τα ποσοστά και πως θα χρησιμοποιηθούν αυτά παραμένει, συνήθως, αδιευκρίνιστο. Όπως το ίδιο ασαφές παραμένει αν πρόκειται να ασκήσει κάποιος δυο κιλά μπουνιές ή 30% κλωτσοπατινάδα.

Πέρα από την αστεία ή την σοβαρή πλευρά των διάφορων τοποθετήσεων, είμαστε αναγκασμένοι από την ίδια την πραγματικότητα να αντιμετωπίσουμε το περιεχόμενο της ασκούμενης βίας. Να διακρίνουμε τη σχέση ή τη συνοχή της με ιδεολογικές κατευθύνσεις, με ιδεολογήματα, με πολιτικές σκοπιμότητες (άρα τεχνικές εξουσίας) και θεωρητικά κατασκευάσματα που δεν ανταποκρίνονται σε απελευθερωτικές προθέσεις κι επιθυμίες, με αξιώματα ή με θέσφατα και προπαγανδιστικές κατασκευές κ.λπ..

Το μέχρι ποιο σημείο μπορεί να φτάσει η

Γίνεται, λοιπόν, πολύς λόγος το τελευταίο διάστημα για επανάσταση και επιχειρείται η αποκλειστική σύνδεσή της με την βία. Επί πλέον η επαναστατική βία εμφανίζεται ως στενότατα συνδεδεμένη με την αναρχία και την αναρχική προοπτική.

Αυτή η εικόνα έχει σκοπιμότητες, κατασκευαστές και αποδέκτες.

Η αλήθεια βρίσκεται, όμως, στο σημείο της σαφούς διάκρισης που υπάρχει, όπου από τη μία έχουμε την επαναστατική βία και πρακτική και από την άλλη την αναρχική βία και πρακτική. Είναι σαφές πως πρόκειται για δύο διαφορετικές καταστάσεις παρ' ότι, όπως είπαμε, γίνεται συστηματική προσπάθεια να ταυτιστούν. Η επαναστατική βία καταντά κενή νοήματος από μόνη της εφ' όσον δεν προσδιορίζεται για ποιο σκοπό ασκείται. Η επανάσταση και κάθε σχετιζόμενη με αυτήν πρακτική καθορίζεται από το σκοπό για τον οποίο γίνεται, όσο κι αν υπάρχει μια διαρκής υπεκφυγή ως προς αυτό το θέμα, τόσο από τους ιθύνοντες, όσο και από τους υποστηρικτές του επαναστατισμού που αυτοανακηρύσσονται ως τέτοιοι. Αυτό ανάγεται στον παλιμπαιδισμό. Θυμίζει επίσης εκείνα τα παιδικά παιχνίδια, όπου κάποιοι πιτσιρικάδες έδιναν βαθμούς ο ένας στον άλλο για τις ανάγκες ενός παιχνιδιού και που στο τέλος πίστευαν ότι ήταν πολεμιστές, στρατηλάτες κ.λπ. Στην πραγματικότητα ήταν αξιώματα χωρίς υπόσταση. Χωρίς υπόσταση, όμως, παραμένουν οι γενικεύσεις «επανάσταση» και «βία» και μάλιστα έχουν ταυτιστεί με ανύπαρκτους (κα-

ρος σε όσους πρόκειται «να κοινωνήσουν των αχράντων μυστηρίων» και στην ουσία αυτή η μετάληψη να τους μετατρέψει σε πιο κουτούς κι από βλίτα. Όταν, ή εάν, έρθει η ώρα -αδυνατώντας, πλέον, να αποφύγει την αποκάλυψη-, να εκτεθεί σε δημόσια «θέα», τότε θα αποκαλυφθεί ακόμα μία αποτρόπαιη εξουσιαστική όψη.

Η συσχέτιση της βίας με την επανάσταση μπορεί μεν να γίνεται στη βάση μιας τεχνητής αφαίρεσης από την πραγματική τους διάσταση, κάποιων χαρακτηριστικών, αλλά δεν μένει σ' αυτό. Σχεδόν ταυτόχρονα, αυτή η «σύνθεση» επιστρέφει για να επιβληθεί στη πραγματικότητα. Μια επιβολή που συνοδεύεται από την πολλών καρατίων «επαξίωση» του τίτλου «επαναστάτης». Έχουν δηλαδή κατασκευασθεί όλες οι προϋποθέσεις για να αναπτυχθούν κάθε είδους παθογενή κύτταρα στο «χώρο» των ανθρώπων που αγωνίζονται ενάντια στην εξουσία και τα οποία προκαλούν εξουσιαστικά καρκινώματα.

Εύλογο είναι το ερώτημα: Είναι η βία που εκπορεύεται από έναν κρατικό υπάλληλο, σε κάθε στιγμή της ζωής του, κατ' ανάγκην εξουσιαστική; Εννοείται πως όχι, εφ' όσον δεν συντρέχουν οι παράγοντες που την καθιστούν τέτοια. Είναι η βία ενός ατόμου που αυτοπροσδιορίζεται ως επαναστάτης, αναρχικός, αντιεξουσιαστής ή αντίπαλος του κρατικού συστήματος οπωσδήποτε απελευθερωτική; Προφανώς και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τέτοια, εφ' όσον δεν συνδέεται με κάποια χαρακτηριστικά, με πρωτοποκ

για γεγονότα που αποδεικνύουν την εγκλη-ματική πρόθεση της συμμορίας που έδρα-σε κατ' αυτόν τον τρόπο.

Στα κείμενα που κυκλοφόρησαν υπήρ-ξαν κάποιες περιπτώσεις όπου οι «συνήγο-ροι» αποδείχτηκαν όχι απλά κατώτεροι των περιστάσεων, αλλά μερικοί από αυτούς έ-δειξαν πως είναι πιο φανατικοί και από τους δράστες.

Χρειάζεται να αναφερθούμε σε κατά βά-ση τρεις κατηγοριοποιήσεις απόψεων: α) Ε-κείνες οι οποίες τάχτηκαν αναφανδόν υπέρ των δραστών και προσπάθησαν να τους «καλύψουν», β) αυτές που εναντιώθηκαν στο συμβάν, αλλά και στο ιδεολογικοπολιτι-κό στοιχείο που στήριξε, ανέδειξε, καλλιέρ-γησε και ενθάρρυνε λογικές και πρακτικές αυτού του είδους και γ) σε εκείνους που προσπάθησαν να κρατήσουν μία, υποτίθε-ται, αντικειμενική στάση, μια αοριστία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, αλλά που κατά βάση δεν μπόρεσαν να κρύψουν την έ-νταξή τους με τη μία ή την άλλη «πλευρά».

Ανάμεσα στις ανακοινώσεις που βγήκαν υπήρξαν, βέβαια, ορισμένες που ξεχωρί-ζουν για την ειλικρίνεια, την ευθύτητα και την αναρχική στάση με την οποία εκφράζο-νται οι συγγραφείς τους.

Πάντως, εκείνο που υπήρξε σαν παράλ-ληλο σημείο αναφοράς σε όλα όσα ανα-φέρθηκαν με γραπτό ή προφορικό τρόπο, είναι η βία.

Δεν πρόκειται σ' αυτό το κείμενο να ανα-φερθούμε εκτενέστατα στο θέμα της βίας. Παρά το γεγονός πως έχουμε ασχοληθεί ε-πί μακρόν με το θέμα αυτό (βλ. και Αναρχι-κή Θεώρηση, τεύχος 4) νομίζουμε πως όχι μόνο δεν έχει εξαντληθεί, αλλά χρειάζεται ακόμα μεγαλύτερη επεξεργασία και εμβά-θυνση, ιδιαίτερα κάτω από το πρίσμα των συσσωρευμένων εμπειριών των δύο τελευ-ταίων δεκαετιών. Δεν είναι, όμως, αυτός ο σκοπός του κειμένου. Θεωρούμε σημαντικό να θιγούν ορισμένα σημεία γύρω από τη βία που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή.

Τα γεγονότα, λοιπόν, της 5ης Μαΐου έ-δωσαν την ευκαιρία να ξεδιπλωθούν και πά-λι με τον πλέον έντονο τρόπο οι διάφορες απόψεις γύρω από τη βία. Στην προκειμένη περίπτωση τα επιχειρήματα που χρησιμο-ποίησαν και χρησιμοποιούν οι επικριτές της πως δεν μπορούμε να μιλάμε για βία ή μη βία. Δεν μπορούμε να είμαστε υποστηρι-κτές ή επικριτές της γενικά και αόριστα, διότι αυτό θα οδηγήσει σε μια ατέλειωτη και ανούσια απεραντολογία.

Με το ίδιο σκεπτικό θα πρέπει να θεωρή-σουμε ότι είναι κενή ουσιαστικού περιεχο-μένου «η καταδίκη της βίας απ' όπου κι αν προέρχεται». Κι όσοι διακηρύσσουν κάτι τέ-τοιο, εάν πράγματι εννοούσαν τα λεγόμενά τους και προσπαθούσαν να θέσουν σε ε-φαρμογή την αποστασιοποίηση τους από «κάθε μορφή βίας», θα φάνταζαν σαν όντα αιωρούμενα στο κενό.

Στην κατηγορία ανούσιων τοποθετήσεων εντάσσεται και αυτή που αναφέρεται σε «ποσοστά βίας». Ότι δηλαδή κάθε ομάδα και κάθε άτομο θα πρέπει να εφαρμόσει το ποσοστό βίας που του ανήκει. Τώρα το ποιος ορίζει τα ποσοστά και πως θα χρησι-μοποιηθούν αυτά παραμένει, συνήθως, α-διευκρίνιστο. Όπως το ίδιο ασαφές παραμέ-νει αν πρόκειται να ασκήσει κάποιος δυο κι-λά μπουνιές ή 30% κλωτσοπατινάδα.

Πέρα από την αστεία ή την σοβαρή πλευρά των διάφορων τοποθετήσεων, είμα-στε αναγκασμένοι από την ίδια την πραγμα-τικότητα να αντιμετωπίσουμε το περιεχόμε-νο της ασκούμενης βίας. Να διακρίνουμε τη σχέση ή τη συνοχή της με ιδεολογικές κα-τευθύνσεις, με ιδεολογήματα, με πολιτικές σκοπιμότητες (άρα τεχνικές εξουσίας) και θεωρητικά κατασκευάσματα που δεν ανta-ποκρίνονται σε απελευθερωτικές προθέ-σεις κι επιθυμίες, με αξιώματα ή με θέσφα-τα και προπαγανδιστικές κατασκευές κ.λπ..

Το μέχρι ποιο σημείο μπορεί να φτάσει η ασκούμενη βία και ο σκοπός που επιδιώκε-ται με την άσκησή της είναι καθοριστικά στοιχεία για την πορεία μας προς ένα κό-σμο ελεύθερο και ανεξούσιο.

Ας προσπαθήσουμε να πάρουμε τα πράγματα με κάποια σειρά.

Κατά πρώτο θα ανιχνεύσουμε το ζήτημα της άσκησης βίας. Σ' αυτό το σημείο σημα-σία έχει ο προσδιορισμός του υποκειμένου (ποιος) και η στόχευση που υπάρχει εκ μέ-ρους του.

Προκειμένου να μην προχωρήσουμε σε μια εκτεταμένη περιπτωσιολογία, θα επιχει-ρήσουμε μία προσέγγιση σε σχέση με δύο σημαντικές πτυχές.

Γίνεται, λοιπόν, πολύς λόγος το τελευ-ταίο διάστημα για επανάσταση και επιχει-ρείται η αποκλειστική σύνδεσή της με την βία. Επί πλέον η επαναστατική βία εμφανί-ζεται ως στενότατα συνδεδεμένη με την α-ναρχία και την αναρχική προοπτική.

Αυτή η εικόνα έχει σκοπιμότητες, κατα-σκευαστές και αποδέκτες.

Η αλήθεια βρίσκεται, όμως, στο σημείο της σαφούς διάκρισης που υπάρχει, όπου από τη μία έχουμε την επαναστατική βία και πρακτική και από την άλλη την αναρχική βία και πρακτική. Είναι σαφές πως πρόκειται για δύο διαφορετικές καταστάσεις παρ' ότι, όπως είπαμε, γίνεται συστηματική προσπά-θεια να ταυτιστούν. Η επαναστατική βία κα-ταντά κενή νοήματος από μόνη της εφ' ό-σον δεν προσδιορίζεται για ποιο σκοπό α-σκείται. Η επανάσταση και κάθε σχετιζόμε-νη με αυτήν πρακτική καθορίζεται από το σκοπό για τον οποίο γίνεται, όσο κι αν υ-πάρχει μια διαρκής υπεκφυγή ως προς αυ-τό το θέμα, τόσο από τους ιθύνοντες, όσο και από τους υποστηρικτές του επαναστατι-σμού που αυτοανακηρύσσονται ως τέτοιοι. Αυτό ανάγεται στον παλιμπαιδισμό. Θυμίζει επίσης εκείνα τα παιδικά παιχνίδια, όπου κάποιοι πιτσιρικάδες έδιναν βαθμούς ο έ-νας στον άλλο για τις ανάγκες ενός παιχνι-διού και που στο τέλος πίστευαν ότι ήταν πολεμιστές, στρατηλάτες κ.λπ. Στην πραγ-ματικότητα ήταν αξιώματα χωρίς υπόστα-ση. Χωρίς υπόσταση, όμως, παραμένουν οι γενικεύσεις «επανάσταση» και «βία» και μά-λιστα έχουν ταυτιστεί με ανύπαρκτους (κα-τασκευασμένους) συμβολισμούς και «αριθ-μούς» όπως το μηδέν. Είναι μάλιστα χαρα-κτηριστικό πως ο απαξιωμένος, από τους ε-κάστοτε ελιτιστές, άνθρωπος τούς έχει δώ-σει πολύ σοφά και προ πολλού την απάντη-ση: **«Μηδέν από μηδέν μας κάνει μη-δέν»**, επομένως όσα μηδενικά κι αν προστε-θούν το αποτέλεσμα θα είναι και πάλι μηδε-νικό, δηλαδή ένα **ΤΙΠΟΤΑ**. Άλλωστε, είναι ξεκάθαρο και δεν θα πάψουμε να το επανα-λαμβάνουμε, πως η επανάσταση, όπως και η άσκηση βίας, είναι μέσα κι όχι σκοπός και από μόνα τους δεν έχουν κάποιο συγκεκρι-μένο νόημα. Άλλο ζήτημα, βέβαια, είναι εάν ο σκοπός παραμένει κρυφός και πρόσφο-ρος σε όσους πρόκειται «να κοινωνήσουν των αχράντων μυστηρίων» και στην ουσία αυτή η μετάληψη να τους μετατρέψει σε πιο κουτούς κι από βλίτα. Όταν, ή εάν, έρ-θει η ώρα -αδυνατώντας, πλέον, να αποφύ-γει την αποκάλυψη-, να εκτεθεί σε δημόσια «θέα», τότε θα αποκαλυφθεί ακόμα μία α-ποτρόπαιη εξουσιαστική όψη.

Η συσχέτιση της βίας με την επανάστα-ση μπορεί μεν να γίνεται στη βάση μιας τε-χνητής αφαίρεσης από την πραγματική τους διάσταση, κάποιων χαρακτηριστικών, αλλά δεν μένει σ' αυτό. Σχεδόν ταυτόχρο-να, αυτή η «σύνθεση» επιστρέφει για να επι-βληθεί στη πραγματικότητα. Μια επιβολή που συνοδεύεται από την πολλών καρατίων «επαξίωση» του τίτλου «επαναστάτης». Έ-χουν δηλαδή κατασκευασθεί όλες οι προϋ-ποθέσεις για να αναπτυχθούν κάθε είδους παθογενή κύτταρα στο «χώρο» των ανθρώ-πων που αγωνίζονται ενάντια στην εξουσία και τα οποία προκαλούν εξουσιαστικά καρ-κινώματα.

Εύλογο είναι το ερώτημα: Είναι η βία που εκπορεύεται από έναν κρατικό υπάλληλο, σε κάθε στιγμή της ζωής του, κατ' ανάγκην εξουσιαστική; Εννοείται πως όχι, εφ' όσον δεν συντρέχουν οι παράγοντες που την κα-θιστούν τέτοια. Είναι η βία ενός ατόμου που αυτοπροσδιορίζεται ως επαναστάτης, α-ναρχικός, αντιεξουσιαστής ή αντίπαλος του κρατικού συστήματος οπωσδήποτε απελευ-θερωτική; Προφανώς και δεν μπορεί να θε-ωρηθεί ως τέτοια, εφ' όσον δεν συνδέεται με κάποια χαρακτηριστικά, με πρωταρχικό, βέβαια, τον σεβασμό στην ζωή και ιδιαίτερα την ανθρώπινη.

Νομίζουμε, πάντως, πως η συνέχιση ανα-φορών και επιχειρημάτων σε σχέση με ό,τι προσδιορίζεται ως επανάσταση (έτσι νέτα σκέτα) ή αυτοανακηρύσσεται ως επαναστα-τικό μπορεί να εξελιχθεί σε ενός είδους μο-νογραφία, που δεν είναι άλλωστε, επιδίωξη μας αυτή τη στιγμή.

Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι να προσδιορίσουμε τα χαρακτηριστικά της βί-ας όπως εκφράζονται μέσα από τη δράση των καταπιεσμένων για ελευθερία, δικαιο-σύνη, ισότητα, αμοιβαιότητα. Αυτά τα χα-

συνέχεια στη σελίδα 14

συνέχεια από τη σελίδα 13

ρακτηριστικά δεν μπορούν να συνδέονται με τη μοχθηρία και ένα παθολογικό μίσος. Συνεπώς, όσοι (και εάν) επικαλούνται την αναρχική προοπτική και όσα αυτή εμπεριέχει, δεν μπορούν να ασκούν την εξουσιαστική βία, επειδή απλούστατα αυτοαναιρούνται.

Η βία είναι ένα μέρος της αναρχικής δράσης με σκοπό την δημιουργία μιας ανεξούσιας πραγματικότητας. Είναι, συνεπώς, ένα χαρακτηριστικό που δεν αποβλέπει στο να καθιερώσει σαν καθοριστικό παράγοντα αυτή την έκφραση και τα μέσα που την κάνουν υλοποιήσιμη (π.χ. πιστόλια κλπ). Οι αναρχική προοπτική είναι συνυφασμένη με την πολύμορφη απελευθερωτική δράση, στην οποία συμμετέχουν, ενισχύουν συμβάλλουν και δημιουργούν οι αναρχικοί. Όλη αυτή η διεργασία μπορεί και πρέπει να γίνεται με ένα τρόπο όπου η άσκηση της αναρχικής -και συνεπώς απελευθερωτικής βίας- και οι συνεχώς αποκτούμενες εμπειρίες να διαμορφώνουν όλο και περισσότερο τις σχέσεις, τους τρόπους και τα οράματα.

Δεν θα πρέπει να παραλείψουμε να επισημάνουμε, για πολλοστή φορά, το γεγονός πως η βία χρειάζεται να συμβαδίζει με το σκοπό. Η δυναμική δράση των αναρχικών στις πορείες και αλλού δεν έχει σχέση ούτε με την επίδειξη κάποιου είδους δύναμης, ούτε με την απαξίωση των αγωνιζόμενων ανθρώπων. Δεν επιδιώκουμε μια σταχανοβίτικου τύπου καταστροφικότητα, επειδή είναι κατανοητό πως η καταστροφή που μπορεί να προκληθεί σε πράγματα και σύμβολα του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, όσο μεγάλη κι αν είναι σε έκταση δεν μπορεί, από μόνη της, να καταστρέψει το σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης. Ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν αυτοί που εφαρμόζουν ένα τέτοιο «έργο» εμφορούνται από εξουσιαστικές λογικές.

Χρειάζονται, συνεπώς, παρά πολλά ακόμη **για να υπάρξει η ουσιαστική καταστροφή του συστήματος αυτού. Χρειάζεται να προετοιμαστούν οι άνθρωποι, να δημιουργήσουν, να οικειοποιηθούν πράγματα και καταστάσεις που τους έχουν αφαιρεθεί με τη βία του κράτους των θεσμών και των μηχανισμών καταπίεσης κι εξανδραποδισμού,**

κράτος και η κάθε εξουσία. Δεν γίνεται όμως ούτε και στη βάση ή τη λογική της απαξίωσής τους, λόγω της κατάστασης στην οποία βρίσκονται εξ αιτίας των συνθηκών θεσμικής, πολιτικής, οικονομικής ακόμα και σωματικής υποδούλωσης.

Γνωρίζουμε και μας το έχει αποδείξει όλη η πορεία και η ιστορία των ανθρώπινων αγώνων για ισότητα, δικαιοσύνη, ελευθερία και αμοιβαιότητα πως, παρ' ότι οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις γίνονται από και στο όνομα μιας φωτισμένης πρωτοπορίας ή ψευδεπίγραφης ελευθερίας, αυτοί που τις έχουν πραγματοποιήσει είναι εκατομμύρια καταπιεσμένοι άνθρωποι. Γνωρίζουμε, ακόμη, πως αυτοί οι άνθρωποι είναι που δέχονται την πολύμορφη επίθεση από το κράτος και τους εκμεταλλευτές, γιατί αυτοί είναι που θα ξεσηκωθούν και πάλι. Είναι αυτοί που θα φέρουν ένα ανεξούσιο αύριο.

Υπάρχει ένας πολύμορφος αγώνας, άλλοτε φανερός και άλλοτε όχι, ανάμεσα στις δυνάμεις της ελευθερίας που εμείς την ορίζουμε μέσα από την αναρχική προοπτική και στις δυνάμεις της ανελευθερίας που την ορίζουν οι εξουσιαστές-εκμεταλλευτές και αποσκοπούν στη διατήρηση και το βάθεμα των συνθηκών σκλαβιάς και αλλοτρίωσης που έχουν κατασκευάσει.

Το αναρχικό όραμα

πραγματώ-

ανθρώπινη ελευθερία. Η πέτρα, η μολότοφ, το σπάσιμο μιας τράπεζας, δεν είναι μια εργολαβία από την οποία οι αναρχικοί θα εισπράξουν μπράβο ή γιούχα. Είναι μια πρακτική που δεν ξεχνά πως **θέλει να συμβάλλει**, ώστε οι άνθρωποι να επαναοικειοπούνται την απελευθερωτική βία. Σ' αυτό τον πολύμορφο αγώνα, που πολλές φορές αποκτά τα χαρακτηριστικά του πολέμου, η αναρχική συμβολή βρίσκεται στην διεργασία επαναοικειοποίησης από τους ανθρώπους των χαρακτηριστικών της απελευθερωτικής αναρχικής βίας. Η άσκηση της αναρχικής βίας είναι προτρεπτική, προσπαθεί να βρίσκεται συνδεμένη με το πνεύμα και τις τάσεις που διαφαίνονται ή υπάρχουν ανάμεσα στους αγωνιζόμενους ανθρώπους και που τείνουν ή βρίσκονται στο σημείο να ξεπεράσουν τους φραγμούς που βάζουν οι διάφοροι χειραγωγοί.

Σκοπός την αναρχικής βίας, αλλά και της εν γένει απελευθερωτικής, **δεν είναι οι τεράστιες καταστροφές και οι σωροί πτωμάτων από το αντίπαλο στρατόπεδο.** Σκοπός –εκτός από την έμπρακτη συμβολή, ώστε να μπορέσει στη συνέχεια ο κόσμος να ξεπεράσει με τη δική του δυναμική τα εμπόδια που του βάζουν οι εξουσιαστές-εκμεταλλευτές– είναι **η επιτυχής έκβαση μιας μάχης.** Αυτό συμβαίνει επειδή η αναρχι-

προκύψουν στο μέλλον.

Την υπαρκτή και κραυγαλέα διάθεση του κόσμου να μπει ή έστω να καταλάβει τον προαύλιο χώρο της Βουλής στην διαδήλωση της 5ης Μαΐου, όχι μόνο δεν θέλησαν αλλά και με την όλη στάση τους, την κτύπησαν οι δράστες της δολοφονίας των ανθρώπων που βρίσκονταν στο κατάστημα της τράπεζας Marfin.

Το αποτέλεσμα; Κάποιοι αυτόκλητοι «συνήγοροι» έσπευσαν να διαστρεβλώσουν μια πλούσια σε εμπειρίες αναρχική δράση προβάλλοντας μια παραμορφωμένη τεχνική και απλαστή εικόνα. Πρόκειται για την προσπάθεια ταύτισης της κατά βάση απάνθρωπης (και δευτερευόντως αντικοινωνικής άποψης και πρακτικής) με τις αναρχικές πρακτικές. Η άθλια θεωρία του Hit and Run (κτύπα και τρέξε) δεν είχε υιοθετηθεί από τους αναρχικούς. Αντίθετα, στις ελάχιστες περιπτώσεις που χρησιμοποιήθηκε από άλλους υπήρξε ανταγωνιστική με τα δρώμενα και τη διάθεση του κόσμου. Κάποια άλλη φορά παρέσυρε -σε αναποτελεσματικές συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής- συγκεκριμένα κομμάτια διαδηλωτών που είχαν την θέληση να συγκρουστούν δυναμικά με την εξουσία και ό,τι την εκπροσωπεί.

Χαρακτηριστική είναι η πρακτική του Hit and Run, που εφαρμόστηκε στη πορεία του 4ου Κοινωνικού Φόρουμ και που είχε καταστροφικά αποτελέσματα. Στη συγκεκριμένη μάλιστα περίπτωση υπήρξε ακριβώς η ίδια απαξίωση του κόσμου. Οι επιθέσεις και οι συγκρούσεις προκλήθηκαν σε σημεία όπου οι δυνάμεις του κράτους είχαν την ευχέρεια να καταφέρουν σημαντικά πλήγματα στους αγωνιζόμενους διαδηλωτές. **Η πρακτική του Hit and Run είναι η εφαρμογή του φιλοτομαρισμού**, που αφήνει τους υπόλοιπους έκθετους στην κρατική βία, ενώ οι «χρήσιμοι» δράστες βαυκαλίζονται για την «επαναστατικότητα των σχηματισμών» τους και για τις δήθεν μεγαλοφυείς τακτικές του λαγού, που ακολουθούν. Είναι η πρακτική μέσα από την οποία επιχειρούνται να δικαιολογηθούν τα αδικαιολόγητα και οι δολοφονικές πρακτικές.

Η αναρχική βία δεν έχει σχέση ούτε με τη δολοφονική μανία, ούτε με στρα-

ναρχική προοπτική είναι συνυφασμένη με την πολύμορφη απελευθερωτική δράση, στην οποία συμμετέχουν, ενισχύουν συμβάλλουν και δημιουργούν οι αναρχικοί. Όλη αυτή η διεργασία μπορεί και πρέπει να γίνεται με ένα τρόπο όπου η άσκηση της αναρχικής -και συνεπώς απελευθερωτικής βίας- και οι συνεχώς αποκτούμενες εμπειρίες να διαμορφώνουν όλο και περισσότερο τις σχέσεις, τους τρόπους και τα οράματα.

Δεν θα πρέπει να παραλείψουμε να επισημάνουμε, για πολλοστή φορά, το γεγονός πως η βία χρειάζεται να συμβαδίζει με το σκοπό. Η δυναμική δράση των αναρχικών στις πορείες και αλλού δεν έχει σχέση ούτε με την επίδειξη κάποιου είδους δύναμης, ούτε με την απαξίωση των αγωνιζόμενων ανθρώπων. Δεν επιδιώκουμε μια σταχανοβίτικου τύπου καταστροφικότητα, επειδή είναι κατανοητό πως η καταστροφή που μπορεί να προκληθεί σε πράγματα και σύμβολα του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, όσο μεγάλη κι αν είναι σε έκταση δεν μπορεί, από μόνη της, να καταστρέψει το σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης. Ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν αυτοί που εφαρμόζουν ένα τέτοιο «έργο» εμφορούνται από εξουσιαστικές λογικές.

Χρειάζονται, συνεπώς, παρά πολλά ακόμη **για να υπάρξει η ουσιαστική καταστροφή του συστήματος αυτού. Χρειάζεται να προετοιμαστούν οι άνθρωποι, να δημιουργήσουν, να οικειοποιηθούν πράγματα και καταστάσεις που τους έχουν αφαιρεθεί με τη βία του κράτους των θεσμών και των μηχανισμών καταπίεσης κι εξανδραποδισμού. Χρειάζεται να αποδομήσουν ό,τι τους έχει επιβληθεί και να βρουν τρόπους αντικατάστασής τους, βασισμένοι στην επαναοικειοποίηση της μακρόχρονης παράδοσης των αγώνων για την ελευθερία. Μιας επαναοικειοποίησης που θα είναι απαλλαγμένη από τα εξουσιαστικά κι εκμεταλλευτικά σύνδρομα.**

Γι' αυτούς και για πολλούς ακόμα λόγους, «ων ουκ έστι τέλος», γίνεται κατανοητό πως η υλική καταστροφή, από μόνη της, τις περισσότερες φορές ενισχύει το κράτος και το συνολικό σύστημα καταπίεσης κι εκμετάλλευσης.

Συνεπώς η αναρχική δράση δεν αναπτύσσει, δεν προβάλλει και δεν καθαγιάζει την βία. Δεν την θεωρεί αυτοσκοπό. Αναγνωρίζει όμως την πραγματικότητα. Κι αυτή μας έχει δώσει να καταλάβουμε πως όταν ο κόσμος αφοπλίζεται από τη δυνατότητα άσκησης βίας, παθαίνει κάτι ανάλογο με αυ-

καταπιεσμένοι άνθρωποι. Γνωρίζουμε, ακόμη, πως αυτοί οι άνθρωποι είναι που δέχονται την πολύμορφη επίθεση από το κράτος και τους εκμεταλλευτές, γιατί αυτοί είναι που θα ξεσηκωθούν και πάλι. Είναι αυτοί που θα φέρουν ένα ανεξούσιο αύριο.

Υπάρχει ένας πολύμορφος αγώνας, άλλοτε φανερός και άλλοτε όχι, ανάμεσα στις δυνάμεις της ελευθερίας που εμείς την ορίζουμε μέσα από την αναρχική προοπτική και στις δυνάμεις της ανελευθερίας που την ορίζουν οι εξουσιαστές-εκμεταλλευτές και αποσκοπούν στη διατήρηση και το βάθεμα των συνθηκών σκλαβιάς και αλλοτρίωσης που έχουν κατασκευάσει.

Το αναρχικό όραμα πραγματώνεται συνεχώς μέσα από την καθημερινή συμβολή κι όχι μόνο στις πορείες και τις συγκεντρώσεις. Και έχουμε αναφερθεί αρκετές φορές στη σημασία που έχει ο **ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ** απαλλαγμένος από τις εξουσιαστικές επιρροές και ιδιαίτερα αυτές της αριστερής προέλευσης. Ο ουσιαστικός αναρχικός λόγος συνοδευόμενος και από την απελευθερωτική πρακτική συμβάλλουν στην διαμόρφωση ενός κλίματος ευνοϊκού για απελευθερωτικές διεργασίες, που εκφράζονται και με τις συγκρούσεις στο δρόμο.

Αυτές όμως οι συγκρούσεις που προωθούμε ως αναρχικοί, προσδιορίζουν την αναρχική βία. Είναι αυτή που διεγείρει με ένα συγκεκριμένο κάθε φορά τρόπο. Ένα τρόπο που δεν έχει σχέση ούτε με κάποια μαγεία, ούτε με τεχνάσματα κι εξαπατήσεις. Είναι

θεί να βρίσκεται συνδεμένη με το πνεύμα και τις τάσεις που διαφαίνονται ή υπάρχουν ανάμεσα στους αγωνιζόμενους ανθρώπους και που τείνουν ή βρίσκονται στο σημείο να ξεπεράσουν τους φραγμούς που βάζουν οι διάφοροι χειραγωγοί.

Σκοπός την αναρχικής βίας, αλλά και της εν γένει απελευθερωτικής, **δεν είναι οι τεράστιες καταστροφές και οι σωροί πτωμάτων από το αντίπαλο στρατόπεδο**. Σκοπός –εκτός από την έμπρακτη συμβολή, ώστε να μπορέσει στη συνέχεια ο κόσμος να ξεπεράσει με τη δική του δυναμική τα εμπόδια που του βάζουν οι εξουσιαστές-εκμεταλλευτές– είναι **η επιτυχής έκβαση μιας μάχης.** Αυτό συμβαίνει επειδή η αναρχική θεώρηση και πρακτική δεν διακατέχεται από το σύνδρομο της βίας, ούτε προσδοκά την δημιουργία ενός ανεξούσιου κόσμου, κύρια με τη χρήση της αναρχικής βίας.

Μία μολότωφ ή μια πέτρα που πετάγεται πριν ξεσπάσει μια σύγκρουση με τις δυνάμεις καταστολής θέλει να επισημάνει τη δυνατότητα που έχουν να πράξουν το ίδιο και οι υπόλοιποι που συμμετέχουν στην κινητοποίηση. Αυτό, όμως, θα έχει αποτελέσματα μόνο στις περιπτώσεις εκείνες, όπου οι αναρχικοί έχουν αντιληφθεί το συγκρουσιακό πνεύμα (όχι βέβαια όλου του σώματος της κινητοποίησης -γιατί κάτι τέτοιο είναι εκτός πραγματικότητας, αλλά ενός ικανού κομματιού που αναδεικνύει μια γενικότερη τάση εκείνη τη στιγμή) που υπάρχει στην κινητοποίηση. Η επιδιωκόμενη σύνθεση δυ-

θεια ταύτισης της κατά βάση απάνθρωπης (και δευτερευόντως αντικοινωνικής άποψης και πρακτικής) με τις αναρχικές πρακτικές. Η άθλια θεωρία του Hit and Run (κτύπα και τρέξε) δεν είχε υιοθετηθεί από τους αναρχικούς. Αντίθετα, στις ελάχιστες περιπτώσεις που χρησιμοποιήθηκε από άλλους υπήρξε ανταγωνιστική με τα δρώμενα και τη διάθεση του κόσμου. Κάποια άλλη φορά παρέσυρε -σε αναποτελεσματικές συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής- συγκεκριμένα κομμάτια διαδηλωτών που είχαν την θέληση να συγκρουστούν δυναμικά με την εξουσία και ό,τι την εκπροσωπεί.

Χαρακτηριστική είναι η πρακτική του Hit and Run, που εφαρμόστηκε στη πορεία του 4ου Κοινωνικού Φόρουμ και που είχε καταστροφικά αποτελέσματα. Στη συγκεκριμένη μάλιστα περίπτωση υπήρξε ακριβώς η ίδια απαξίωση του κόσμου. Οι επιθέσεις και οι συγκρούσεις προκλήθηκαν σε σημεία όπου οι δυνάμεις του κράτους είχαν την ευχέρεια να καταφέρουν σημαντικά πλήγματα στους αγωνιζόμενους διαδηλωτές. **Η πρακτική του Hit and Run είναι η εφαρμογή του φιλοτομαρισμού**, που αφήνει τους υπόλοιπους έκθετους στην κρατική βία, ενώ οι «χρήσιμοι» δράστες βαυκαλίζονται για την «επαναστατικότητα των σχηματισμών» τους και για τις δήθεν μεγαλοφυείς τακτικές του λαγού, που ακολουθούν. Είναι η πρακτική μέσα από την οποία επιχειρούνται να δικαιολογηθούν τα αδικαιολόγητα και οι δολοφονικές πρακτικές.

Η αναρχική βία δεν έχει σχέση ούτε με τη δολοφονική μανία, ούτε με στρατιωτικού τύπου σχηματισμούς. Ακόμα και η ρίψη μολότωφ ενάντια στις δυνάμεις καταστολής δεν αποσκοπεί στο θάνατο, αλλά προσπαθεί να τις οδηγήσει σε υποχώρηση, ώστε να επιτευχτεί το σκοπούμενο εκείνη τη στιγμή, που μπορεί να είναι το προχώρημα μια πορείας ή η αποτροπή συλλήψεων και ξυλοδαρμών διαδηλωτών και συντρόφων. Τα μιλιταριστικά μυαλά, όμως, συνηθίζουν να βλέπουν τα πράγματα με τα μάτια των στρατηγών του Χίτλερ που μετρούσαν τις νίκες σαν μεγάλες ή μικρές, ανάλογα με το πόσους στρατιώτες σκότωσαν και πόσες καταστροφές προκάλεσαν (εξαίρεση σ' αυτήν την κτηνωδία αποτελούσε ο Ρόμελ).

Σ' όλο αυτό το φάσμα υπεκφυγών, θεωρητικοποιήσεων και προταγμάτων, με αφορμή την δολοφονία των ανθρώπων που βρίσκονταν μέσα στη Marfin, ένα ιδιαίτερο χώρο καταλαμβάνει η έννοια της «αντι»βίας.

Μάλιστα προσδιορίζεται σαν «αντι»βία

ρόλο του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, όσο μεγάλη κι αν είναι σε έκταση δεν μπορεί, από μόνη της, να καταστρέψει το σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης. Ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν αυτοί που εφαρμόζουν ένα τέτοιο «έργο» εμφορούνται από εξουσιαστικές λογικές.

Χρειάζονται, συνεπώς, παρά πολλά ακόμη **για να υπάρξει η ουσιαστική καταστροφή του συστήματος αυτού. Χρειάζεται να προετοιμαστούν οι άνθρωποι, να δημιουργήσουν, να οικειοποιηθούν πράγματα και καταστάσεις που τους έχουν αφαιρεθεί με τη βία του κράτους των θεσμών και των μηχανισμών καταπίεσης κι εξανδραποδισμού. Χρειάζεται να αποδομήσουν ό,τι τους έχει επιβληθεί και να βρουν τρόπους αντικατάστασής τους, βασισμένοι στην επαναοικειοποίηση της μακρόχρονης παράδοσης των αγώνων για την ελευθερία. Μιας επαναοικειοποίησης που θα είναι απαλλαγμένη από τα εξουσιαστικά κι εκμεταλλευτικά σύνδρομα.**

Γι' αυτούς και για πολλούς ακόμα λόγους, «ων ουκ έστι τέλος», γίνεται κατανοητό πως η υλική καταστροφή, από μόνη της, τις περισσότερες φορές ενισχύει το κράτος και το συνολικό σύστημα καταπίεσης κι εκμετάλλευσης.

Συνεπώς η αναρχική δράση δεν αναπτύσσει, δεν προβάλλει και δεν καθαγιάζει την βία. Δεν την θεωρεί αυτοσκοπό. Αναγνωρίζει όμως την πραγματικότητα. Κι αυτή μας έχει δώσει να καταλάβουμε πως όταν ο κόσμος αφοπλίζεται από τη δυνατότητα άσκησης βίας, παθαίνει κάτι ανάλογο με αυτό που του συμβαίνει όταν προσπαθούν να τον κατευθύνουν μέσω της λοβοτομής. Έτσι, στερείται σημαντικών μέσων για την ατομική αλλά και τη συνολική αποδέσμευση από τις συνθήκες εξανδραποδισμού.

Εδώ και μερικές δεκάδες χρόνια υπάρχει μια διαρκής παρουσία των αναρχικών συλλογικοτήτων και ατόμων σε κινητοποιήσεις. Αυτή η παρουσία γινόταν και γίνεται μέσα στο πλαίσιο συγκεκριμένων συνθηκών. Η συμμετοχή με πανώ σε κινητοποιήσεις μαθητών, φοιτητών κι εργαζομένων δεν γίνεται στη βάση ενός συλλογισμού που αποσκοπεί να κερδίσει τη συμπάθεια στα κατώτερα χαρακτηριστικά της υποτέλειας στην οποία θέλει να κρατά τους ανθρώπους το

πραγματώνεται συνεχώς μέσα από την καθημερινή συμβολή κι όχι μόνο στις πορείες και τις συγκεντρώσεις. Και έχουμε αναφερθεί αρκετές φορές στη σημασία που έχει ο **ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ** απαλλαγμένος από τις εξουσιαστικές επιρροές και ιδιαίτερα αυτές της αριστερής προέλευσης. Ο ουσιαστικός αναρχικός λόγος συνοδευόμενος και από την απελευθερωτική πρακτική συμβάλλουν στην διαμόρφωση ενός κλίματος ευνοϊκού για απελευθερωτικές διεργασίες, που εκφράζονται και με τις συγκρούσεις στο δρόμο.

Αυτές όμως οι συγκρούσεις που προωθούμε ως αναρχικοί, προσδιορίζουν την αναρχική βία. Είναι αυτή που διεγείρει με ένα συγκεκριμένο κάθε φορά τρόπο. Ένα τρόπο που δεν έχει σχέση ούτε με κάποια μαγεία, ούτε με τεχνάσματα κι εξαπατήσεις, Είναι αυτό που μπορεί να φαντάζει σαν κάτι το μαγικό, αλλά αν τον καλοεξετάσει κάποιος θα διαπιστώσει πως στηρίζεται σε κάποια πολύ απλά και λειτουργικά χαρακτηριστικά, δυνατότητες και εφαρμογή των εμπειριών και παράδοσης απελευθερωτικών αγώνων. Είναι η δυνατότητα ανάλυσης της κατάστασης και αυτό που λέμε να γίνεσαι **ΕΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ** χωρίς να αφομοιώνεσαι απ' αυτόν. Να βοηθάς να εκδηλωθεί η συγκρουσιακή διάθεση του κόσμου και να την αφήνεις να σε ξεπερνά. Να παρακινείς αλλά να μένεις πίσω αφήνοντας τον κόσμο να δράσει ελεύθερα. **Να συμβάλλεις με το λόγο και τη στάση, ώστε να μην σβήνεται η ελπίδα και το όραμα για την πα-**

νει επειδή η αναρχική θεώρηση και πρακτική δεν διακατέχεται από το σύνδρομο της βίας, ούτε προσδοκά την δημιουργία ενός ανεξούσιου κόσμου, κύρια με τη χρήση της αναρχικής βίας.

Μία μολότωφ ή μια πέτρα που πετάγεται πριν ξεσπάσει μια σύγκρουση με τις δυνάμεις καταστολής θέλει να επισημάνει τη δυνατότητα που έχουν να πράξουν το ίδιο και οι υπόλοιποι που συμμετέχουν στην κινητοποίηση. Αυτό, όμως, θα έχει αποτελέσματα μόνο στις περιπτώσεις εκείνες, όπου οι αναρχικοί έχουν αντιληφθεί το συγκρουσιακό πνεύμα (όχι βέβαια όλου του σώματος της κινητοποίησης -γιατί κάτι τέτοιο είναι εκτός πραγματικότητας, αλλά ενός ικανού κομματιού που αναδεικνύει μια γενικότερη τάση εκείνη τη στιγμή) που υπάρχει στην κινητοποίηση. Η επιδιωκόμενη σύνθεση δυνατοτήτων και διαθέσεων μπορεί να δημιουργήσει συνθήκες κοινωνικής σύγκρουσης ή και εξεγερτικά γεγονότα. Όταν, όμως, δεν υπάρχει αυτό το πνεύμα και η διάθεση στους κινητοποιούμενους, τότε ακόμα κι αν ριχτούν κάποιες μολότωφ δεν θα δώσουν το επιθυμητό αποτέλεσμα της συμμετοχής, της σύνθεσης της αναρχικής πρότασης με τη δράση των ανθρώπων. Όλα αυτά κατατίθενται μέσα από μια μακρόχρονη εμπειρία που υπάρχει από τους κοινωνικούς αγώνες και τις συγκρούσεις που έχουν διεξαχθεί εδώ και περισσότερο από 30 χρόνια περίπου. Αυτό το καταστάλαγμα που έχει υπάρξει δεν είναι τελειωτικό, είναι όμως πρόσφορο σε μια σειρά από εμπειρίες που θα

να καταφέρουν σημαντικά πλήγματα στους αγωνιζόμενους διαδηλωτές. **Η πρακτική του Hit and Run είναι η εφαρμογή του φιλοτομαρισμού**, που αφήνει τους υπόλοιπους έκθετους στην κρατική βία, ενώ οι «χρήσιμοι» δράστες βαυκαλίζονται για την «επαναστατικότητα των σχηματισμών» τους και για τις δήθεν μεγαλοφυείς τακτικές του λαγού, που ακολουθούν. Είναι η πρακτική μέσα από την οποία επιχειρούνται να δικαιολογηθούν τα αδικαιολόγητα και οι δολοφονικές πρακτικές.

Η αναρχική βία δεν έχει σχέση ούτε με τη δολοφονική μανία, ούτε με στρατιωτικού τύπου σχηματισμούς. Ακόμα και η ρίψη μολότωφ ενάντια στις δυνάμεις καταστολής δεν αποσκοπεί στο θάνατο, αλλά προσπαθεί να τις οδηγήσει σε υποχώρηση, ώστε να επιτευχτεί το σκοπούμενο εκείνη τη στιγμή, που μπορεί να είναι το προχώρημα μια πορείας ή η αποτροπή συλλήψεων και ξυλοδαρμών διαδηλωτών και συντρόφων. Τα μιλιταριστικά μυαλά, όμως, συνηθίζουν να βλέπουν τα πράγματα με τα μάτια των στρατηγών του Χίτλερ που μετρούσαν τις νίκες σαν μεγάλες ή μικρές, ανάλογα με το πόσους στρατιώτες σκότωσαν και πόσες καταστροφές προκάλεσαν (εξαίρεση σ' αυτήν την κτηνωδία αποτελούσε ο Ρόμελ).

Σ' όλο αυτό το φάσμα υπεκφυγών, θεωρητικοποιήσεων και προταγμάτων, με αφορμή την δολοφονία των ανθρώπων που βρίσκονταν μέσα στη Marfin, ένα ιδιαίτερο χώρο καταλαμβάνει η έννοια της «αντι»βίας.

Μάλιστα, προσδιορίζεται σαν «αντι»βία των καταπιεσμένων απέναντι στη βία του κράτους. Θα πρέπει να πούμε πως, σύμφωνα με τα όσα εκτέθηκαν στη αρχή αυτού του κειμένου, η «αντι»βία είναι από πραγματικής αλλά και από αναρχικής σκοπιάς κενή περιεχομένου. Η βία των καταπιεσμένων δεν μπορεί να είναι **αντί-** γιατί τότε δεν παραπέμπει στην καταστροφή του κράτους και των εξουσιαστικών εκμεταλλευτικών σχέσεων και δομών. Συνεπώς, όταν οι καταπιεσμένοι, κάτω από τις Α ή τις Β συνθήκες, ασκούν «αντι»βία τότε ακολουθούν το δρόμο της αντιπολιτευτικής στάσης απέναντι στη βία του κράτους. Όμως, κάθε αντιπολιτευτική βία βρίσκεται μέσα στο πλαίσιο του εξουσιαστικού ανταγωνισμού. Έτσι, «α-

ντι»βία και μάλιστα στο όνομα του λαού είναι η εκτέλεση ενός μπάτσου σε αντίποινα για τη δολοφονία κάποιου που αντιστέκεται. Άσχετα από τις όποιες αναφορές γίνονται ως προς το ρόλο του κράτους και των μηχανισμών του, από τη στιγμή που δεν τίθεται το ζήτημα της ολοκληρωτικής εξάλειψής του, έχουμε «αντι»βία. Το ίδιο ισχύει, για παράδειγμα, στη Ταϋλάνδη, όπου ένα μέρος της κοινωνικής βίας έχει μεταστραφεί σε αντιπολιτευτικές κατευθύνσεις, δηλαδή και εδώ έχουμε το ίδιο χαρακτηριστικό του αντί-. Εννοείται πως η «αντι»βία είναι και ανταποδοτική αλλά και διαπραγματευτική. Εντάσσεται στην εξουσιαστική λογική, όμοια με αυτήν που υπάρχει και εφαρμόζεται μέσω της κινηματικής βίας.

Βέβαια, μπορεί να φανεί ιδιαίτερα λεπτομερειακό κι εξεζητημένο να αναζητούμε πάντα την ακρίβεια κάποιων διατυπώσεων. Κι όμως, αυτοί που χρησιμοποιούν συνειδητά κάποιες λέξεις-κλειδιά ξέρουν πολύ καλά τι κάνουν. Αρχικά, συγκαλύπτουν τους πραγματικούς στόχους που έχουν και στην συνέχεια εμπεδώνουν μια ψεύτικη συνείδηση σ' όσους, μέσα από την «τριβή» κι όχι μετά από ανάλυση εμπειριών και εμβάθυνση, τις επαναλαμβάνουν. Έτσι, για παράδειγμα, «περνά» σαν αναρχικό το σύνθημα «**η αλ-**

εξουσίας, τόσο τα πράγματα γίνονται δυσκολότερα.

Θα αναρωτηθεί κάποιος, γιατί προκύπτει αυτή η δυσκολία.

Η απάντηση στηρίζεται σε μια πραγματικότητα που οξύνεται σε κάποιες περιόδους. Αυτή έχει σχέση με το ότι, ενώ η εξουσία μέσα από την πολύχρονη παρουσία της έχει κατορθώσει και να δομηθεί και να επισκιάσει την πραγματική της υπόσταση με διάφορα περιτυλίγματα και επιφάσεις, εκείνοι που δείχνουν τη διάθεση ή ισχυρίζονται πως την αντιστρατεύονται δεν καταπιάνονται με την επεξεργασία, την ανάλυση, τη συζήτηση και τη διεξοδική διερεύνηση των εμπειριών. Δεν συμβάλλουν στην εμπέδωση της παράδοσης των απελευθερωτικών αγώνων, όχι για να επαναλάβουν λογικές και πρακτικές με, ίσως, ισοδύναμα καταστροφικά αποτελέσματα για την αναρχική προοπτική, αλλά για **να την αποδεσμεύσουν από τα εξουσιαστικά περιττώματα**. Αυτά που είναι εύκολο να πέσουν στο πρώτο τίναγμα που θα προκαλέσει η σύνδεση της εμπειρίας με το χθες και την προοπτική.

Υπάρχει, ωστόσο, μια μορφή άρνησης επεξεργασίας της εμπειρίας αφ' ενός, και αφ' ετέρου μια αποδοχή διαφόρων «νεοθεωριών» που δεν είναι παρά αναμασήματα

ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ, «ΝΑ ΚΑΕΙ, ΝΑ ΚΑΕΙ ΤΟ ΜΠΟΥΡΔΕΛΟ Η ΒΟΥΛΗ;»

Πολύς λόγος συνεχίζει να γίνεται για το εν λόγω σύνθημα που πριν χρόνους και καιρούς, όταν ακουγόταν πέριξ της πλατείας Συντάγματος ήταν μια ασφαλής ένδειξη ότι το μπλοκ των αναρχικών πλησιάζει στο Κοινοβούλιο.

Τα πράγματα, όμως, αλλάζουν. Το σύνθημα πέρασε στα χείλη δεκάδων χιλιάδων διαδηλωτών, που πολιορκούν σε κάθε πορεία πλέον την Βουλή, για να ενώσει τις κραυγές τους ενάντια στους βουλευτές και φυσικά στα κόμματα που εκπροσωπούν. Μόνο που οι εξοργισμένοι διαδηλωτές δεν αρκούνται στην υιοθέτηση του παραπάνω συνθήματος, αλλά προσπαθούν επανειλημμένα να «μπουκάρουν» στο Κοινοβούλιο προφανώς για να υλοποιήσουν το συγκεκριμένο πρόταγμα. Εύγλωττη, λοιπόν, η ανησυχία διάφορων δημοσιογράφων και γενικότερα δημοσιολογούντων, που προσπαθούν να ξορκίσουν το «κακό», εκφράζοντας με κάθε ευκαιρία την βαθιά ανησυχία τους για το «επικίνδυνο αυτό φαινόμενο».

Εμφανίζονται, λοιπόν, κατ' αρχήν γεμάτοι κατανόηση για τα αίτια της κοινωνικής οργής, και προτρέπουν μέσω βέβαια των θεσμικών λειτουργιών να καταδειχτούν οι «ένοχοι», οι «κλέφτες» όσοι «ατίμασαν τον πολιτικό κόσμο» και είναι χρεωμένοι στην συνείδηση του κόσμου ως υπεύθυνοι για την λεηλασία των ζωών τόσων και τόσων ανθρώπων. Από την άλλη προσπαθούν να επισείσουν τους κινδύνους που κρύβονται για την δημοκρατία από την στιγμή που ο «όχλος» επικροτεί τέτοια συνθήματα και δεν διστάζει να επιχειρήσει την μεγάλη έφοδο στα βουλευτικά ανάκτορα.

Είναι προφανές, όμως, ότι δεν τα καταφέρνουν και τόσο καλά. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν είναι πραγματικά δύσκολο να αντιμετωπιστεί για την ώρα, όσο τουλάχιστον δεν διαθέτουν ούτε προοπτική, ώστε να επουλωθούν τα βαθιά τραύματα της αξιοπιστίας των πολιτικών και της πολιτικής, ούτε την βεβαιότητα ότι τυχόν εναλλακτική «λύση» θα μπορέσει να λειτουργήσει στην ίδια κατεύθυνση. Η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια εκατομμύρια ανθρώπων, που πριν λίγο θεωρούνταν προνομιούχοι ή απλά βολεμένοι, είναι τέτοια που τους μετατρέπει σε μια ζωντανή πυριτιδαποθήκη, η ενδεχόμενη έκρηξη της οποίας μόνο τρόμο μπορεί να προκαλεί στους εξουσιαστές.

Ίδωμεν…

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ…

ντι»βία και μάλιστα στο όνομα του λαού είναι η εκτέλεση ενός μπάτσου σε αντίποινα για τη δολοφονία κάποιου που αντιστέκεται. Άσχετα από τις όποιες αναφορές γίνονται ως προς το ρόλο του κράτους και των μηχανισμών του, από τη στιγμή που δεν τίθεται το ζήτημα της ολοκληρωτικής εξάλειψής του, έχουμε «αντι»βία. Το ίδιο ισχύει, για παράδειγμα, στη Ταϋλάνδη, όπου ένα μέρος της κοινωνικής βίας έχει μεταστραφεί σε αντιπολιτευτικές κατευθύνσεις, δηλαδή και εδώ έχουμε το ίδιο χαρακτηριστικό του αντί-. Εννοείται πως η «αντι»βία είναι και ανταποδοτική αλλά και διαπραγματευτική. Εντάσσεται στην εξουσιαστική λογική, όμοια με αυτήν που υπάρχει και εφαρμόζεται μέσω της κινηματικής βίας.

Βέβαια, μπορεί να φανεί ιδιαίτερα λεπτομερειακό κι εξεζητημένο να αναζητούμε πάντα την ακρίβεια κάποιων διατυπώσεων. Κι όμως, αυτοί που χρησιμοποιούν συνειδητά κάποιες λέξεις-κλειδιά ξέρουν πολύ καλά τι κάνουν. Αρχικά, συγκαλύπτουν τους πραγματικούς στόχους που έχουν και στην συνέχεια εμπεδώνουν μια ψεύτικη συνείδηση σ' όσους, μέσα από την «τριβή» κι όχι μετά από ανάλυση εμπειριών και εμβάθυνση, τις επαναλαμβάνουν. Έτσι, για παράδειγμα, «περνά» σαν αναρχικό το σύνθημα «**η αλληλεγγύη το όπλο των λαών, πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών**», ενώ πρόκειται για ένα αντικαπιταλιστικό σύνθημα με λαούς κι αφεντικά που θα μπορούσε κάλλιστα να καλύψει αριστερούς κάθε απόχρωσης, αλλά όχι τους αναρχικούς. Επειδή, η θεμελιακή αντίθεση των αναρχικών είναι απέναντι στο κράτος και την κάθε είδους εξουσία και δευτερευόντως στον καπιταλισμό. Έτσι, αύριο που ο διαδηλωτής του αναρχικού μπλοκ θα ακούσει το ίδιο σύνθημα να φωνάζεται από το ΚΚΕ ή τις αριστερές παραφυάδες του κρατισμού ή θα νοιώσει πως τον κατακλύζει ένα «αίσθημα αδελφοσύνης» ή θα χάσει τον μπούσουλα κυριολεκτικά. Το ίδιο ισχύει και με το πατενταρισμένο Συριζέϊκο «**Στις νάρκες του Έβρου στον πάτο του Αιγαίου κρύβεται η ασφάλεια του κάθε ευρωπαίου**», που ακούγεται συχνά πυκνά στις αναρχικές-αντιεξουσιαστικές πορείες.

Δεν θα επεκταθούμε σε άλλα συνθήματα

εξουσίας, τόσο τα πράγματα γίνονται δυσκολότερα.

Θα αναρωτηθεί κάποιος, γιατί προκύπτει αυτή η δυσκολία.

Η απάντηση στηρίζεται σε μια πραγματικότητα που οξύνεται σε κάποιες περιόδους. Αυτή έχει σχέση με το ότι, ενώ η εξουσία μέσα από την πολύχρονη παρουσία της έχει κατορθώσει και να δομηθεί και να επισκιάσει την πραγματική της υπόσταση με διάφορα περιτυλίγματα και επιφάσεις, εκείνοι που δείχνουν τη διάθεση ή ισχυρίζονται πως την αντιστρατεύονται δεν καταπιάνονται με την επεξεργασία, την ανάλυση, τη συζήτηση και τη διεξοδική διερεύνηση των εμπειριών. Δεν συμβάλλουν στην εμπέδωση της παράδοσης των απελευθερωτικών αγώνων, όχι για να επαναλάβουν λογικές και πρακτικές με, ίσως, ισοδύναμα καταστροφικά αποτελέσματα για την αναρχική προοπτική, αλλά για **να την αποδεσμεύσουν από τα εξουσιαστικά περιττώματα**. Αυτά που είναι εύκολο να πέσουν στο πρώτο τίναγμα που θα προκαλέσει η σύνδεση της εμπειρίας με το χθες και την προοπτική.

Υπάρχει, ωστόσο, μια μορφή άρνησης επεξεργασίας της εμπειρίας αφ' ενός, και αφ' ετέρου μια αποδοχή διαφόρων «νεοθεωριών» που δεν είναι παρά αναμασήματα προηγούμενων θεωρητικών κατασκευών. Όχι μόνο δεν εξετάζεται το υπόστρωμα και οι στόχοι που υπάρχουν, αλλά γίνονται αποδεκτές περισσότερο επειδή εμφανίζονται σαν καινούριες.

Από τη πλευρά μας, θα συνεχίσουμε να συμβάλλουμε στην ανάδειξη της αναρχικής θεώρησης και πρακτικής, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας. **Έχουμε το θάρρος να ξεπερνούμε τα λάθη και να ποδοπατούμε τις συκοφαντίες, σε πείσμα των ετερόκλητων εχθρών της πανανθρώπινης ελευθερίας.**

Επειδή, δεν βρεθήκαμε σε χώρους αναρχικών για να δυσφημίσουμε την αναρχία κάτω από το βάρος ανομολόγητων προθέσεων.

Επειδή, δεν φτιάχνουμε θεωρίες, αλλά βιώνουμε την εμπειρία των αγωνιζόμενων ανθρώπων με τους οποίους αισθανόμαστε ότι πάντα υπάρχει έδαφος σύνθεσης, με τους οποίους έχουμε συνθέσει απόψεις και πρακτικές.

δων διαδηλωτών, που πολιορκούν σε κάθε πορεία πλέον την Βουλή, για να ενώσει τις κραυγές τους ενάντια στους βουλευτές και φυσικά στα κόμματα που εκπροσωπούν. Μόνο που οι εξοργισμένοι διαδηλωτές δεν αρκούνται στην υιοθέτηση του παραπάνω συνθήματος, αλλά προσπαθούν επανειλημμένα να «μπουκάρουν» στο Κοινοβούλιο προφανώς για να υλοποιήσουν το συγκεκριμένο πρόταγμα. Εύγλωττη, λοιπόν, η ανησυχία διάφορων δημοσιογράφων και γενικότερα δημοσιολογούντων, που προσπαθούν να ξορκίσουν το «κακό», εκφράζοντας με κάθε ευκαιρία την βαθιά ανησυχία τους για το «επικίνδυνο αυτό φαινόμενο».

Εμφανίζονται, λοιπόν, κατ' αρχήν γεμάτοι κατανόηση για τα αίτια της κοινωνικής οργής, και προτρέπουν μέσω βέβαια των θεσμικών λειτουργιών να καταδειχτούν οι «ένοχοι», οι «κλέφτες» όσοι «ατίμασαν τον πολιτικό κόσμο» και είναι χρεωμένοι στην συνείδηση του κόσμου ως υπεύθυνοι για την λεηλασία των ζωών τόσων και τόσων ανθρώπων. Από την άλλη προσπαθούν να επισείσουν τους κινδύνους που κρύβονται για την δημοκρατία από την στιγμή που ο «όχλος» επικροτεί τέτοια συνθήματα και δεν διστάζει να επιχειρήσει την μεγάλη έφοδο στα βουλευτικά ανάκτορα.

Είναι προφανές, όμως, ότι δεν τα καταφέρνουν και τόσο καλά. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν είναι πραγματικά δύσκολο να αντιμετωπιστεί για την ώρα, όσο τουλάχιστον δεν διαθέτουν ούτε προοπτική, ώστε να επουλωθούν τα βαθιά τραύματα της αξιοπιστίας των πολιτικών και της πολιτικής, ούτε την βεβαιότητα ότι τυχόν εναλλακτική «λύση» θα μπορέσει να λειτουργήσει στην ίδια κατεύθυνση. Η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια εκατομμύρια ανθρώπων, που πριν λίγο θεωρούνταν προνομιούχοι ή απλά βολεμένοι, είναι τέτοια που τους μετατρέπει σε μια ζωντανή πυριτιδαποθήκη, η ενδεχόμενη έκρηξη της οποίας μόνο τρόμο μπορεί να προκαλεί στους εξουσιαστές.

Ίδωμεν...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ,

την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

όμοια με αυτήν που υπάρχει και εφαρμόζεται μέσω της κινηματικής βίας.

Βέβαια, μπορεί να φανεί ιδιαίτερα λεπτομερειακό κι εξεζητημένο να αναζητούμε πάντα την ακρίβεια κάποιων διατυπώσεων. Κι όμως, αυτοί που χρησιμοποιούν συνειδητά κάποιες λέξεις-κλειδιά ξέρουν πολύ καλά τι κάνουν. Αρχικά, συγκαλύπτουν τους πραγματικούς στόχους που έχουν και στην συνέχεια εμπεδώνουν μια ψεύτικη συνείδηση σ' όσους, μέσα από την «τριβή» κι όχι μετά από ανάλυση εμπειριών και εμβάθυνση, τις επαναλαμβάνουν. Έτσι, για παράδειγμα, «περνά» σαν αναρχικό το σύνθημα «**η αλληλεγγύη το όπλο των λαών, πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών**», ενώ πρόκειται για ένα αντικαπιταλιστικό σύνθημα με λαούς κι αφεντικά που θα μπορούσε κάλλιστα να καλύψει αριστερούς κάθε απόχρωσης, αλλά όχι τους αναρχικούς. Επειδή, η θεμελιακή αντίθεση των αναρχικών είναι απέναντι στο κράτος και την κάθε είδους εξουσία και δευτερευόντως στον καπιταλισμό. Έτσι, αύριο που ο διαδηλωτής του αναρχικού μπλοκ θα ακούσει το ίδιο σύνθημα να φωνάζεται από το ΚΚΕ ή τις αριστερές παραφυάδες του κρατισμού ή θα νοιώσει να τον κατακλύζει ένα «αίσθημα αδελφοσύνης» ή θα χάσει τον μπούσουλα κυριολεκτικά. Το ίδιο ισχύει και με το πατενταρισμένο Συριζέικο «**Στις νάρκες του Έβρου στον πάτο του Αιγαίου κρύβεται η ασφάλεια του κάθε ευρωπαίου**», που ακούγεται συχνά πυκνά στις αναρχικές-αντιεξουσιαστικές πορείες.

Δεν θα επεκταθούμε σε άλλα συνθήματα γιατί θα πάμε πολύ μακριά. Πάντως καλό θα είναι έχουμε υπ' όψιν μας πως τίποτα δεν λέγεται στην τύχη...

Κλείνοντας, θέλουμε να επισημάνουμε πως όσο πιο γενικευμένη είναι η εφαρμογή της βίας από τη μεριά της συγκροτημένης και δομημένης εξουσίας, τόσο πιο πολύ εντείνεται η προπαγάνδα για ειρήνη, ειρηνικά μέσα θεσμικές λύσεις, δημοκρατικότητα, διάλογο κλπ.

Κι όσο τονίζεται μέσα από την αναρχική οπτική και θεώρηση της πραγματικότητας, η στόχευση που υπάρχει πίσω από αυτή την εντεινόμενη προπαγάνδα των φορέων της εμπειριών. Δεν συμβάλλουν στην εμπέδωση της παράδοσης των απελευθερωτικών αγώνων, όχι για να επαναλάβουν λογικές και πρακτικές με, ίσως, ισοδύναμα καταστροφικά αποτελέσματα για την αναρχική προοπτική, αλλά για **να την αποδεσμεύσουν από τα εξουσιαστικά περιττώματα**. Αυτά που είναι εύκολο να πέσουν στο πρώτο τίναγμα που θα προκαλέσει η σύνδεση της εμπειρίας με το χθες και την προοπτική.

Υπάρχει, ωστόσο, μια μορφή άρνησης επεξεργασίας της εμπειρίας αφ' ενός, και αφ' ετέρου μια αποδοχή διαφόρων «νεοθεωριών» που δεν είναι παρά αναμασήματα προηγούμενων θεωρητικών κατασκευών. Όχι μόνο δεν εξετάζεται το υπόστρωμα και οι στόχοι που υπάρχουν, αλλά γίνονται αποδεκτές περισσότερο επειδή εμφανίζονται σαν καινούριες.

Από τη πλευρά μας, θα συνεχίσουμε να συμβάλλουμε στην ανάδειξη της αναρχικής θεώρησης και πρακτικής, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας. **Έχουμε το θάρρος να ξεπερνούμε τα λάθη και να ποδοπατούμε τις συκοφαντίες, σε πείσμα των ετερόκλητων εχθρών της πανανθρώπινης ελευθερίας.**

Επειδή, δεν βρεθήκαμε σε χώρους αναρχικών για να δυσφημήσουμε την αναρχία κάτω από το βάρος ανομολόγητων προθέσεων.

Επειδή, δεν φτιάχνουμε θεωρίες, αλλά βιώνουμε την εμπειρία των αγωνιζόμενων ανθρώπων με τους οποίους αισθανόμαστε ότι πάντα υπάρχει έδαφος σύνθεσης, με τους οποίους έχουμε συνθέσει απόψεις και πρακτικές.

Επειδή, δεν υψώνουμε διαχωριστικά τείχη, αλλά και δεν απεμπολούμε τα αναρχικά οράματα για ένα κόσμο λεύτερο και ανεξούσιο.

Επειδή, με το θάνατο δεν δίνεται σε κανέναν η ευκαιρία να αναθεωρήσει τα λάθη του.

Επειδή, δεν μας διακατέχει κανένα σύνδρομο βίας.

Επειδή ΕΙΜΑΣΤΑΝ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΜΕ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ ΕΧΘΡΟΙ ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Συσπείρωση Αναρχικών

ση. Η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια εκατομμύρια ανθρώπων, που πριν λίγο θεωρούνταν προνομιούχοι ή απλά βολεμένοι, είναι τέτοια που τους μετατρέπει σε μια ζωντανή πυριτιδαποθήκη, η ενδεχόμενη έκρηξη της οποίας μόνο τρόμο μπορεί να προκαλεί στους εξουσιαστές.

Ίδωμεν...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ΚΟΛΟΜΒΙΑ:

Είναι η απαγωγή μέθοδος επαναστατικού αγώνα;

Μια ελευθεριακή σοσιαλιστική θέση

[Αυτό το άρθρο, έχει δημοσιευτεί στο Ισπανόφωνο El Libertario No 52, Φεβρουάριος-Μάρτιος 2008, και υπογράφεται από τον Ivan Dario Alvarez (Κολομβία). Το κείμενο εξετάζει από κριτική σκοπιά την τακτική των απαγωγών που χρησιμοποιούν οι μαρξιστές αντάρτες στην Κολομβία. Παρά τις όποιες διαφωνίες που μπορεί να υπάρχουν σε σχέση με τα γενικότερα προτάγματα του συγγραφέα, θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη τοποθέτησή του, σ' ότι αφορά το θέμα των απαγωγών, θίγει καίρια ζητήματα που αφορούν τις απελευθερωτικές διεργασίες που δυστυχώς για πολλούς εξακολουθούν να είναι ταμπού. Μέχρι που θα τα βρουν μπροστά τους και τότε θα αναζητούν «λύσεις».]

Υπάρχουν ιδέες και πρακτικές που ισχυρίζονται ότι μετασχηματίζουν τον κόσμο, ότι ο μετασχηματισμός είναι το θέμα όλης της πολιτικής δουλειάς, στην οποία οι ιδέες για το τί «πρέπει να γίνει» γίνονται κοινωνικές προσταγές, όταν πρόκειται για το δημόσιο καλό. Αυτό οδηγεί στην ακραία πολεμική ιδεολογικών θέσεων που πηγάζουν τόσο από «αντιδραστικούς» όσο και «επαναστατικούς» τομείς που βρίσκονται μπροστά στη ροή των ιστορικών γεγονότων. Όχι μόνο κατασκευάζουν πολώσεις, αλλά η κάθε θέση περιλαμβάνει αντιφάσεις και προσβλητικές παρανοήσεις. Στα ασταθή μέρη του κόσμου όπου οι κοινωνικές συγκρούσεις συνεχίζουν να εκδηλώνονται, η συζήτηση για στόχους και μεθόδους συνεχίζει

κών αγωνιστών, όπως συνδικαλιστές που φυλακίστηκαν για τα λεγόμενα εγκλήματα εξέγερσης).

Με μια πρώτη ματιά, όσοι τη χρησιμοποιούν πιστεύουν ότι η υπόλοιπη κοινωνία τη βλέπει σαν νόμιμη. Μ' αυτή την εκδοχή του ένοπλου αγώνα, ισχυρίζονται ότι ασκούν κοινωνική δικαιοσύνη και τρομάζουν τους ηγέτες, υπερασπιζόμενοι όσους καταπιέζονται περισσότερο από τις δυνάμεις της εξουσίας.

Αυτή η άποψη επιχειρεί, επίσης, να προειδοποιήσει και να τιμωρήσει τους ισχυρούς όλων των ειδών, που κυνικά αποκρύπτουν και αρνούνται την ύπαρξη ανισότητας και αδικίας. Είναι ένας ανυπότακτος και τολμηρός τρόπος δυναμικής απάντησης ενάντια στην επίσημη νομιμότητα και ηθική των προνομιούχων. Αλλά, η λογική της συνήθως παραβλέπει τη σχέση ανάμεσα στους σκοπούς και τα μέσα του κοινωνικού αγώνα, και δεν παίρνει θέση στο αν ο επιθυμητός σκοπός δικαιολογεί τέτοιο μέσο, ούτε συλλογίζεται άλλες μορφές δικαιοσύνης, την αφαίρεση της ελευθερίας, τον εξευτελισμό και/ή τις βασανιστικές δοκιμασίες στις οποίες υποβάλλονται οι φυλακισμένοι, τον πόνο και την ανησυχία των αγαπημένων τους και την αντι-παραγωγική και αποκρουστική επίδραση που δημιουργεί αυτή η στρατηγική αγώνα στη γνώμη ενός συναισθηματικού και ευάλωτου λαού.

Παραδόξως, αυτή η «επαναστατική πρωτοπορία» θα έπρεπε να αναρωτιέται για τις εξαναγκαστικές εξαφανίσεις και πολιτικές δολοφονίες που διεξάγει, βάναυσες και αποκρουστικές μεθόδους που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και εκδηλώνονται με φωτιά και αίμα

σιαστική «συντόμευση δρόμου» όχι μόνο εξαχρειώνει τον αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά οι θιασώτες του επίσης διατρέχουν το αξιοθρήνητο ρίσκο του να μη έχουν εμφανίζονται σαν τον εχθρό.

Η αφαίρεση της ελευθερίας τόσο από πλούσια όσο και φτωχά (ιδιωτικοί στρατιώτες και αστυνομικοί) ανθρώπινα πλάσματα, χρησιμοποιώντας τους με ένα Μακιαβελικό τρόπο σαν πιόνια ή ανθρώπινες ασπίδες στον πόλεμο, και κρατώντας τους σε απομονωμένα προχειροφτιαγμένα αρχιπέλαγα «γκούλαγκ» στην πιο άγρια και επικίνδυνη πλευρά της ζούγκλας για μεγάλο χρονικό διάστημα, στην κόλαση, είναι ξεκάθαρα και απλά φασισμός. Όλοι εμείς, που αγαπάμε την ελευθερία και την κοινωνική δικαιοσύνη, δεν μπορούμε να πέσουμε σ' αυτή την παγίδα και να πιστέψουμε αφελώς ότι υπάρχει «καλός και δικαιολογημένος» φασισμός της Αριστεράς και ένας άλλος, «κακός και αδικαιολόγητος» φασισμός της Δεξιάς.

Για να είμαστε ακριβείς, ο φασισμός είναι μια οπλισμένη και αντι-δημοκρατική ολιγαρχία που χρησιμοποιεί το μονοπώλιό της στα όπλα για να επιβάλλει τη θέλησή της με κάθε τρόπο. Ο λαός, δηλαδή, μια οργανωμένη κοινωνία ελεύθερων και ατόμων με ικανότητα κρίσης, πρέπει ολοκληρωτικά να αντιτεθεί σε τέτοιες αισχρές μεθόδους αν δε θέλει να είναι συνένοχος ή θύμα τέτοιων τραγικών προθέσεων αργά ή γρήγορα. Επί πλέον, είναι επείγον να αρχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας απ' αυτούς που λένε ότι μας υπερασπίζονται.

Πόσος ακόμα τρόμος και τραγωδία θα υπάρχει σε έναν «βρώμικο και συγκαλυμμένο» πόλεμο σαν αυτόν της Κολομβίας, αν συνηθίσουμε να χάνουμε τις ηθικές μας αξίες στον ομιχλώδη ορίζοντα της δικαιοσύνης, αν δεν επηρεάσουμε τη φρόνηση, τη ζημιά ή την ακαταλληλότητα πολιτικών πράξεων που γίνονται εναντίον της ηθικής ακεραιότητας άλλων.

Τι μήνυμα ή αξία θα υπήρχε αν ήμαστε προσκολλημένοι στις απάνθρωπες αρχές ενός ιστορικού πολέμου, όταν οι πρακτικές της υποτιθέμενης ένοπλης πτέρυγας του λαού απλά βαθαίνουν την εθνική και διεθνή απαξίωση και ενδυναμώνουν ανάλογα τους νόμους ή τις κυβερνήσεις της Δεξιάς που, με το πρόσχημα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», εγκληματοποιούν κάθε ειρηνική κοινωνική διαμαρτυρία;

Αν θέλουμε να μετασχηματίσουμε την κοινωνία σε πιο ανθρώπινη και δίκαιη, δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε την ίδια λογική της εξουσιαστικής ισχύος, πιο αντιδραστικοί και από τη Δεξιά που παραδοσιακά τη χρησιμοποιεί.

Επί πλέον, πόσο περισσότερο μπορεί να βλάψει αυτή η λανθασμένη πρακτική το σκοπό ενός ελέυθερου και δημοκρατικού σοσιαλισμού που θέλει να βρίσκεται μακριά από το Σταλινισμό που εφαρμόζεται τώρα, από τους τωρινούς ακολουθητές του, στη Λατινική Αμερική;

Μετάφραση-απόδοση:
Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

(Κολομβία). Το κείμενο εξετάζει από κριτική σκοπιά την τακτική των απαγωγών που χρησιμοποιούν οι μαρξιστές αντάρτες στην Κολομβία. Παρά τις όποιες διαφωνίες που μπορεί να υπάρχουν σε σχέση με τα γενικότερα προτάγματα του συγγραφέα, θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη τοποθέτησή του, σ' ότι αφορά το θέμα των απαγωγών, θίγει καίρια ζητήματα που αφορούν τις απελευθερωτικές διεργασίες που δυστυχώς για πολλούς εξακολουθούν να είναι ταμπού. Μέχρι που θα τα βρουν μπροστά τους και τότε θα αναζητούν «λύσεις».]

Υπάρχουν ιδέες και πρακτικές που ισχυρίζονται ότι μετασχηματίζουν τον κόσμο, ότι ο μετασχηματισμός είναι το θέμα όλης της πολιτικής δουλειάς, στην οποία οι ιδέες για το τί «πρέπει να γίνει» γίνονται κοινωνικές προσταγές, όταν πρόκειται για το δημόσιο καλό. Αυτό οδηγεί στην ακραία πολεμική ιδεολογικών θέσεων που πηγάζουν τόσο από «αντιδραστικούς» όσο και «επαναστατικούς» τομείς που βρίσκονται μπροστά στη ροή των ιστορικών γεγονότων. Όχι μόνο κατασκευάζουν πολώσεις, αλλά η κάθε θέση περιλαμβάνει αντιφάσεις και προσβλητικές παρανοήσεις. Στα ασταθή μέρη του κόσμου όπου οι κοινωνικές συγκρούσεις συνεχίζουν να εκδηλώνονται, η συζήτηση για στόχους και μεθόδους συνεχίζει να είναι κοινή στη σύγχρονη πολιτική.

Αυτή η δύσκολη διαμάχη συνεχίζεται στην Κολομβία, μια χώρα γεμάτη κοινωνικές αντιθέσεις και αντιφάσεις. Οι εξεγερμένοι εκεί χρησιμοποιούν μια μέθοδο «πολιτικού» αγώνα που εγείρει πολλά ερωτηματικά, όπως: **είναι πιθανόν να νομιμοποιηθεί η απαγωγή με οικονομικές ή πολιτικές προθέσεις;**

Από τη μια μεριά, η οικονομική απαγωγή έχει υιοθετηθεί σαν μια τακτική «ταξικού πολέμου ή αγώνα». Αυτοί που έχουν αυτή την άποψη ισχυρίζονται ότι διαφοροποιούνται από όσους διεξάγουν κοινές εγκληματικές απαγωγές με στόχο την ικανοποίηση της επιθυμίας μιας ομάδας να πλουτίσει, ανταλλάσσοντας τούς ομήρους με όχι ευκαταφρόνητα λύτρα. Αυτοί που υιοθετούν την απαγωγή σαν τακτική «ταξικού πολέμου ή αγώνα» ισχυρίζονται ότι τη χρησιμοποιούν για τη χρηματοδότηση ενός σκοπού ανώτερου, ότι ασκούν κοινωνική δικαιοσύνη και τρομάζουν τους ηγέτες, υπερασπιζόμενοι όσους καταπιέζονται περισσότερο από τις δυνάμεις της εξουσίας.

Αυτή η άποψη επιχειρεί, επίσης, να προειδοποιήσει και να τιμωρήσει τους ισχυρούς όλων των ειδών, που κυνικά αποκρύπτουν και αρνούνται την ύπαρξη ανισότητας και αδικίας. Είναι ένας ανυπότακτος και τολμηρός τρόπος δυναμικής απάντησης ενάντια στην επίσημη νομιμότητα και ηθική των προνομιούχων. Αλλά, η λογική της συνήθως παραβλέπει τη σχέση ανάμεσα στους σκοπούς και τα μέσα του κοινωνικού αγώνα, και δεν παίρνει θέση στο αν ο επιθυμητός σκοπός δικαιολογεί τέτοιο μέσο, ούτε συλλογίζεται άλλες μορφές δικαιοσύνης, την αφαίρεση της ελευθερίας, τον εξευτελισμό και/ή τις βασανιστικές δοκιμασίες στις οποίες υποβάλλονται οι φυλακισμένοι, τον πόνο και την ανησυχία των αγαπημένων τους και την αντι-παραγωγική και αποκρουστική επίδραση που δημιουργεί αυτή η στρατηγική αγώνα στη γνώμη ενός συναισθηματικού και ευάλωτου λαού.

Παραδόξως, αυτή η «επαναστατική πρωτοπορία» θα έπρεπε να αναρωτιέται για τις εξαναγκαστικές εξαφανίσεις και πολιτικές δολοφονίες που διεξάγει, βάναυσες και αποκρουστικές μεθόδους που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και εκδηλώνονται με φωτιά και αίμα σαν φασιστικές πράξεις που σκοπεύουν να μεταπείσουν, να διαφθείρουν και να απομακρύνουν δυνάμεις που τους αντιτίθενται στο κοινωνικό πεδίο.

Σε ποιο βαθμό μπορεί ο πολιτικός αγώνας να διαχωρισθεί από το ήθος και να δημιουργεί μια θολή εικόνα μιας καλύτερης κοινωνίας; Δυστυχώς, στη Λατινική Αμερική και στην Κολομβία ειδικότερα, όπου ο ένοπλος αγώνας επιβιώνει ακόμα σαν μέσο δημιουργίας μιας υποτιθέμενα νέας κοινωνίας, για κάποιο καιρό ο αγώνας γι' αυτή την κοινωνία έχει πάρει το επικίνδυνο και εξουσιαστικό μονοπάτι του Σταλινισμού.

Ο αγώνας, στον οποίο η ελιτίστικη πρωτοπορία και οι μεσσιανικές μειοψηφίες εμπλέκονται με στρατιωτική δράση, τους έχει κάνει να πιστεύουν ότι είναι οι φορείς της Αλήθειας που έχουν το απόλυτο δικαίωμα να ελέγχουν τις ζωές όλων -από τους διαφωνούντες ως τα θύματα (στρατιώτες και αστυνομικοί) ανθρώπινα πλάσματα, χρησιμοποιώντας τους με ένα Μακιαβελικό τρόπο σαν πιόνια ή ανθρώπινες ασπίδες στον πόλεμο, και κρατώντας τους σε απομονωμένα προχειροφτιαγμένα αρχιπέλαγα «γκούλαγκ» στην πιο άγρια και επικίνδυνη πλευρά της ζούγκλας για μεγάλο χρονικό διάστημα, στην κόλαση, είναι ξεκάθαρα και απλά φασισμός. Όλοι εμείς, που αγαπάμε την ελευθερία και την κοινωνική δικαιοσύνη, δεν μπορούμε να πέσουμε σ' αυτή την παγίδα και να πιστέψουμε αφελώς ότι υπάρχει «καλός και δικαιολογημένος» φασισμός της Αριστεράς και ένας άλλος, «κακός και αδικαιολόγητος» φασισμός της Δεξιάς.

Για να είμαστε ακριβείς, ο φασισμός είναι μια οπλισμένη και αντι-δημοκρατική ολιγαρχία που χρησιμοποιεί το μονοπώλιό της στα όπλα για να επιβάλλει τη θέλησή της με κάθε τρόπο. Ο λαός, δηλαδή, μια οργανωμένη κοινωνία ελεύθερων και ατόμων με ικανότητα κρίσης, πρέπει ολοκληρωτικά να αντιτεθεί σε τέτοιες αισχρές μεθόδους αν δε θέλει να είναι συνένοχος ή θύμα τέτοιων τραγικών προθέσεων αργά ή γρήγορα. Επί πλέον, είναι επείγον να αρχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας απ' αυτούς που λένε ότι μας υπερασπίζονται.

τα πολιτικών πράξεων που γίνονται εναντίον της ηθικής ακεραιότητας άλλων.

Τι μήνυμα ή αξία θα υπήρχε αν ήμαστε προσκολλημένοι στις απάνθρωπες αρχές ενός ιστορικού πολέμου, όταν οι πρακτικές της υποτιθέμενης ένοπλης πτέρυγας του λαού απλά βαθαίνουν την εθνική και διεθνή απαξίωση και ενδυναμώνουν ανάλογα τους νόμους ή τις κυβερνήσεις της Δεξιάς που, με το πρόσχημα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», εγκληματοποιούν κάθε ειρηνική κοινωνική διαμαρτυρία;

Αν θέλουμε να μετασχηματίσουμε την κοινωνία σε πιο ανθρώπινη και δίκαιη, δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε την ίδια λογική της εξουσιαστικής ισχύος, πιο αντιδραστικοί και από τη Δεξιά που παραδοσιακά τη χρησιμοποιεί.

Επί πλέον, πόσο περισσότερο μπορεί να βλάψει αυτή η λανθασμένη πρακτική το σκοπό ενός ελεύθερου και δημοκρατικού σοσιαλισμού που θέλει να βρίσκεται μακριά από το Σταλινισμό που εφαρμόζεται τώρα, από τους τωρινούς ακολουθητές του, στη Λατινική Αμερική;

Μετάφραση-απόδοση:
Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

λης της πολιτικής δουλειάς, στην οποία οι ιδέες για το τί «πρέπει να γίνει» γίνονται κοινωνικές προσταγές, όταν πρόκειται για το δημόσιο καλό. Αυτό οδηγεί στην ακραία πολεμική ιδεολογικών θέσεων που πηγάζουν τόσο από «αντιδραστικούς» όσο και «επαναστατικούς» τομείς που βρίσκονται μπροστά στη ροή των ιστορικών γεγονότων. Όχι μόνο κατασκευάζουν πολώσεις, αλλά η κάθε θέση περιλαμβάνει αντιφάσεις και προσβλητικές παρανοήσεις. Στα ασταθή μέρη του κόσμου όπου οι κοινωνικές συγκρούσεις συνεχίζουν να εκδηλώνονται, η συζήτηση για στόχους και μεθόδους συνεχίζει να είναι κοινή στη σύγχρονη πολιτική.

Αυτή η δύσκολη διαμάχη συνεχίζεται στην Κολομβία, μια χώρα γεμάτη κοινωνικές αντιθέσεις και αντιφάσεις. Οι εξεγερμένοι εκεί χρησιμοποιούν μια μέθοδο «πολιτικού» αγώνα που εγείρει πολλά ερωτηματικά, όπως: **είναι πιθανόν να νομιμοποιηθεί η απαγωγή με οικονομικές ή πολιτικές προθέσεις;**

Από τη μια μεριά, η οικονομική απαγωγή έχει υιοθετηθεί σαν μια τακτική «ταξικού πολέμου ή αγώνα». Αυτοί που έχουν αυτή την άποψη ισχυρίζονται ότι διαφοροποιούνται από όσους διεξάγουν κοινές εγκληματικές απαγωγές με στόχο την ικανοποίηση της επιθυμίας μιας ομάδας να πλουτίσει, ανταλάσσοντας τούς ομήρους με όχι ευκαταφρόνητα λύτρα. Αυτοί που υιοθετούν την απαγωγή σαν τακτική «ταξικού πολέμου ή αγώνα» ισχυρίζονται ότι τη χρησιμοποιούν για τη χρηματοδότηση ενός σκοπού ανώτερου, αλτρουϊστικού και εκδικητικού, όπως η κοινωνική επανάσταση.

Από την άλλη, η πολιτική απαγωγή προσπαθεί να προσδώσει δραματικές διαστάσεις, κρατώντας ομήρους πρόσωπα με σημαντική δύναμη, με σκοπό να τους χρησιμοποιήσει με την ελπίδα να ασκήσει πίεση για την παροχή κοινωνικών απαιτήσεων, την αναστολή καταπιεστικών νόμων, την απόσυρση στρατιωτικών βάσεων ή να διευκολύνει την «ανθρωπιστική ανταλλαγή» (κερδίζοντας την απελευθέρωση άλλων κοινωνικών και πολιτι-

ες στις οποίες υποβάλλονται οι φυλακισμένοι, τον πόνο και την ανησυχία των αγαπημένων τους και την αντι-παραγωγική και αποκρουστική επίδραση που δημιουργεί αυτή η στρατηγική αγώνα στη γνώμη ενός συναισθηματικού και ευάλωτου λαού.

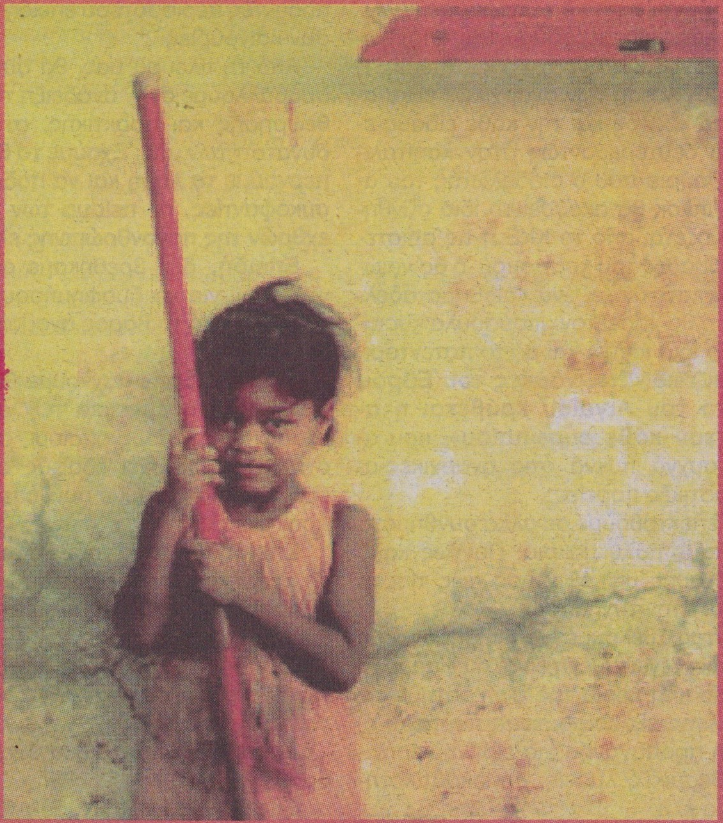
Παραδόξως, αυτή η «επαναστατική πρωτοπορία» θα έπρεπε να αναρωτιέται για τις εξαναγκαστικές εξαφανίσεις και πολιτικές δολοφονίες που διεξάγει, βάναυσες και αποκρουστικές μεθόδους που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και εκδηλώνονται με φωτιά και αίμα σαν φασιστικές πράξεις που σκοπεύουν να μεταπείσουν, να διαφθείρουν και να απομακρύνουν δυνάμεις που τους αντιτίθενται στο κοινωνικό πεδίο.

Σε ποιο βαθμό μπορεί ο πολιτικός αγώνας να διαχωρισθεί από το ήθος και να δημιουργεί μια θολή εικόνα μιας καλύτερης κοινωνίας; Δυστυχώς, στη Λατινική Αμερική και στην Κολομβία ειδικότερα, όπου ο ένοπλος αγώνας επιβιώνει ακόμα σαν μέσο δημιουργίας μιας υποτιθέμενα νέας κοινωνίας, για κάποιο καιρό ο αγώνας γι' αυτή την κοινωνία έχει πάρει το επικίνδυνο και εξουσιαστικό μονοπάτι του Σταλινισμού.

Ο αγώνας, στον οποίο η ελιτίστικη πρωτοπορία και οι μεσσιανικές μειοψηφίες εμπλέκονται με στρατιωτική δράση, τους έχει κάνει να πιστεύουν ότι είναι οι φορείς της Αλήθειας που έχουν το απόλυτο δικαίωμα να ελέγχουν τις ζωές όλων -από τους διαφωνούντες ως τα θύματα απαγωγών- και τη μοίρα της χώρας.

Το πιο επαίσχυντο πράγμα είναι ότι, σ' αυτή την ήπειρο, συνεισφέρει σε έναν ακόμα γύρο πολιτικής αυτο-καταστροφής του σοσιαλισμού επειδή οι αυτοκτονικές πρακτικές του δε διαφέρουν πολύ από τη δικτατορική, παρα-στρατιωτική και φασιστική βαναυσότητα. Έχει κατασκευάσει ένα πολυκέφαλο τέρας που κατέχει εκτάσεις όπου παράγονται ναρκωτικά καθ' εικόνα και καθ'ομοίωση των αντιπάλων του. Προφανώς, αυτή η εξου-

λιό της στα όπλα για να επιβάλλει τη θέλησή της με κάθε τρόπο. Ο λαός, δηλαδή, μια οργανωμένη κοινωνία ελεύθερων και ατόμων με ικανότητα κρίσης, πρέπει ολοκληρωτικά να αντιτεθεί σε τέτοιες αισχρές μεθόδους αν δε θέλει να είναι συνένοχος ή θύμα τέτοιων τραγικών προθέσεων αργά ή γρήγορα. Επί πλέον, είναι επείγον να αρχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας απ' αυτούς που λένε ότι μας υπερασπίζονται.

να βλάψει αυτή η λανθασμένη πρακτική το σκοπό ενός ελεύθερου και δημοκρατικού σοσιαλισμού που θέλει να βρίσκεται μακριά από το Σταλινισμό που εφαρμόζεται τώρα, από τους τωρινούς ακολουθητές του, στη Λατινική Αμερική;

Μετάφραση-απόδοση:
Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ